

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پهند وهرگره له (۵۰) بهسهرهاتی قوربانیانی خوشهویستی

له بهرِلْووبهرایه تی گشتی کتیْبخانه گشتییه کان ژمارهی سپاردنی (۵۳۱)ی سالی (۲۰۰۹)ی پیُدراوه.

07504671394 hawler.chap@gmail.com

پەند وەرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۆشەويستى

ئامادەكار: محمد حەسەن سەرگەينيلى

چاپ*ی* دووهم

4.14

هدولير

(پینشه کی) بسم الله الرحمن الرحیم

له بهشی یه که مدا کومه له به سه رها ته کی واقیعی و زیندوومان خسته به رده م خوینه رانی کورد، که پاله وانه کانی نهم فیلمانه ی تیدا بوبون به قوربانیه کانی وه سوه سه کانی شهیتان. لیره ش له به شی دووه م دا کومه له به سه رها ته کی تری واقیعی و زیندوومان خستوته به رده میان، که پاله وانه کانی تیدا بوونه ته قوربانی خوشه ویستی و نهوینی سیکسی. له ویدا پاله وانه کان خویان دان به تا وانه کانیاندا دینن و تراژیدیا کانیان به جوگه له یه کی نه براوه ی فرمیس که ده گین نه وه موو نه وانه شهره تا به ناره زوویه کی کتو پرو، و شهیه کی در وی گورگی کی در وی ان سه یکی در وی ان مدرام و یان مربایله کی فریوده ر تووشی ها توون. قوربانیه کانیش به زوری کیچه مربایله کی فریوده ر تووشی ها توون. قوربانیه کانیش به زوری کیچه که ساویل که که کانن، وه کو مه ری بی شوان گورگ لی کی داون.

دیاره شهیتان کاتی وهسوهسه ده کات زوّر چه کی تایبه تی به کاردیّنی، لهوانه نه فس ههواو ئاره زوه کانی مروّق و ه کو خودا ده فهرمی: ﴿إِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاء ﴾ (البقره/ ۱۹۹). واته: فهرمانتان یی ده کات به خرایه و داویّن پیسی یه کان.

﴿ وَالْجَآنَّ خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّسَارِ السَّمُومِ ﴾ (الحجر/ ٢٧).

شهیتان، که ئهتیره و له بلیسهی ناگره و ئیحا بهده کانی خوّی بهرده وام بیو سهر دلّی مروّق ره وانه ده کات و نهستی (اللاشعور)ی وه ری ده گریّت. شهیتان وه کو جادووکه ری جادووه کانی خوّی به کاردینی و ئیحاو هاله موگناتیسی یه کانی له ریّگای ده مو هزرو ده سته وه بو مروّق ره وانه ده کات تا له خشته ی ببات.

﴿ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبِ وَعَدَّابٍ ﴾ (ص / ٤١).

کاتی جنزکه ده روزنه لهشی مروقه وه راسته وخو رو له میدشکی شهتیر ده کات، که له میدشکی ماددی دایده و ده توانی به به بیعوا تیفروسمانه کانی کار له هه رئه ندامی بکات له له شدا، تویژینه وه پزیسشکی یه کان سه لماندویانه ئه وانه ی فی (الصرع) ده یانگری له میشکیاندا هه یه، وه کو (وحید عبدالسلام بالی) له (وقایة الانسان مین الجین و الشیطان / ل: ۷۳) دا نامیاژه ی بیو کردووه. سه لینزاوه شه یتانه کان زیاتر ده سه لات به سه ر میدشکو شه و چهقه ی ده سه لاتی هه یه به سه رئه ندامانی سینکسدا ده گریت، وه کو (یوسف الحاج) له (ضحایا الشیطان) دا (ل: ۲۲۵) دا باسی کردووه. باشترین چاره سه رته لقینی ده روونی یه به نویژو پارانه وه و یادی خواو باشترین چاره سه راه کانی ئیلقیا شه یتانیه کان له دل و نه ست دا

لاده بات و ئيحاى خير جينگايان ده گريته وه. چونكه ئيحا گهوره ترين كار تي كهرن له مرزقه كان، ﴿اللَّذِي كار تي كهرن له مرزقه كان، ئيحاى مرزق ئه جننه كان. ﴿الَّذِي يُوسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ *مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴾ (الناس/ ٥،٦).

به لنی مسروی شه میتانیش، که به ته مواوی دل و نهست و ههستی ته سلیم به ویستی شه میتان کردووه و وه کو روبونی کی به به به نامه کراو له ویستی شه و دا هه لاه سوری، ده توانی وه کو شه و ده وریکی کاریگه ربگیری له خراپه کاری و بلاو کردنه وه ی فه ساد و به در هوشتی دا.

سیّکس یه کیّکه له و غهریزانه، که شهیتان و ئاده میزاد ده توانن له پیّکسی بالاویکه نه وه که سانی له پیّگایه وه خراپه کاری و لادانی سیّکسی بالاویکه نه وه و که سانی ساده و ساویّلکه ی تیّدا بکه نه قوربانی نیحا به ده کانی خوّیان. چونکه سیّکس غهریزه یه کی سهره کی یه له له شماندا و له ریازی خواردن و خواردن و دارد نه و ه دایه!.

(د: میلان ریال) له (تدریب الادراك الحسی/ ل: ۵۹)دا ده نین (به دریژایی ژیانمان ده که وینه به ر کاریگه ری ئیجاو پی گوتنه کان). له (ل:۱۹٤)دا ده نین (ئیجاو پی گوتنه کان ده توانن کاری بابه تی له له ش بکهن سهلینراوه هاندانی کوئه ندامی ده ماری ده توانی کار له ته واوی لهش بکات). وه له (ل: ۲۵)دا باسی کردووه، که باشترین چاره بو

يهند ودرگره له (۵۰) به سهرهاتی قوربالیالی خوشه ویستی

لابردنی نیحا بهده کان نویژو پارانه وه به خوا، که نیحای نیجابین بۆ ئاده میزاد). لیره دا ده بینی لهم به سه رهاتانه دا چون مروّقی شهیتانی به وشه ی فریدو ه رو دروّو نیحای به د کیچانی ساده راو ده که نو نهستیان کونتروّل ده که نو ده یانکه نه نید چیری بو ناره زوه کانیان و داهاتوی دنیاو قیامه تیان له ده ست ده ده ن. بینگومان پابه ندی به دیسن و نویرو پارانه وه و روّش نبیری و ره وشته جوانه کان باشترین سه نگه رن بو قه ده غه کردنی نه و نیحا به دانه و خوپاراستن لییان!

تامادهکار ۲۰۰۸ / ۱۰/۱۰ چیوهی سدروو

چيرزکي (١)

كچيّكى (١٢) سالاته هاوار دهكات به شوم بدهن.

باوك كاتى گوئى لەكچە (١٢) سالانەكەي دەبى، راشىكاوانە ب رووي دا ده لني: به شووم بده وردمه دهيگرين!! که دهبي چي هاني دابيّ بوّ ئهو كرداره؟ ئەمە يەردەيەكە ئەكادىمى يە، ئەمە يەكيّكە لــه قوربانیانی ئے و بهرنامیه خرایانهی ده بخرینیه سیهر ئهنتهرنیتو سه حنه کان و (سته رلایته کان (. ئهم کچه یه له دوای نوستنی باوانی دا بهدیار ئهو فلمه سیکسی بانهوه دادهنیشی، که سهرنجی خهالکانی نەفس نزم رادەكيشى، ھەتا ئەرەنىدە ھۆگرىيان دەبىي ناچىي بەھىچ لايه كدا نهوه كو هيچ به شيخى له و وينانهى ئه و خرايكارانه له دهست نەروات. ئەمە لەكاتىخدايە باوان بى ئاگان تا ئەركاتـەي كـچەكە بـە رووی باوکی دا هاوار دهکات به شوم بده، باوکیش له و داواکارییه سەرى سوردەميننت. چۆن ئەم قسەيە ناكات، لەكاتىدا ئەو سەيرى ئەو گەنجانە دەكات، كە بى شەرمانە لـە بەرامېـەر مليۆنـان كەسـدا گەمسەي سێكسى دەكسەن !! ئسابروو لەكسەداربووەو داوێسن يساكى لهناوچووهو لهناو ئهو گومرايي يانهدا بهفيرة چووه. بهلام كي تاوانباره؟ كچهكه، يان باوان، يان ستاڤي ئهو بهرنامانه؟ .....

چیپزکی (۲) باوکه بلتی تامین !

(پیاوی کچه کهی به شوو نادات تا ده گاته (۲۷) سالآن، ئه نجا توشی نه خوّشی جهسته یی و ده روونی دی و ده نجاته سهر جیّگا، کاتی مردن ده بیّته چاره نوسی، ئه و سته مدیده یه ده لیّن: کوا باوکم؟ که باوکه که دی و پیّی ده لیّت: باوکه بلیّ ئامین. ئه ویش و تی: ئامین. دو و باره و تی: بلیّ: ئامین. و تی: نامین. و تی: یا خوا خودا به هه شتت دو و باره بکات، چوّن منت له مال و میرد حه رام کرد، نه نجا مرد).

چیپزکی (۳) نافرهتان له ولاتی ئیوهدا شاژنن.

دراوسیکهمان به ته واوی به سالدا چووبوو (۷۰) سال زیاتر ده بوو. له کاتی بینینی دا به زهیت پیدا ده هاته وه، ده چوو ژوورو ده هاته ده رهوه، که سنه بوو یارمه تی بدات له خزم و خویشانی.

خزی شتی ده کپی له خواردن و جل و به رگ، ماله که ی خاموش بود، که س له ده رگای ماله که ی نه ده دا و که س ناوپی لی نه ده دایه وه ای پرژیکیان به نه رکین کی نایینی هه لسام له گه لا دراوسیتی دا، به بینینی نه مه نه م پیره ژنه خورناوایی یه واقی و پرما، که چی من هیچ کساره کی نه وه نسده بایه خسدارم نسه خام نسه دابوو، بسه لام نسه و لسه کومه لاگایه کدا ده ژیا کاری چاکه ی تیندا نه مابوو، سوز و به زهیی نه ده زانی، پهیوه ندی دراوسیتی ته نیا به یانیت باش و نینواره ت باش بسوو و پروژی دووه م هه نسدی شیرنه مه نی بسو مندالله کان هینابوو، پسووله یه کی هینابوو، که له بونه و یاده کان دا پینشکه شده کری، پسووله یه سوپاس و پی زانینی له هه مبه ر نه و یارمه تی یه تیندا نوسرابوو، هانم دا بین سه ردانی ها وسه ره که م بکات. نه ویش ماوه ماوه سه ری لی ده دا به کاتی ها تو چوی دا بو ماله و مان زانی ماوه ماوه سه ری لی ده دا به کاتی ها تو چوی دا بو ماله و مان زانی

له ولاتی ئیمه دا پیاو نه رکی به پیوه بردنی مان و مندانی له سه ره و کاریان بو ده کات و خواردن و جل و به رگیان بو ده کپیت، وه له و ناسته پیزه تی گهیشت، که موسلمانان بو نافره تی داناوه، وه کو کچو وه کو ژن و وه کو دایك، به تاییم تی له کاتی پیربونی داو مندالله کانی له خزمه ت و پینی دا پیشبر کی ده که ن، هه رکه س ده ست به رداری خزمه تکردن بی، له باوانی و لای خه ناکی نه فرین لی کراوه.

ئه و ژنه لهنزیکه وه دهیبینی خیزان لای موسلمانان چهند تهبان و ریخن و چون باوان مامه له له گهل مندالهکانی دا ده کات، چون کاتی دیسه وه مسال منداله کان وه کو کوزی ده وری ده ده ن و چون ژن له خزمه تی میردی دا ده وهستی، نه و به سته زمانه باری نه وانی له گه لا باری خویدا به راورد ده کرد. بیری ده کرده وه نه و مندالی ههیه و نه وهیه نازانی له کوینه و که سیان سهری لی نیاده ن، نه و ههندی جار خهریکه بری و بسووتی که سیان سهری لی نیاده ن، نه و ههندی جار خهریکه بری و بسووتی که س نییه پنی بزانی، به لای نه وانه وه نه وه خویه نییه نرخینکی نییه، ماله که شی به رههمی ره نجی درین وایی ته مه نی خویه تی درین وایی ته مهنی خویه نی که و ناسته نگانه ی ده کرد ژنی خورناوا له راست کاردا دیته پیشیه وه، ده بی خوی پیویستی یه کانی ماله وه بکریت. پاشان کوتایی قسه کانی به وه هینا: نافره تان له و لاتی نیوه دا شاژنن، گهر پیر نه بامه پیاوه کی و لاتی نیوه م ده کرده

هاوسهرو وه کو ئیوه ده ژیام. ئهم دیاردانه لای ههموو نه و کهسانه ئاشکرایه، که له و لاتی خورناوایه، یان له بارودوخی نهوی ده کولایته وه، بهرده وام کهسانی لای خومان ههیه له و ژیانه ی خورناوا ته ریق نابیته وه و لاسایان ده کاته وه، روزنامه و گوفاره کان دنیای ئیسلامی یان پر کردووه له سهرنج راکینشان بو جل و بهرگ و موده و ژنانی خورناوا تی یدا ده ژیبن: سوپاس بو خودا له راست به هره وه رکردنی ئیمه ی به ئیسلام (۱).

⁽¹⁾ من دەلىّىم خۆزگە تاكى كوردىش وريا دەبۆوە لەو بى ناگايى يەى تى يدايەو ئاورىّكى لەكلتورى پىرۆزى خۆى دەدايەوە، كە جوانترين ئايىنو جوانترين جلو نەرىت و رەوشتو جوانترين ئادابى كۆمەلايەتى ھەيە، تەنيا بۆ زانست سوودى لەخۆرئاوا وەردەگرت وەكو پىغەمبەر (سىلىلىلى ئەرمويەتى: (اطلبوا العلم ولو بالصين). لەسەر رۆشنبىرى خۆى دەوللەتو كيانى خۆى دادەمەزراند. ئەو كاتە لەلوتكەي يىشكەوتندا دەبوو!

چيرڏکي (٤)

باركه تۆ لەنارت بردوم وئنستاش هاتوریت دەگریت:

ئهو کیژه بهستهزمانه پهیوهندی نیّوان گهنجو کچی لهریّگای کهناله ئاسمانیهکانهوه ئاشنابوو، کاتیّ مالهوه دهنووستن، دهچوو سهیری کهناله سیّکسی یهکانی دهکرد، که له بهشی بهرنامه حمرامهکانو بهدرهوشتهکانهو لهویّوه غهریزهی سیّکسیو ههوهسی دهوروژاند، دوای چهند روّژی ئارامی نهماو هانی دا، که دلّداریّك بوّ خوّی بدوزیّتهوهو ئارهزوهکانی دامرکیّنیّتهوه. کچهکه ویستی بهم ئهزمونه ههلسیّ، ئهوهبو گهنجیّکی دوّزییهوه، وهکو گورگی بی بهزهیی، ئهو کچه بووه پاروویّکی چهور بو ئهوو به ئاسانی قوتی بهزات، لهم روّژهشدا نمونهی ئهوانه کهم نییه، ئهو کچه ههژاره چی بدات، لهم روّژهشدا نمونهی ئهوانه کهم نییه، ئهو کچه ههژاره چی دهستکهوت؟ ئهو کچه بهرههمهکهی کوّرپهلهیهك دهبیّ، بهدوای روودانی کارهساته کی جهرگ بردا.

ئه و کچه ده کهویّته دهست پیاوانی پوّلیس، دوای ئهوه بانگی باوکی ده کری تا ئهو کارهساته دلتهزیّنه بهچاوی خوّی ببینیّت.

پیاوه که لهبهردهم کچه کهیدا وهستابوو حهزی ده کرد بهر لهوه مردبایه و نهو هه لویسته ی نه بینیبایه .. لهبهردهم پیاوانی پولیسدا

ر پەند ومرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەويستى

کچه هاواری کرد: رینگام بدهن بیکوژم! نهو شهره فو ناموسی منی بردو لهبهردهم خه للکی دا رووره شی کردم!! تو هو کاری نهوه بوویت نهو سه ته لایته ته هینا مالهوه و بی چاودیری بو نیمه تی گهرا، وه کو نهوه ی نافره تینکی خرابه کارت هینا بیته وه و نه شزانی، تو هو کاری هه موو نه و به سه رهاتانه بوویت نیستاش بو داوین پاکی من ده گرییت ؟!

چیپزکی (۵)

كاسيتى ڤيديو ژيانى منى لەناوبرد:

کچیّکی داویّن پاکه له قوّناغی زانکوّ دایه بهشی دهرونزانی، سی برای ههیه یهکیّکیان له قوّناغی سهرهتایی داو دوانهکهی تر له قوّناغی ناوهندی دان، باوکیان سهوزه فروّش بوو خهریکی پهیداکردنی پاروی ژیان بوو.. کچهکهشی زیره کو داویّن پاک بوو، قوتابیان لهبهر زیره کی خوّیان تیّکه لاّو ده کرد.

له بهسهرهاته که یدا ده لیّ: رقرژیکیان له دهروازه ی زانکو ها قه دهر، گه نجیّکم بینی زوّر خوّی که شخه کردبوو، وه کو بمناسی ناوا له من رامابوو، به لاّم من گویّم پی نه دا، دوای نه وه به دوای مندا هات و به ده نگی نزمو مندالانه ده یوت: جوانی، شوّخی، من حه زم لیّیه ببیه هاوسه ری ژیانم، ماوه یه که سه رنجت راکیشاوم و ره وشته جوانه کانت ناگادارم، منیش زوّر به په له ده روّیشتم قاچم قاچی ده گرت و ناره قه له ناوام توش نه ها تبوو. له نوین و بیر په رتی چوومه ماله وه و سه رقالی نه و بابه ته بووم، شه و له توّقین و دله راوکی دا بووم، خه و نه که و ته چاوه کانه و و بره و بره یه وه می به و دوه میش به م شه نگی یه وه له به رده م زانکو دا و هستابو و بره یه و دوه میش به م شه نگی یه وه له به دره م زانکو دا و هستابو و بره یه و

دەھاتىخ، ھەمو رۆژى شوينىم دەكەوت، دوايى نامەيەكى كورتى ير لە ئەويىنو سۆزى بۆ ناردمو داواي لى بوردنى دەكرد لەو ئازرانە من. منیش نامه کهم دراندو دوای چهند کات ژمیری زهنگی مزبایل هاتو ههلم گرت، ئهو گهنجه به قسهی خوش دهیوت: نامهکهت خويّندهوه يان نهء ؟ ييم وت: گهر وازديّني بيّنه گهر نابه خيّزانم ده ليه و هاوار بق تق .. دواي كات ژميرنكي تر مقيابلي كردهوه، دلنهوازی دهکردم که نهو نیازی یاکهو دهولهمهندهو دهیهوی محاته هاوسهرو كۆشكەكى مۆديرنى بۆ بنيات دەنيمو من به تەنيا له خيزانه كهمدا ماوم ... دلم نهرمو دهستم كرد به قسه كردن له گه لني داو ههموو کاتن چاوهرێی موٚبايل بووم .. دوای کوٚليژ چاوهرێی ئەوم دەكرد شايەد بيبينم، بەلام بى سوود بوو. رۆژىكيان لە كۆليژ هاتمه دهرو لهبه ردهم مندا بوو، له خوّشیان باللم گرتن، دهستم کرد به سواربوون لهگهلی داو به ترومبیلهکهی و ههموو شار دهسوراینهوه، همستم دهکرد تازه دلی لی سمندومو ناتوانم وازی لی بینم، کاتی دەيوت: (تۆ داھاتو ھاوسەرم دەبيو يېكەوە دەۋىن، تۆ شاۋنى منى بروام دەكردو لە خۆشيان ئەشكەم دەگرت).

رۆژنكىان ئاى لەو رۆژە رەشە، كە چارەنووسى كوشتمو ناموسى بردم، ئەو رۆژە سوارى ترزمبىللەكە بوومو چوومە شوقەيەكى راخراوو

دانیشتین، نهم زانی گهر پیاوو نافرهتی پیکهوه دانیشتن سی یهمیان شهیتانه. به لام شهیتان به قسه کانی نهو لاوه دلی داگرتمو سهیری یه کترمان کردو سزای دوزه خم بو برایهوه، ههر نهم زانی تازه بوومه نیخیر به دهستی کوره کهوه و شهره فی شکاندم. وه کو شیتان هه لاسامه وه و و تم: چیت لیم کرد؟ وتی: مهترسه تو هاوسه رمی. و تم: هاوسه ری چی خو ماره نه کراوم. وتی: داهاتو ماره ت ده کهم!

بهم شیّوهیه چوومه مالهوهو قاچه کانم رانهده گرتن، ناگر له دلم بهربوو ... خودایه چیم به خوّم کرد؟ نایا شیّت بوبوم؟!

زور گریامو زور خهفهت دایگرتم، تا وازم له خویندن هینا، کهس له خزمه کانم نهیتوانی قسهم پی بکات. هیوام تهنیا نهوه بوو، که به لیننی داوه بی داخوازیم بکات. روز روزی راده کیشاو وه کو چیا قورس بوون به سهرمهوه.

دوای ئهو کارهساته ویرانکهره دهنگی موبایل هات، وهك بلیّی دهنگهکی دوور بانگم دهکات بو دیمانه کردن. شادی گرتمی وام زانی ئاماده کردنی کاری هاوسهری یه. دیدارم کردو بهر له ههموو شتی وتی: نه که ی بیر له میردکردن بکهیهوه، ئینمه بی مهرج ئاوا پیّکهوه ده ژین... به خونهویستی زللهیه کم لیّ دا تا وای لیّ هات توره ببی، پیّم وت: من وام زانی هه لهی خوت راست ده کهیهوه، من واده بینم

کهسیّکی بی پرهوشتو بی نرخیت. له تپوّمبیّل دابهزیمو دهستم بهگریان کرد. ئهنجا بی شهرمانه کاسیّتیّکی بهرزکردهوهو وتی: بهم کاسیّته قیدیوّیه لهناوت دهبهم. وتم: چی تیّدایه، وتی: وهره با پیّکهوه بیبینینو شته کی چاوه پوان نه کراوه بو تو، پیّکهوه سهیرمان کرد بینیم ویّنه ی داویّن پیسی نیّوان منو ثهوی به دزییه وه گرتووه. وتم: ئهی ترسنوّك و بی غیره چیت کردووه ... وتی: به کامیّرای شاراوه ثهمهم گرتووه، که بهسهرماندا زالهو ههموو جولهیه کی ئیّمه تومار ده کات، ثهم کاسیّته چه کیّکه به دهست منهوه لهناوت ببات، به و مهرجه نه بی که ژیرباری ثاماژه کانی من ببیت.

منیش ده گریام و هاوارم ده کرد، چونکه نهمه ههر کیشه ی من نییه، به لکو کیشه ی خیزانیکه، کاسیته که ی نهدامه دهسته وه ناچاربوم ببمه دیلی دهستی نهوو بازرگانی پیوه ده کردم و ههر جاره ی دهیدامه دهست پیاویک، بهم شیوه یه قور چهقیم و گورام به لهش فروشی بی نهوه ی خانه واده م پی بزانیت، چونکه متمانه یان به من بوو.

کاسیّته که بالاوبوّوه و کوّپی یه که که وته به رده ستی ناموّزاکه م، مهسه له که ته تعقییه وه باو کم پی زانی و هه موو نه ندامانی خیّزانی به سه ری راگه یشتنو بی نابرویی نهم مهسه له له شاردا ده نگی

دایهوه و مالمان به بی نابرو ناوی ده رکرد، بویه له ترسی گیانی خوم رام کرد، زانیم که خیزانمان چووه همنده ران و بی نابرویی یه کهیان له گهل خویاندا برد. نهم کاسیته به ناو لاواندا بلاوده بوه و منیش له گهل خویاندا ده ژیام. نهم هیچ و نه گریسه بوو منی وه کو بوو که شوشه له به ردهستی خویدا هملاه سوراندم؟ نه که همر من به لاکو زور که سی تری ویران کردبوو، بویه ویستم توله می بری فریو دابوو مالی زور که سی تری ویران کردبوو، بویه همل قوزیه وه و دامه به رچه قور نه و شهیتانه ناده می یهم کوشت و خه لکیم له دهست خرابه کانی رزگار کرد، نه وه تا نیستا له به ندیخانه خالی نابروم و پهشیمانیم له و کاره مو نه و ژیانه ی سنوورم تیدا به زاندووه ده چیژم .... نه مهسه رهاته م ناموژگارییه بو کچان، که به زاندووه ده چیژم .... نه مهسه رهاته مناموژگارییه بو کچان، که خوشکان مواز له می بایل بین بو نه مهسه لانه.

چيرزکی (٦)

ياداشته كانى پيه ژنى له گه ڵ خۆشه ويستى ناپاكى دا :

فرمیّسکی خدمو پهریّشانی له چاوی ئهو پیره ژنه هاته خوار، که ده روانی به سهر پهنجه ره که دا، چاوه کانی داپوٚشیوه و خدفه تیّکی به ردوه امی له دلّدا کپ کردووه و ناهیّکی له ناخدا خدفه کردووه خدریکه هدناوی له گهلّدا دیّته ده ره وه بوکیّکه له پهنجه ره کهیه وه سهیر ده کات چهنده دلّخوش بووه و چهنده خدمباری کیّشاوه. به یاده کانی زوّر بوّ دواوه ده گهریّته وه. ئهم پیره ژنه له سهر ده می لاوی دا زوّر جوان و شوّخ بووه.

ئه و میرده و خیزان و ماله کی ده ویست وه کو مالی خه ونه کان بی له رووی کارگوزاری یه وه، ئه مه ئاواتی ئه و بوو.

سهیری واقیعی تالی خوّی کردو له پهنجهرهکهوه روانی یهوه، فوستانی بوکینی بینی، وه یادی نهو روّژانهی دهکردهوه که کاتی خوّی به گوّقارهکان دهبرده سهرو، لهوهی دهکوّلیهوه که توشی هاتووه و له ناسمانی دهروانی و فرمینسکی گورو گهرم بهسهر کولمهی دادهبارین. بیری له رابردو دهرکردهوه، که چی وای لی کرد توشی نهو نازارو نهشکه نجانه ببینت. به هار بوو لهگهل باوکی دا له مال چووه دهر

بۆ باژیّرو خوشکه چکۆلهکهشی یاوهری بوو، ئهو حهزی نهده کرد لهگهلّیاندا بچیّ، دهنگی تهلهفیّن هاتو زوو خوّی گهیاندی، دهسته خوشکه کی بوو قسمی لهگهلّدا کردو داوای لیّ کرد گهشته کی کورت بکهنو به یه کیّ له مهلّبهنده تازه کاندا بسوریّنهوه. بیّ دوودلّی رازی بوو. دهسته خوشکه که ی هات پیّکهوه روّیشتن، ئاخاوتنیان کردو لیّ یرسی (بوّی فریّند _ دوّستت) ههیه ؟! وتی: نه ع، من چوّن متمانه ی پرسی (بوّی فریّند _ دوّستت) ههیه ؟! وتی: نه ع، من چوّن متمانه ی خیّزانیم لهده ست ده ده م !

دەستە خوشك (الصديقه): ئەمە قسەيەكى كۆنە حەز بە بيستنى ناكەم. لەھيكرا ئەو دەستە خوشكەى رۆيشتو ئاماژەى بۆ يەكى لە شوينەكان كردو وتى: ئيرە دەستە گەنجينكى لايە، برۆ ھەلەكە لەدەست مەدە، من بە تەواوى رەفزم دايە، بەلام دواى سوربونى ئەو ھاورييەم قايل بومو دواى چەند خولى ئاشنابم لەگەلياندا.

ئهوهبوو هاوریّکهم تهسلیم دهبی پسولهیه هه هه گده گریّتهوه، که ژمارهی مزبایله کهی تیدایه، نهو گورگیّك بوو له گورگه کانو نهویش خرّشحالی خرّی ده ربری و به درّستی رابردوی گررییهوه.

گەشتەكە دوايى ھاتو كچەكان بۆ مال گەرانەوە.

کچهکه ویژدانی ئازاری دهدا. لهوکاتهدا پهیوهندییهکی پی گهیشت، که له ههمان دهسته خوشکه بهد شانسهکهیهوه. یهیوهندییهکه ئاوابوو:

کچهکه: چۆنی؟ هاورپیهکه: ئایا هیشتا پهیوهندیت به دوستهکهتهوه نهکردووه؟ کچهکه: ناتوانم! دوای ئهوهی ئهو هاورپیه شومه زوری لی کرد قایلی کردو پهیوهندی پیوهکرد.

پهیوهندی یهکهم کورت بوو، دووهم زورتر بوو، سی یه مجار ژوانو دیداری تیدا هاته دی. کچه که چووه ژوانو به پیزو شه په فو ناموسه وه پوتی .. کاتی له ژوان گه پایه وه بی نابپویی به دوای خوی پاده کیشا، چی بکات و چی به خزمو که سانی بلیت، به دایك وباوکی؟ چه ند مانگ و پوژ پابردن، بینیم سکم زیندوه و ده جولی .. نهی خودایه نهمه ناکامی زینایه کهیه. له مال پایکرد نه وه ک نابپوی بچیت. دوای ته واوبونی پوژانو مانگه کانی دوگیانیه کهی کامل بوو کاتی مندال بونی هات. چووه لای مامانیکی ناودار تا له مال منداله کهی بیر بنیت. نه خوا پاده کات و منداله که به جی دیلیت. نه و هاوپیه ی بیر کرده وه که به د شانسی کرد. پهیوه ندی به خوشه ویسته کهیه وه کرد شایه دبی قوتاری بکات. نه ویش به گالته وه پی نه که نی، چونکه نه وه

یه کهم کهس نییه مندالی زینای لی پاشه کهوت بکات. ته له فونه که ی به رویدا داخست. چی بکات په نای برده به رسوال و دهروزه کردن.

له کاتی شوین بزربونی دا باوکی له ونبونی ئهو ئاگادار کرایهوه، دوزرایهوهو دوایی خرایه مهلبهندی چاك کردن (الاصلاحیة) . دوای سی سال هاته ده ر. وه کو به رگ درو دهستی به کار کردو ئه و سالانه هه ر به وه وه خه دیك بوو، چونکه خیزانی له خوی دوور ده خه نه وه.

فرمیسک بهدوای فرمیسک لهچاوی نهو پیرهژنه دههاتنه خوارو یادی کراسی بوکینی ده کردو یادی نهو روزهی ده کرد دوسته دروزنه فریوده ره کهی به لیننی تیدا پی دابوو. دنیای لی سوراو ده نگی بوکی و شینی نامیزانی یه کتری بوون. دوای هاواری به زهوی داکهوت دهیوت: خوایه روهم پی بکهیت. دوای ماوهیه دراوسی یه پیره کهمان مرد. به خاك سپیرا بی نهوهی کهس بوی بگری. له ژیانی هاوسه ری خوش بی بهش بوو، له کورو نهوه کانو سهیر کردن و نواندنی سوز له گه لیاندا بی بهش بوو. تا له وشهی دایکه، که گهوره ترین وشه یه بی بهش بوو. همهو نهوه ش لهبه ریه دوان دیدار. خوای به نده کان له گه لی دا به به زه یی به، چونکه دنیای دیدار. خوای به نه نه که به نه دورات!

چیپۆکی (۷) شدیتان چوارهم کدسمان بوو

(أبو عبدالله) ده لنن: نازانم چۆن ئهم سهربورده يه ت بۆ بگين مهوه، که ماوه يه که له گه لنی دا ژياوم و، ته واوی رين وی ژيانی گۆری، من نهمده ويست باسی بکهم، ته نيا لهبه رئه وه نه بن که ههست به به رپرسياری ده کهم له لای خودای گهوره وه تا ئه و گه نجانه ی سهر پين چی خوا ده که ن و کچانه ی به ناوی خزشه ويستی قلپه وه ويل ده بن وريا بکه مهوه.

ئیمه سی هاوری بوین، یان واچاکتره بلیّین شهیتان چوارهمان بوو، گهوجیو بهخوّنازین کوّی کردبووینهوه.

ده چووین کچانی ساویلکه مان به قسه ی شیرین راو ده کردو ده مانبردن بر کیلگه دووره کان، له وی نیمه یان وه کو گورگیک ده بینی، که دوای مردنی ویژدانهان پارانه وه یان نه رمی ناکات. به م رهنگه شه و روزانهان له کیلگه کان و چادره کان و ترومبیله کاندا بوو له که ناری ده ریاکاندا، تا نه و روزه هاته پیشه وه، که قه ت له یادم ناچیته وه.

وه کو جاران چووینه کیلگهو ههموو شتی نامادهبوو، نیچیره که کچیک بوو بو ههر یه کیکمان، شهرابو مهی نهفرین لی کراومان پی بوو، نهوهی لهیادمان چوو بوو خواردن بو، پاش ماوه یی هاوپیه کمان به ترومبیله کهی چو خواردن بکریت، کات (۲)ی نیزاره ده بوو، چهند کات ژمیره کی برد نه گهرایه وه، کات ژمیر (۱۰) زوّر نیگهران بوم ناچاربووم بروّم سوراغی بکهم، به ترومبیله کهم روّیشتمو لهرینگادا پوداوه کی ترسناکم بینی، کاتی چوومه سهری بینیم ترومبیلی براده ره کهمه و ناگری لی بهرز ده بیتهوه و بهلایه کدا وه رگهراوه. به پهله وه کو شیتان رام کرد له و ترومبیله که ناگری تی به ربووه ده ری بینیم، کاتی بینیم نیوه یه خهروز واقم و رما، به لام کینم، کاتی بینیم نیوه به خهروز واقم و رما، به لام هیشتا گیانی تیدا مابوو، هینامه سهر زهوی، دوای خوله کی چاوه کانی کردنه وه و و و پینه که داوری هاواری ده کرد: ناگر … ناگر س ناگر … ناگر س ناگر ناگر ناگ

بپيارم دا به پهله بيگهيينمه نهخوشخانه، بهلام به دهنگه كى گرينهوه وتى: بي سوده، ناگهمه ئهوي.

فرمینسك بینی گرتبومو هاورینکهم دهبینی لهبهردهم مندا دهمرد، هاواری کرد لههیکیا: چی پی بلیم، چی پی بلیم، به سهرسورمانهوه لیم پرسی؟ کیت مهبهسته، به دهنگه کی قول وه کو له بیره کی قولهوه بی وتی: (خودا).

ههستم کرد ترس گشت له ش و گیانی داگرتم، لههیک و هاورنیه که مه هاواری کرد، که دوا ههناسه ی بوو .. روزان روزشتن به لام وینه ی نه و براده ره مردووه م لهبه رچاو بزر نه ده بوو هه میشه به هزرمدا ده نگی ده زرینگایه وه ، که هاواری ده کرد چی بلیم ، چی به خوای گهوره بیژم ؟.

لهخوّم دهپرسی: من چی پی بلیّمو چاوم پر له فرمیّسكو ئهشك بوونو ههل دهلهرزیم به سهیری. هاوكات گویّم له دهنگی بانگدهر بوو بو نویّژی بهیانی بانگی داو فهرموی: (الله أكبر .... الله أكبر) .

کاتی بانگی کرد (حی علی الصلاة = وهره بن نویژکردن) ههستم کرد بهتایبه تی بانگی من ده کات به رهو رینومایی و روناکی.

خوّم جوان شوشت و لهشم پاکژ کرده وه له و تاوانه ی چهند سالّ نقومی بوبوم. نویّژم ده کردو له وکاته وه سوپاس بوّ خوا وازم لی نههیناوه و بووم به مروّقه کی تر، سوپاس بوّ نه و خوایه ی ههمو باران ده گوریّت. بریارم داوه خوا تهمه ن بدات عومره بکه م، به ویستی خودا حه جیش بکه م، تهمه ن به دهستی خودایه. نهمه به سهرهاتی توبه ی منه الیّره به ههمو و لاوی ده لیّم نه که نه و براده رانه بکه ن که یاسایه قهده غه کراوه کانتان پی ده شکینن. به سهرهاتی من پهندی زور تیّدایه ، نایا که سی هه یه وانه ی لی وه ربگریّت؟

چیپزکی (۸) کۆلیتی خدمان (کوخ الاحزان).

هاوریده نوسیویهتی: برادهریکم ههبوو لهبهر رهوشتو چاکهکانی خوشم دهویست، دیمههکهی دلّی خوش دهکردمو قسهکانی فامادهبونی کامهرانی دهکردم، زوری لهگهلدا ژیامو هیچ کاریکمان له یهکتری نهدی گلهییو گازانده یی تیدایی، تا سهفهرم کردو بهجیم هیشت، ماوه یی نامه مان بو یه کتری ده نارد، پاشان پهیوه ندیان به یه کتره و ه پچرا.

پاش ماوهین گهشته که م ته واو کردو گه پامه وه، خه می گهوره م ثه وه بو بر ساته کیش بی چاوم پی ی بکه ویّت، چونکه پهیوه ندیان پی که وه زوّر خوّش بوو، له هه موو ثه و شویّنانه ی لیّم بینی بوو گه پام دوّزییه وه. چومه ماله دراوسیّکه ی وتی: له میژه باری کردووه. له نیّوان ترسو ثومیّد دابووم وام زانی تازه چاوم پی ناکه ویّته وه. شهوی کیان گه پامه وه ماله وه، به هوّی تاریکی شهوه که پیّگام بزر کردو شویّنه کی چوله وانیم هاته پیّش، وام ده زانی شویّنی جنو که کان بی چونکه وا زانرابوو که سی لی نه بیّت وام ده زانی له ده ریایه کدام و شه پوله کانی ده م به نو ده م هیّنن. هه رکه ها ته ناوه پاستی شه قامه وه گویّم له ها واری بوو له مالیّکی ثه و گه په که یه دا دیسان ده نگه کی

تر هات، ئهم نالهیه کاری تی کردم، وتم: به راستی ئهم شهو زوّر رازو نیازی هه لگرتووه، په یانم به خوا دابوو هه میشه یارمه تی لی قهوماوان بده م ...

بو نهوماله رینگام گرته بهرو بههینواشی له دهرگاکهم دا، پاشان بهتوندی لیم دا، کچه کی گچکه هاته دهرو چاك لیم روانی، بینیم چرایه کی به ده سته وه بوو جلو به رگه کی دراوو شری کردبی به را وتم: که ستان نه خوشه ؟ نه نجا هه ناسه یه کی پر له زوخاوی هه لمژی و هه نه وه نده بود و دلی له گه له انها ته ده و و تی: به لی فریام که وه باوکم له سهره مهرگدایه!! ده مریت. کچه که که و ته پیشم و چوینه ژوره کی ده رگا بچکوله و چومه ژورو وام زانی چومه ناو گوری که وه ته نیشتی لای مردوی نه ک نه خوشیک. لی ی نزیک که و ته هه ناسه یه کی کری ده دا ...

 تازه دهستم لی ی شوشتبوو، نهمه هاوری ی جارانم بوو، به لام لهبهر نهخوش بوونی نهم دهناسی یهوه. به هاوری کهم ووت، بهسهرهاتی خوت باس بکه بو گهیشتویه نیره و وتی: با بهسهرهاتی خومت بو بگیرمهوه و ویژدانی خوم مجهسینمهوه، نه نجا گیرایهوه:

چهند سالنی لهمهوبهر خوّمو دایکم له مالیّکدا ده ژیاین و ده وَله مهندیّکیش دراوسیّمان بوو، لهناو کوشکه کهی دا کچه کی زوّر شوّخو نازدار ههبوو، ئهوهنده دلّم بوّی بزوت ئارامم له گهلّی دا نهما، ههر سوّراغی ئهوم ده کرد تا خستمی یه داویه وه.

دلّی ئهویش وه کو دلّی منی لیّ هاتبوو، له ساته کی بیّ ناگادا له خودا دوای ئهوه به به به خواستنی ئهوم دابوو ... ئهویش تهسلیم به خواستی من بوو گیانی دایه دهستی منهوه، لیّت ناشارمهوه پر فرژیکیان شهره فم لی سهند، زوری نهبرد دوای چهند ههفته یه کانی دایم دوور گیان بووه. ههولم دا لی ی دوور بکهومهوه پهیوه ندی له گهل بیچریّنم. ئهو کچه لهو مالهدا نهما که یه کترمان له ناوی دا ده بینی و ههوال و باسی ئهوم نهما، ئهو مهسه له یهی ئهوم هیچ گوی پی نهدا. دوای چهند سالی پوسته نامه یه کی ئهو کچهی بو من نارد: (ئه گهر بوم هه بایه نامه ت بو بنوسم تا پهیانه کی رابردو یان خوشه ویستی یه کی کون نوی بکه مهوه، یه که دیرو یه که پیتم نه ده نوسی، چونکه من

پینم وانی یه پهیانه کی وه کو پهیانی تزی ناپاکی کهرو سۆزه کی وه کو سۆزی درۆیینه تۆ شایانی ئه وه بی یادی بکه مه وه و پینی دلخوش بم، یان داخی بو هه لبکینشمو داوای نوی بونه وه ی بکه به خوت چاك ده زانی کاتی منت به جی هینشت له میان هه ردو لامدا ئاگره کی هه لاگیرساو هه بوو، مندالی ده جولا، ئه مه شرو ناخ هه لاکینشانه بو رابردو و هه م بو ئاینده، به لام تو گوینت به مه نه داو، له به رمن رات کرد، تا خوت نه که یه به رپرسیار له راست ئه و خراپه یه ی تو ئه نجامت داو فرمینسکه رژاوه کان که تو دا تباراندن نهیانس پیهوه، ئایا دوای ئه وه ده تو به پیاوه کی شه ریف و به شه په دابنیم؟ نه خیر ناتوانم هه تا به مرزقیش وه سفت بکه م، چونکه ئه وه ی تو کردت سیفه تینکی گیانداره در نده کان بوو هه مو ئه و سیفه تانه ت له دلی خوت دا کوکردنه وه له یه که رواله تدا نواندنت.

دروّت لهگه لدا کردم گهر گوتت خوّشم دهوی ی، به لاّم تو تهنیا خوّت خوّش ویست، ههموو مهسه له که نهوه بوو منت کرده ریّگایه ک بو رازی کردنی خوّت، ههر بویه ش به لای مندا ره ت بووی، گهر نا له دهرگای منت نه ده داو روت له من نه ده کرد.

کاتی وتت ده تخوازم په یانت شکاند، وات زانی ژنیکی داوین پیس دهخوازیت، نهم تاوانهش تهنیا وینهی تزیه و بهرهه می دهستی تزیه،

گهر تو نهبایه نهدهبومه داوین پیسو تاوانبار. زور ههولم بو تودا تا ماندو بومو وه کو کورپهیه که ده کهویته بهردهستی ستهمکاری ناوا کهوته بهردهستی توومه نافرهتیکی کهوته بهردهستی تووه داوین پاکیت له من دزی، بوومه نافرهتیکی نهفس نزمو خهمبار، که ژبان بهلامهوه دژواربی مردنم بهلاوه ناسان بین، چ چیژی بو نافرهتی ههیه لهژباندا گهر نهتوانی ژبانی هاوسهری پیکهوه بنی بینته دایك. به لکو لهناو نهو کومه لگایه دا به سهرشوری ده ژی و هه لاه لهرزی و ههناوه کانی له ترسی گالته پی کهران ده تاویتهوه.

پشودانت لی هه لگرتم، چونکه دوای ئهو کارهساته و پاکردنه لهو کوشکه گهورهیه و نهو به هره فراوانهیه و گوزه رانه خوشه دا بو شوینی که کهس نه مناسی و سه ری خو هه لگرتنم له ویوه، زور به په روش و نیگه ران بووم.

تۆ باوانی منت کوشتن، تەنیا بەھۆی خەم ھەلگرتنیان لەسەر ون بوونی منو نەدیتنهوهی من مردن، تۆ منت کوشت، چونکه ئەو ژیانه تالهی له کاسهی تۆم خواردهوهو ئهو خەمهی بهھۆی تۆ نۆشیم له لهشو ناخمدا بهشیوهیه کی رۆچوون وه کو میشی سوتاوی ههلزوراو بهسهر جیگای مردندا خستوومی.

لهمالهوه رام کرد، چونکه توانای بهرهنگار بونهوهی مال و باوانم نهبوو. چوومه شوینه کی چولهوانی و وه کو سهرشوری ژیام، توبهم کردووه و داواکارم خودا توبهی قبول کردیم و نزای گیرا کردیم، تا له خانهی مردن و شمقاوه تموه بها بو خانهی ژیان و خوشگوزه رانی.

ئەوەتا من دەمرم، وە تۆ ئەى درۆزنى فريودەرو دزى بكوژ، بروا ناكەم تا خوا تۆلەى منت لى نەكاتەوە دەست بەردارت ببيت ..!

به خوا من بزیه نامه م بر نه نوسیویت تا په یانت له گه لاا نوی بکه مه وه بان داوای سززو به زهییت لی بکه م، تو زور له وه له لای من هیچ تری. من ئیستا له سه ر لیواری گورم و له هه لویستی دام، که مال ناوایی له خوشی و ناخوشیه کانی ژیان ده که م، هیوای نه وه مال ناوایی له خوشی و ناخوشیه کانی ژیانی نه ماوه تی دا، بویه نه نه نامه یه بو نوسیویت تا نه و راسپارده یه تا بده مه وه ده ست، که کچه که ته ، گه رچی نه م کاره ساته ی رابرد و به زه یی تیدا راپازنیویت و نه یه یک به نامه به نامه به نامه ای باوکایه تی له گه لاا بنوینه . ناگاداری به و با وه کو دایکی سه رگه ردان و کلول نه بیت (خوات له گه ل) .

به لنى ئەو مردو كچه كهى لەو چۆلەوانىيە بەجىنهىتشتو كەس لە خوا نەبى نەبو بىحەوينىت دەرەھا ئەم بەسەرھات گىزەرەوسىد دەلىن: (ھەر كە ئەم نامەيەم خويندەوە سەيرم كرد فرمىسك بەسەر

پێڵوي دا لێژ دهبونهوه، ياشان ئهو هاورێيه لهسهر جێگا كهوتووهم وتى: (بهخوا من هينشتا نامهكهم تهواو نهكردبو، كه لهشم كهوتهوه لمرزين و خمريك بوو دلم بتهقي، بزيه جومه نهو مالهي منى تيدا بينيبو، كه ئهم كهلاوهيهيهو لهو ژورهدا بينيمو لهسهر جيّگايهدا مرد. ئەو مندالەي لەبەردەمتە (١٠) سالانەبو بەسەر دايكى يەوە دهگریا. ئەو تاوانەي من لە ژیاغدا وهکو درندەپەك خۆي نواند، كە چرنزكان دەھاوى و كەلبەكانى جير دەكاتەوە. ھەر كە وريابونە تۆبەم کرد لهگهل خوادا په یمانم دا ئهم ژوره بهجی ناهیّلم، که ناوم ناوه ژوری خەمەكان تاوەكو ئەو ئافرەتە قوربانى يە بژيمو وەكو ئەو بمرم، ئەوەتا ئيستا ئيمرز دەمرم له مردنى خوم رازيم. توبهم كردووهو متمانهم بهخوایه، که نهو بهانینهی پنی داوم نهنجامی دهدا، شایهد نهو نازارو ئەشكەنجانەي كېشاومە بېتتە بارمتەو كەفارەتى گوناھەكەم. ئەم کچهی منیش راسپاردهیه به ملی تۆوهیه به پاکژیو پهروهردهی جوان رای بینه و هیچ لهبارهی باوانیه وه پی مهلی.

چيرزکی (۹)

ئەو جوانەي ژيانى منى ويرانكرد:

داستانیکی پر له ژانه خاوهنهکهی خوی دهیگیریتهوهو دهلی: له رۆژەكى رەش دا له پەكى له بازارەكانى بازرگانى دا له قاوەخانەيەكدا دانىشتبوم قاوەم دەخواردەوەو رۆژنامەم دەخويندەوه، له هيكرا، كچهكى چاوجوانى دلگير له لهشو لاردا به لهنجهولار به لامدا رەت بوو وەكو شئتانو تىنونك سەيرى جوانى ورنكى منى دەكرد، منيش خۆنەويستانە بلندبومو شوينى كەوتم، چووە ناو يەكى له دوكانه كانهوه منيش لهبهر خاوهن دوكنه كه نهك له بهرخودا نهم توانی، بهدوای ئهودا بروّمه ژورهوه، ئهویش به روی جوانی روی تی کردمو به دهسته سپیو جوانو نهرمو پر له زیرو ئهنگوستیلهو ئەلاماسەكانى ئاماۋەي بۆ كردم كە شوينى بكەوم، بى ئاگايانە چوینه ناو شوینه کهوه، به ههموو ئهده بینکهوه ینی وتم: با ژمارهی مۆبايلەكەت بزانم، منيش بەدەم بۆم خويندەوەو ئەويش لەناو مۆبايلەكەي دا خەزنى كرد، كە لەم چاخەدا زۆر كارەساتى بهسهرداهیّناین، چونکه نهمان زانی بو چاکه بهکاری بیّنین. دوای چەند كات ژميري واته له ئاخرى شەودا مۆبايلى بۆم كردو دەستى به گوفتاری شیرین کردو هدردوکمان قسمی جوانمان کردن، نهو وتی: من تملاقدراومو (۳۱) سالهم، بملام گدر دهت بینی وات دهزانی (۸۸) سالهیم، وه نهو خاوهن پیشمیمو زور دهولهممنده.

دوایی دهستمان کرد به دیاری کردنی دیانه وه کو سهرهتایه ک له چنشتخانه کاندان پاشان له قاوه خانه کاندا، له ههموو دیانه به کیشدا هیچم لی دەست نەدەكەوت، ھەتا ماچیكیش، یان دەستم له دەستى بدهم. زیاتر دلم گرتی و وام زانی شهریفه و پاکیزهیه کهسی به ر له من نه ناسیوه و جگه له منیش کهسی تری ناوی، چونکه من جوانم، راسته من تارادهیه کی زور شهنگو جوان بووم. روزژیکیان مزبایلی له گه لدا کردمو وتی بو کاره کی گرنگ کارم پیته، وتم ژیانم له خزمه تتدام. وتي: دهمه وي له فلان چيشتخانه دا چاوم پيت بکه ويتو دوای کات ژمیره کی تر لهوی ببه. وتم: بهسهر دوزه خدا ناماده دهیم. له چێشتخانهکهدا ئامادهبومو پێم وت: ها ژيانم چیت لێم گهرهکه بیکهم؟ لهو کاتهدا سهفهرنامهی یله یه کی له جانتاکهی دهرهیّنا برّ (قاهیره)و بهناوی منهوه بوو، که (۳) رِوْژان له ئوتیّلی (سهمیر ئەمىس)ى پێنج ئەستێرەدا بمێنمەرە. دىسان شىكەكى (١٠٠٠٠) ريالي دامني و يني وتم: دهمهوي هدر سبهي بچيه قاهيره وهكو له سەفەرنامە (ياسايۆرت) كەدا ھاتورە بۆ ئەر ئوتىلە (دۆزەخيە) بچى

دوای همرایه کئیجازه م لهسه ر سه روّک کوّمپانیاکه وه رگرت و له هممان ژواندا سه فه رم کرد، خوّزگه ئه م گهشته م نه کردبایه. دوای ئه وه ی کات ژمیر (٤) گهیشتمه ئه وی همندی پشوم دا، له کات ژمیر (۲)ی ئیّواره دا موّباییله که م تاودایه ئه و ژماره یه م لیّ دا (خوّزگه لیّم نه دابایه). ده زانن کی له سه ر ئه و هیّله یه ؟ ئه وه یاره که مه به ر له من گهیشتو ته نه وی ! به سه ر سورمانه وه و تم : فلانه یت ؟ و تی : کت و مت، ئایا شته کی کت و پره بو تو خوّشه و یسته که م ؟

وتم: به لنی. وتی: من بزیه هاتوم زیاتر نهم کاره ت بز رون بکه مهوه. پاشان وتی: خزشه ویسته کهم وه ره به شی ژماره (؟!). منیش به گورجی و کامه رانی یه وه چومه نه و به شهی نوتی له که هه رکه سی به و مزده وه بینیم جله کی ته نکی روتی پزشیوه، که هه رکه سی به و مزده وه بینیمای خزی بز رانه ده گیرا.

منی له باوهش گرتو ماچمی کردمو خوّم لهیاد کردو لهگهانی دا جوت بومو زینام کرد (یمنا بهخوای گهوره). ناوا خوش رام بواردو ئیجازهکهم بۆ (۱۰) رۆژ درێژکردەوەو ھەموو ئەو ماوەپە لەوێ مامهوه، دوای ئهوه به یهك فروّكهی موّدیّرن گهراینهوه له تهك یهك دانیشتبووین. ئیمه له هموا بوونی، بهلام لمسهرهوه دهیبینین، بهلام يهنا بهخوا ئيمه ههستمان به بوني خوا نهدهكرد. تا سالي ئاوا يەيوەندىان بەردەوام بوو! من بۆ زىنا دەچومە كۆشكى ئەوو ئەويش دەھاتە شوققە خرايەكەي من، كە شايان بە ئەو نەبوو، بەلام لەبەر جوانی منو رابواردنی سینکسی خوی دههات! روزیکیان منو براکهم له شاريّكدا بووين، چارهنوسي خوا وابوو روداوهكي هاتوچز قهوما، برایهکهم توشی خوین یژانهکی توند بوو، بهلام خوم سویاس بو خوا ئازارم یی نهگهیشت، ههندی روشانم توش هات، بهلام ئازاریان نهبوو. خەلكى يرژانە سەرمانو مانگى سور ھاتو بە يەلە بۆ نەخۆشخانەيەكى نزيكى روداوەكەي راگواستينو، گورج براكەميان برده ژوری نهشتهرگهری، نوژدار داوای لیّم کرد، خویّنی یی بهخشم، چونکه خویننه که مان یه ک گروپ بوو، وتم: من نامادهم. بردمیان بق ژوری خوین بهخشین، دوای ئهوهی غونهیه کیان لیم وهرگرتو له راست نه خوّشیه درمه کان یشکنینیان لهسهر کرد، من متمانهم به خوّم

ههبوو، قهت ئهو خهیالهم له دلّی نهدهگه الله پوّژی له پوّژان لهگه لا ئهم دوّستهم کاری سیّکسیم کردووه. سهره نجامی پشکنینه که دهرکهوت و پزیشکه که به پویه کی خه مبار هات و وتم: ها براکهم چی به سهرهاتووه و هاوارم کرد ئایا مردووه ؟ وتی: نه ع . وتم: ئه ی چی بووه ؟ وتی: خویّنت توشی نه خوّشی پیسی (ئایدز) بووه ...

ئه و قسه یه وه کو تریشقه یه که بود ، که له ناسمانه وه داباریّته سهرم، خوّزگهم ده خواست به رله و کاته زهوی شهق بوایه و هه لّی لوشیبام، بویه راست که وتم بهسه رزه وی دا له هوّش خوّم چوم، کاتی له و بورانه وه یه بیّداربومه وه لهشم له ترسان هه لاه له ده بیّدا ده می پرسی: ده بی من توشی نایدزی کوشنده ها تبم، نه ی خودایه ده بی له که یه وه من توشی نه و بارودو خه بیّزراوه ها تبم؟ پزیشک پیّی و تم: توّ توش نه ها توویت، به لاّم تا ده مری نه و قایروّسه ت هه لگرتووه، خواش باریده ده ره!!

دوای دو روزژ له رودانه که براکهم مرد خوا لی ی خوش بینت، من بهو روداوه زور خهمبار بوم، نهو ههر برام نهبوو، به لکو زوریش ناموژگاری ده کردم لهم کچه ی دوستم دور بکهومهوه، چونکه رابردو بهسهرهاتی نهوم بو گیرابووه دوای (۱۰) روژ له مردنی نهو، نهم کچه موبایلی بوم کرد: ها نازیزه کهم له کوی ی المیژه دیار نیت؟

منیش به تورپیه وه پیم وت: چیت ده وی وتی: چیت به سه ردا ها تو وه و تم: برام مردووه به روداوی و تازیه بارم. وتی: ته مه نی دریزی بر زیندوان به جی هیشت بیت، به لام له به ردل دل وقی یان نه یگوت: خوا لی ی خوش بیت. پاشان وتی: به هه رحال که ی ده تبینم و ریزی هه ستی منی نه گرت و و تم: دوای ئیمر و چاوم لی ناده یه وه.

وتی: بۆچی؟ وتم: بهراستی من خوشم دەوی نامهوی زیانت لی بدهم. وتی: چیت بووه؟ وتم: نهخوشی نایدزم ههالگرتووه!

وتی: چونت زانیوه؟ وتم: له کاتی روداوی من و براکهم دا (ر) نهوه م زانی ... پاشان روداوه کهم به ته واوی بو گیرایه وه. وتی: باشه داوین پیسیت له گه ل نافره تی تردا کردووه؟ و تم: نه ع. وتی: خوینی که ست تی کراوه؟ و تم: نه ع. وتی: که واته ناواتم ها ته دی. به توره بیه وه و تم: ها فلانه مه به ستت چی یه؟ وتی: ده مه وی توله له هه مو و قوله غی بکه مه وه، چونکه نه وان منیان توشی نهم نه خوشیه کردووه، توش یه کینکی له وانه و که سانی تری وه کو توش له ری گادان! پاشان تفم به رود اکرد و موبایله که ی داخست.

وتم: (حسبنا الله ونعم الوكيل) لهدهست تو ئهى كچى ئايدزو زور قسمى ترم كردن، كه نامهوي بيانليم و لهدلتان بدهم. من ئيستا (٣٢) سالم و ژنم نههيناوه و له تهمهنى (٢٩) سالنى دا دوچارى هاتم.

له و ساته وه من تا ئيم پر خوشك و براكانم و دايكم داواى ژن هينانم لي ده كهن، به لام من پهتى ده كهمه وه، چونكه ئايدزم هه لاگر تووه و ئه وان بي ئاگان. من نامه وي ئه م نه خوشييه توشى هاوسه رى ژيانى بكه مو بو منداله كانيشمى بگوازمه وه، بو زانين من برا گهوره م، باوكم به په منداله كانيشمى بگوازمه وه، بو زانين من برا گهوره م، باوكم به په همه تبي كه (۲۹) ساله بوم زور سوربوو له سهرم ژن بينم، به لام ئاواتى نه هاته دى و مرد، تا براده رانم له سهر كار ههميشه له پوم ده ده ن بو ژن ناهينى؟ من ئيستا ده رونم زور ماندووه كيشم له (۸۸) كيلوه بو ژن ناهينى؟ من ئيستا ده رونم زور ماندووه كيشم له (۸۸) كيلوه بو (۵۵) كيلو دابه زيوه. ههمو و ئه وه ش بو شه كه تى ده رونى و ئه و كابوسه بيزاركه ره ى له و نه خوشيه پيسه وه دوچارم بووه، كه نازانم كه ده مكوژيت، من توبه م كردووه و نويژ ده كه مو قورئان ده خوينم و ده رخى ده كه م، هه رچه نده كاته كه ى به سه رچوه بو به من نامه بو براو خوشكانى موسلمانم ده نوسم له كارى ناپ دور بكه و نه وه ربگرن. خوشكانى موسلمانم ده نوسم له كارى ناپ دار و په ند له من وه ربگرن.

چيرزکی (۱۰)

قوربانيه كهو قازى:

ئه و گهنجین بو له پیپری بهره لایی و رابواردن بوو، نهیزانی هاوسی کی کچینکی جوان و ده و له مهند و خوشگوزه رانه، هه ر به یه که مسیله ی چاو دانی پیپوه نوساو، پاشان دوباره کردنه وه ی نه و سیلانه زیاتر دانی راکیشا، نه نجا نامه گورینه وه هات، پاشان سهردانی یه کتری کردن، پاشان له یه کتری دابران. به سهرهاتی نه و دوانه هه مو و یه کتری کردن، پاشان له یه کتری دابران. به سهرهاتی نه و دوانه هه مو و مهو به به به خوشه ویستی یانه کوتا پی دینی که کورانی ناده مو حه وا له سهر زهوی پیکی دینن. کاتی کچه که گهرایه وه خه مین دانی داگر تبوو کورپه له یه ناوی دا ده جوالا، هه ندی جار سهره تا داگر تبوو کورپه له یه ناوی دا ده جوالا، هه ندی جار سهره تا ریگایه که هه یه بو شاردنه وه ی نه وه، پاشان نهینی یه که و قسه که بالا و ده بین ته وه، پاشان نهینی یه که و قسه که بالا و ده بین ته وه ناوان بی سکی بو فراوان نابی، گه ر شیمروش بیپاریزی سبه ی ناتوانی بیپاریزیت.

کاتی خهمه که خهوی لی هه لگرت و شوینی که له کانی ناخوش کرد، هیچ رینگا چاره یه کی نه دوزییه وه خوّی لیوه ده رباز بکات. بویه پهنای برده به ر شاردنه وهی نهم رازه به لام بینگومان هه ر ناشکرا ده بینت. نه و شوینه ی لینی بوو ژوره کی چوّل بوو له که لاوه یه که وه

خەلكى كەم لى بوو، جگە لە خەمەكانى كەسى ھاودەمو ھاورازى نەبوو.

روزرگار روزشتو که س نه نه نه رایبگری، نه نها چی رویدا؟ هه رچی نه م گورگه بو کومه لاگا لی ی خوش بو و توبه که ی قبول کردو تاوانه که ی له یاد کرد، نه و وه کو دادوه ری له دادگای شهرعی داده نریّت، هه رچی نه و کچه قور به سه ره بو و منداله که ی له و ژوره به فه تاره ت ده ره دا بوو، هه رچی هه یبوو فروشتی، تا نه و شتانه ی به خوشیه وه ده کرد، تاجل و به رگ و ناو مالیشی فروشت و هیچی نه ما، خوی و منداله که ی به بازاردا ده گه ران شه و یکیان پیاوی چووه لای نه ویش زانی بو داوین پسی ها تووه، به لام به گوی نه کرد، نه میاوه له کاتی دادگا یک دادگا سکالای کرد.

روّژی لیّك جیاكردنهوهی حهقو ناحهق هات. بهرهو دادگا بانگ كراو دهستی كچهكهی گرتبوو، كه حهوت سالآنه دهبوو قازی سهیری مهسهلهكهی كردو بریاری دادگایی خوّی دهدات. كاتی روّلی كچهكه هاتو چاوی پی كهوت واقی ورماو خهریك بو هزری كاس بكات. چونكه ئهو قازییهی ناسی یهوه، كه گورگو ئهو لاوهبوو ئهو بهلایهی بهسهردا هیّنا.

به تهماشاکردنیّکی سوك لئ ی روانی و پاشان هاواری کرد، که لهو شویننهدا دهنگی دایموهو وتی: نهی دادوهر دور بکهوه، تو بوت نییه دادوهری دوزی من ببیت. چونکه منو تر ههردوکمان دزینو ههردوکمان نایاکینو، نایاکیش دادگایی نایاك ناکاتو دز دادگایی دزان ناكات. قازىو ئامادهبوان لهو قسه سهيرانه سهريان سورما، وبستى بۆلىس بانگ بكاتو بېكاتە دەرەوە، ئەوىش دەمامكى لمسهر روى لادا، كاتى قازى بينى بهتمواوى ئموى ناسيموه. كجمكه دەستى كرد به تەواوكردنى قسەكانى و وتى: من دزيارى ماللم، بەلام تۆ ناموس دزىو، ناموسىش لە مال لەينشترەو تاوانى تۆ لە تاوانى من گهورهتره، ئهو کهسهی مالی دهدزری دهتوانی پهیدای بکاتهوه، یان قەرەبووى بكاتەوە، بەلام ئەو ئافرەتەي كە ناموسى دزراوه ناتوانرێ بدرێتهوه، چونکه ناموس رۆيشتووهو ناگهرێتهوه، گهر تێ نهبوایت نه دهدزراو سهری بهو حاله نهدهگهیشت. مادام وایه کورسی به کهت بر که سیکی تر چول بکه، له تهك منهوه بوهسته تا دادگا به یه تاوان دادگاییمان بکات، که تو سازت داوه منیش رام بووم تىيدا.

کاتی من بینیم هاتیه ئهم جینگایه دهرگهوان بو هاتنی تو هاواری کرد، خهالکان لهبهر تو ههالدهستی! کاتی هاتمهوه ژورو خوم بینی

پیاوه کان هه نگاویان بو لای من هه لدیناو دله کان هه لیان ده کوتایه سهرم، له دلی خومدا وتم: به خوا سهیره، زور ناوونیشان هه یه درو ده که نو زور نازناو هه یه فریوده رن. تو منت هیناوه ته ئیره تا حوکم بده ی به زیندانی کردن، وه کو رابردو هیچت نه کردبی ده رحمق به منهوه، تا ویستت شته کی تریش بخه یه سهر نهم مهسه له یه رابردو،... نایا که سی نییه شینو زاری بو به دبه ختی و کاره ساتی من بکات؟ گهر هیچ ناماژه یه ک نهبی بو لای توی رابکیشم نهوه کچه که ته که هه میشه نهم یه یوه ندییه ی نیوان من و تو تیک نادات.

لیّره دا نهم گورگه نهم قازییه سهری بهرز کرده وه سهیری کچه که ی کردو رایگه یاند نهم ژنه شیّت بووه و پیّویسته رهوانه ی نوژدار بکری، خه لّکه که ش بروای کرد. وه بریاری لی بوردنی بی دا، خه لّکه که ش بروای کرد. و هلّسا.

ئەي خودايە!

عوى الذئب فاستأنست بالذئب اذ عوى وصوت انسان فكدت اطير

.

چييۆكى (١١)

سهتهلایت (الدش) ژیانی منی ویران کرد:

سهرهتا من کاری ئازادم دهکرد، له سایهی خوا بازرگانیهکهم سوودی ههبوو خیره کی زوری بوم ههبوو، ژیانم لهسهر رینگای راستی ئیسلام بوو. قهت روزی نهبوو له پینج نویژهکان داببریم، بهتایبهتی نویژی بهیانی، کاتی دهمبینی وتاره کی ئاینی ههیه لهخوشیان خهنی دهبوم، گهر له شاره کی تریش بایه بو بینینی ده چوم و حهزم ده کرد له ریزی یه کهمی دا دانیشتبام، زور بهوه شانسم ههبوو، که ژنه کی چاك و گویزایه لم ههبوو پینج نویژه کانی ده کردن و چاك مشوری مالی ده خواردم. خوا چهند کورو کچینکی لی دابومی، که نهوانه بون: (عادل، خالید، سوعاد، نهمهل).

خیزانم نه و بلیسه و شوقه بوو رینگای روناك ده كردم و نه و دلخوش كهرهبوو دلی شاد ده كردم، روزان و سالان و مانگان چون و منداله كانم گهوره بوون و پییان نایه زانكووه، چاوه ری شه و روزهم ده كرد منداله كانی خوم ببینم بروانامه ی زانسی یان هه لگرتبی، به لام روزگار له سهریه که سیره نامینی تهوه، بی گهردی بو نه و خوایه گوران پهیدا ده كات و خوی ناگریت. دوای نهوه ی به هیمنی یهوه له گه خیزانی خومدا ژیام و، به خته وه رو كامه ران بووم، تا براده ران نیره بیان

به من دهبرد، ئهنجا ئهو رۆژه هات ژیانی من بۆ ژیانی لهناوچونو کلۆلنیو کهساسیو زیندانیو بهرهلای کۆلانو ئاوارهو دوور له خهلکی بگۆریت .. ئهنجا ئهم داستانه چییه ژیانی منی کوشتو خیزانی منی یهرتهوازهو ئاواره کرد؟!

رۆژنىكىان عادلى كورم، كە كورى گەورەم بوو ھاتە مالامانو ئامىزى سەتەلايتى پى بوو، مىنىش لەو كارە دزىدە زۆر واقم ورما، بەچاوىدى قىزەونەوە لىم روانى، وتم: دەتەوى چى بكەيت؟ وتى: دەمەوى سەتەلايت دامەزرىنىم تا كەنالاو قەناتە ئاسمانىيەكان بېيىنى، كە لە جىھانەوە پەخش دەكرىن، تا لە جىھانەكى دابراودا نەژىيىد. وە بەدواكەوتويى وكۆنەپەرستى دوور لە دنياى شارستانى ژيان بەسەر نەبەيىن. باوكە دەمانەوى لە چەرخىكى روناكى شارستانى رەھاو تەكنەلۆژى سەدەى بىستەم مانگى دەستكردو ژيانى رەھاو پىشكەوتودا بريىن.

ئهم قسانهی عادلی کورم بهلامهوه سهیر بوون، چونکه کوریّکی هیّورو بهریّز بوو، منیش وه کو شیّر به پهله لیّ ی چومه پیّشو وتم: کورم ئهو کهناله ئاسمانیانه دهرگایه کن برّ پروپاگهنده ی خراپه کاری و داویّن پیسی، ههرچهنده مروّق ههول بدات پهیوهست بی به بهرنامه بهسوده کانی شهیتان ههر فریوی ده دات دهست برّ قهناته کانی تری

ببات. غونهی ئهمهش ئهم پهندهیهی پیشینانه (ژههره کراوهته ناو ههنگوینهوه). کورهکهم، زور سوربوو لهسهر قسهکانی وتی: گهر سهتهلایت لهم مالهدا دانهنری دهروم قهت نایهمهوه ئهم ماله.

لیّره دا دایك لهترسی سهرهه لنگرتنی كوره كهی سكالای كرده بهرمو لیّم پارایه وه و به سوتاوییه وه ده گریا، دیسان منداله كانی تریشم شان به شانی دایکیان ده ستیان به پارانه وه كردتا ریّگایان بدهم، خوای گهوره راستی فهرمووه:

﴿ يَا أَيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزُواجِكُمْ وَأُولَادِكُمْ عَدُواً لَكُمْ فَاحْدَرُوهُمْ ﴾ (التغابن/ ۱٤). بۆ ئەم مەسەلەيە راويژم بە دۆستانو هاورپيانم كرد. هەندى لەوانە وتيان ئامان نەكەى بە قسەى منداللەكانت بكەيت، چونكە ئەم كەنالانە شەرو زيانيكى بەناوى پيشكەوتى دەمامك دراون، ئەو فيلمە سيكسى يانەى ناموسو ئابرويان تيدا نييه ئاميريكى بۆ لەناوبردنى منداللەكاغان. ھەندى هاوريكى تر وتيان پيويستە قايل ببى، چونكە منداللەكانت لەو حالاتەدا لەژير چاوديرى تۆدا دەبنو دەتوانى چاوديرييان بكەيت، ديسانەوە دەتوانى گوئ لە ھەوالى عەرەبىو جيھانىو بەرنامەى ئابىنى و زانستى بگريت.

من قسه کانی ئه وانه م پی خوش بوو ئه و سه ته لایته نه فرین لی کراوه م هینا ناو مالمه وه. به م شیوه یه نهم میوانه قورسه م هینایه مالمه وه، به لام قه ت سهیرم نه ده کرد، روزان و مانگان رویشتن ئاوه پر لی نه دایه وه.

به لام منداله کانم بونه مودمینو شهیدای قهناته ئاسمانیه کان له فیلمه کانو زنجیره دراماکانو پیشانگای جوانکاریه کانو پیشانگای شا جوانه کانو وینه سفوره کان له ژیر ناوی روشنبیری سینکسی دا، به لام شهیتان گوریسه کهی دریژه و ئارامی نابرینته وه، سهربای ئه وه شسوربونی ئه و له سهر گوم واکردنی ئاده میزاده کان مهبه ستی سهره کی یه تی نه و هانی منی دا ورده ورده گوم وام بکات، هات وه سوه سهی بو کردم که دانانی سهته لایت شته کی باشه، پاشان هانی دا گوی له هه واله کانی بگرم، دیسان له هه واله زانستی یه کانی بروانم، پاشان پهیتا پهیتا به شهرمه وه له و قهناته ئاسمانیانه م ده روانی، دوای ئه وه به ته واوی ئالوده ی بوم.

دوای ئهوه ی ئه و قهناتانه چونه دلمهوه پیم لهسه ر بینینی فیلمه روته کان داگرت، که لارو لهنجه ی سینکسی ده کهن و پرن له فریودان و وته ی پر له قسمی پوچ و سوك. من و منداله کانم به چهند سهات لهبهرده م ئه و قهناتانه داده نیشتین که کچانی شوخ و شهنگ پیشان

دهدهن؛ تا وام لی هات له نویژکردنهکان سستی بکهمو لهکاتی خزیاندا نهیانکهمو ورده ورده تهرکه مزگهوت بووم، تا به تهواوی دورکهوتههوه.

نهو فهرموده یهم لهیاد کردبوو،که نهو کهسهی دلّی به مزگهوتهوه دهنیشی یهکیّکه لهو حهوت کهسانهی خودا لهدواروّژدا سیّبهریان لیّ دهکات: (رجل قلبه معلق بالمساجد).

وام لی هات نویژم ده کرد به لام دلم ههر لای بینینی فیلمه خزشه ویستی یه سیکسی یه کان بوو. به ته واوی له و قهناته ناسمانیانه دا قول بوبومه وه.

خزمو منداله کانم و هاوسه رم شهو و پوژ سهیری وینه حه رامه کانهان ده کردن بی باك له خودای گهوره، ناکامی هه موو نه و شتانه لاوازی بروای لی که و ته وه هو گریان به فیلم و شانویه عهره بی و نه و پوری یه کان شوینی نه وه ی گرته وه، له گهل دیمه نه کانی دا پی ده که نین و ده گریاین. دلم بووه شهیدای شای هونه ره کان و جوانیه کان (مارلین مؤنرق) و (نه لیزابیس تایلور) و (مادونا) و جوانه فریوده ره کانی تر.

چیپزکی (۱۲) عادلی کورم :

عادلی کورم ژنه کهی به بهرده وامی ده کوژێ و ژیانی لی ده کات به دوزه خ، قهت به خهیالمدا نهده هات روّژێ بی منداله کانم لابده نو له خشته بچنو ویّران بین. (عادل) کوره گهوره کهم نامهی له گه له کچیّکی نهوروپی دا ده گورییه وه به هوّی (رسیفر دیجیتال) هوه، تا روّژی کیان ههوالمان بو هات که زهماوه ندی له گهلاا کردووه. نه که ههر نهوه نده به لکو نهو ژنه گالته جارهی هیّنایه مالیشمان، کوره کهم زوری خوّش دهویست، که چی هاوشانی نهو نهبوو له گهل نهوه شدا مالرو زیّری به پیش وهر کردبوو، له گهل نهوه شدا من رازیم نهبوو، وه له گهل نیمهی موسلمانیشدا گونجاو نییه، که پهیوه ستن به ناموس شهره فهوه، به لام نهوان گوی بهمه ناده ن. روداوی (مونیکا له شهره فهوه، به لام نی نیمه دور نهبوو ... زوّری نهبرد نهو ژنه دارناوه له رهوشت مالی نیمه ی پ له داویّن پیسی کرد، وه کو و تراوه خوی شیری هه تا پیری.

رۆژنكىان عادلى كورم بىنى گەنجى لەپاڵ ژنەكەيدايە، ئەويش رنىك دەست بۆ دەمانچە دەبات ژنە دۆستەكەى دەكوژى، لە ئاكامدا

په نند و درگره نه (۵۰) په صهرهاتي قورپانياني خوشه ويستي

کوره کهم راپینچی زیندان کرا، به لکو داهاتوو چاوه ری سیداره ده کات، به م رهنگه کوره گهوره کهم لهدهست دا.

منیش بوومه هوّی ئهوهی له دهستی بدهم، چونکه ریّگام دا (رسیفر دیجیتال) بیّنیّته مالّمان.

ئەو ناپاكى لەگەل ژنەكەيدا كردو ئەويش ناپاكى لەگەلدا كرد.

ئەمە راستە وتراوە: ھەر كەسى زىنا بكات رۆژى دى زىناى لەگەلدا بكريتەوە.

چیږکی (۱۳)

خالیدی کورم:

خالیدی کوریشم لهدوای شیشه کانی به ندیخانه بوو، نه و قوتابی یه که بوو له قوناغی زانکودا بوو، به هوی هوگربونی به ته ماشاکردنی که ناله ناسمانیه کان شهوخونی کردن بویان چه ند جاری ده رنه چوو، نه نه خا توشی مودمینی مادده هوشبه ره کان بوو، ده چوو پاره ی له دایکی ده دزی تا بووه دزه کی ره سمی، شانده کی دزی دانابون بو برینی مالان و دوکانه کان و دزینی پاره و زیره کان، تا پیویستی یه کانی خوی پی سهد بکات له مادده هوشبه ره کان به تاییه تی تریال و ده رزی هوشبه ره کان. له سه ر نه و به رنامه مایه وه تا که و ته ده ستی پیاوانی هوشبه ره کان، درا.

چیرزکی (۱٤)

سوعادی کچم:

سوعادی کچم بههنی زور دهرنهچون له خویندندا سهرنه کهوت و سهوداسه ری ژیانی ئهوروپا بوبو له جلو بهرگو گوی گرتن له گورانی و مؤسیقای تیژو قهناتی ئاسمانی.

ناشنایه تی له گه ل لاویکی کهم ره وشتدا پهیدا کردبو نه ویشی به ره و نمو خراپکاری یه راکیشابوو، له ناکامدا منداله کی بیژی لی پاشه که و تا بوو، کاتی به مه زانرا رایکردو کچه که شهر رای کردو نابروی خوّی برد، تا نیّستا هه والی نازانم.

چیږکی (۱۵) ئدمدلی کچم :

هدرچی ئدمه لی کچم بوو، کچه گچکو لاندم بوو، حدزی له گه نجه کی بی دین ده کرد، که بروای وابوو دین تریاکی گه لاندو مودمینی مادده سه رخوشکه ره کانیش بوو. ئه وه بوو میردی پی کرد. کچه که شم خوی میردی گرتو ئه ویش بو به شه راب خور. روژیکیان میرده کهی داوای شتی له ژنه کهی ده کاتو ئه ویش وه لامی ناداته وه چونکه ده خواته وه، میرده که به رده وام هاواری شته ده کات، تا تو په ده بین و شوشه ی شه رابه کهی ده دا به سه ری داو له هزشی ده بات و، ئیستا له نه خوشخانه ی ده رونی یه و توشی شیتی و بورانه وه ی توند هاتو وه.

هدرچی ژنه که ساسه که م بوو به رگه ی ئه و هه موو گرفتانه ی نه گرت و توشی گرفتی دلّی (الازمة القلبیة) هات. چونکه هه موو مندالله کانی یه ک له یه ک له ده ست بونه وه، ئه نجا ئه و یارمه تی مندالله کانی داو نه و سه ته لایته بیّته مالمان و فشاری خسته سه رم. ئیستا له باره کی هستیری دا ده ژیم، ئایا سه رزه نشتی خوّم بکه م یان شه یتان، یان خیّزان. ئیّستا نازانم چوّن له گه ل ئازاری ویژداندا بژیم. داواکارم له خوا ده روم لیّ بکاته وه و له تاوانه کانم خوّش بیّت.

چیپزکی (۱۹) سهتهلایتی شوم (الدش المشؤم) :

رقرژیکیان شهو پیاوه لیّم وه ژور که وت، که شیّوه که ی لام نامو نهبوو، چاك ده مناسی و له چاو تروکاندنیک دا به زاکیره و یارمدا ره بوو. که هاته ژور حه په سابوو، وه ك بلیّی هه موو خه می دنیای داوه به کولدا، له به رده رگا وه ستاو که سایه تی به ریّزی به من ناساند، شه هاوریّیه کی له میّژینه ی من بوو رقرژگار له یه کتری دابراند بووین. به خیرها تنم کرد، وامزانی دوای شه و دابرانه دریّژه بو سه ردانی من هاتووه، ویستم ریّزی بگرم، به لام وادیار بوو به په له بوو، له به رده مندا دانیشت و شاهو داخی له سنگی ده ها تنه ده ر، وه کو کیّوی که من بون، پاشان داوای کرد ریّگای پی بده م به سه رها ته که ی بون، پاشان داوای کرد ریّگای پی بده م به سه رها ته که ی بون، بگیری ته وه و ، وتی:

هاوری ههمیشه قسهم له زانایان وهردهگرت، که ههرهشهی له خراپکاری دهکردو له بهردهوام بونیان لهسهر نهوه وریای دهکردنهوهو باسی سزای دوزهخو خراپترین چارهنوسی یانی دهکرد، به لام من بروام وابوو نهم قسانه زیادرهوییان تیدایه.

یه کنی له و ئامز ژگارییانه و تاربو و له سه ر که نالله ئاسمانیه کان و خراپه که یان ، ئه وه م له مزگه و ت گوی لی ده بو و به نارازی بونه و ه گویم بو ده گرت.

بۆچى ئەوانە خەمى مال وخيزانم ھەلدەگرن؟ بە شوين وەلامدا دەگەرامو نەمدەدۆزىيەوە، كە قەناعەتم پى بكاتو ريكام پى بگرى، كە سەتەلايت نەكرمو لەسەر ويستنى سور نەبم.

قسهی براده رانم له راست مزندیاله کانی موشه فقه رکه ژماره ی نهیننی یان هه یه هانی دام هه نگاوی گهوره بنیم که له خوّی بگرمو له به رامبه ریدا دابنیشم، وه که نالی (جهزیره) به رنامه کهی (وجها لوجه) هانی زوّری دام بیکیم، دیسان هاوپیّیان له کاتی ئیشدا له باره ی هه واله کانی روّژو مهیدان قسه یان ده کردن، هه موو نه وانه تاویان سه ندو هانیان دام نه و نه فرین لی کراوه بکیم، به لام به هوی شهرم کردنم له کرینی، هه ندی دوای خستم له کرینی دا، به لام نه و هوکارانه ی باسم کردن له دوایی دا سه رکه و تنیان به ده ست هینا

ئهم میوانه شومه هاته مالم، بهلام نهك خوار زهوی بگری، بهلاکو شوینی خوّی لهسهربانی مالم گرتو، کاتی خهلاکی ئهو سیّلهیان بینی بهرهو لای من رایان کردو وتیان: مهیکرهو لهخوا بترسهو ئاکامی خراپی لیّ ده کهویّتهوه، بهلام خوّراگر بووم وه کو پالهوانه کانو شهیتان دالده ی دام ئیحای بو کردم لهسهر کاره کانی پشتی گرتم، کوّمه للگاو دراوسی کان به تاكو به دهسته به ره نجهرویی گهرانهوه.

به و سهرکهوتنه خه یالی یه به سه کومه لگاو دراوسی ناموژگاره کاغدا به ده ستم هینا ژنو منداله کانم پیروزباییان لیم کرد. ویستم وه کو دیارییه کو بو نه و پیروزبایی یه پیشکه شیان بکهم.

رۆژگار رۆيى و رۆژ به رۆژ خوليام پتربوو بۆ ئاخاوتنى مۆنديالەكانو ئەو قەناتانەى زۆربەى خەلكى سەيرى دەكەنو كەم وايە توشيان نەبوبيت، مەگەر كەسى خوا روحمى پى كردبيت. دىسان زۆر شاييم بەخۆم دەھات، كە ئەوەى لە سەتەلايتدا بينيومەو بىستومە دەمگيرايەوە.

رۆژ به رۆژ هەستم دەكرد چلێسى دەرونيم هەيەو حەز ناكەم لى ى بىرەش بېم.

لیّره دا به تالآیی همیه ده بی پری بکه ممهوه، همستم ده کرد له چونه مزگموت و خویّندنی قورئان سستی دایگرتوم و حدزده کهم هممیشه

بهدیار ئه و کهنالآنه وه بمیّنمه وه، ماوه یی به سه رچوو وازم له مزگه و ت و ئه میالانه و میناو، له قورئان خویّندن و وانه ی زانسی دابرام. خهم و پهژاره ش هه د دایده گرتم، به لام له سه ر ئه م مانه وه یه یی داگرتوتر بووم.

ئهوانهی منیان قهدهغه ده کرد به دوژمنی ئازادیم له قه لهم ده دان، رقرژانو مانگان رابردون خوّمو خیّزانم لهده وری ئهو ده زگایه خراپه دابوین و ته نیا کاتی چوونه سهر کار لیّ ی دور ده که و تینه وه، زوّر به ناچاری یه وه ده خه و تم منداله کانیشم تا دره نگی شه و ئیشکه یان ده گرت به دیارییه وه.

رۆپشتمو ژورەكەم كردەوە بينيم لەخەودايد، ئەوكاتە ھەناسەيەكى هينمنم داو گومانم رهوييهوه، كه دلمي داگرتبوو گوشي بوو سوياسي خوام کردو چومهوه ژوری خوم، بهلام دهنگهکه هدر له ژورهکددا دههاتو گوێ بيستي دهبوم. ئهوهبوو گهيشتمه بهر دهرگاو به تهواوي دلنیابووم ورته ورته که لهم ژوره بهدهر نییه. جاره کی تر گومانم وابرد كە رەنگە مندالەكان تەلەڧزيۆنيان نەكوۋاندېپتەوەو دەنگى ئەوپىي ئەوان نوستېن. من بەھيورى رۆيشتم تا بزانم ج باسه. گەيشتمه بەر دەرگاو زانىم دەنگەكە لە ژورەكەوەپەوە، دەستم برد بۆ كىللۆنى دەرگاكە بىنىم داخراوه، ياشان لە كونى دەرگاكەوە سەيرم كرد، بەلام بيّ سودبو. دهرگاكه قايم داخرابوو، گومانم لهدلدا پهيدابوو ديسان دله خیرا دەستى به كوتان كرد، خەرىكى مەلا بانگدان بوو، ھیشتا منداله كانم قسميان ده كرد، گهرامهوه ژوره كهم به لام لهسهر مەسەلەكەي خۆم سوربومو ھەرەشە بۆ سبەي دەبيت. بەر لەوەي بچمه ژورهکه دهرگایه کی ترم کهوتهوه یاد، ئهکهوته لایه کی ترهوهو روم لهوی کرد، کاتی چوم دهستم بز دهرگاکه برد به ئاسانی بزوه. سهیرم کردو روانیم، به لام چیم بینی .... خودایه چی بکهم ... شته کی چاو ه ری نه کراوم بینی، به لکو کارهسات و کلوّلی یه که و برينه كى هەمىشە كولاوەيەو ئابروچونەو لەوە تالتر نىيە. ئەي ھاورى بینیم کوره کهم چووه ته لای کچه کهمو له کچی کردووه و ریزی شکاندووه، ئه وکاته خوم بو نه گیراو هاوارم کردو بورامه وه، خیزانم له ترسانا هه تسایه وه تا تراژیدیا که خوی بیبینیت شته کی بینی، که قه ته بیری لی نه ده کرده وه، که نه وه یه برا هه تکی خوشکی بکات ناهو هه زار ناهو له ده ست نه و سیّله شومه، که نابروی مالمانی بردو حاله کهی شیّواندو ورده ورده نابروو داویّن پاکی یه کهی بردو، کچه بیست ساله کهم ده بی چاوه ری منداله کی بیژی بکات له براکهی (خوا پهنامان بدات)! به خته وه ری خیّزانم، که چاوه ری داهاتوی ده کرد له ژیّر بالی نه و سیّله خراپه یه له ده ست چوو.

بدسدرهاتی (۱۷) له به کن له سالونه کاندا:

یه کی له تۆبه کاران خوّی که پالهوانی به سهرهاته به سهرچوه که یه وخوّی گهواهی ده رو شاهید حاله که یه ده گیریته وه:

لهگهل خاوهن سالوّنه کی ناودار به بره پاره یه کویک که وتم، که به کامیّرای شاراوه ویّنه ی کریارو مه عمیله کانی بگریّت.

کامیراکانی له ژوری نارایشکردنی بوکهکان دانا، که به دانانی جلو بهرگیان هه لدهستان، خاوهن سالوّنه که به بیانوی روناك کردنه وه نهبینین کامیرای تی نه کردن، خومان دهستاو دهستمان به کاسیّتانه ده کردن و له دانیشتنی تایبه تی دا سهیرمان ده کردن و دهستاو دهستمان پی یان ده کردو، هه ندیّکمان که سانیّکمان له وانه ده ناسین، یان هه ندی له که سایه تی یه ناو داره کانیان. جاریّکیان خاوهن سالوّنه که دوا کاسیّتی بو ناماده کردم، که به پی گریبه سته که بوی تومار کردبوم، ته نیا له قته ی یه که مم بینی، چونکه به پهله بووم، له به دوا کاسیّتی به به له قله کی ترم گرته وه و به سه ربراده را نمدا دابه شم کرد. نیّواره کوّبوینه وه و دانیشتین تا شریته که ببینین، له کاتی سه یرکردنی دا دلّی هه مو وانی بزواند، دانیشتنه که بی قسه کردن

نهبوو، تا ئهو لهقته یه کلاکراوهیه هات، که ئهم خانه دانیشت، که هیشتا روخساری بهده ر نه که وتبوو، به لام که دانیشت و خاوه ن سالوّنه که هاته پیّشی و خاوه ن سالوّنه که پیّ وت جله کانی پتر دابنی تا بتوانی کاره کهی سهرکهوتوو تر بکات، گهر نا جله کانی پیس ده بین لیّره دا بله گهل فیکهی براده راند الهبه ر جوانی به به ن بالای که سه رنجی ههموانی راکیشا من به حه په ساوی هه لویّسته یه کم کرد ... خیرانه می که هه لسام له ریّگای ئه و کاسیّته وه لهشی ئه وم تیّدا نه ایش کرد ووه بو براده رانم و که وتوّته به رده ست زور به که وانیشه وه خوا ده زانی ئیّستا سه ری به کوی گه یشتووه ؟

هه لسام شریته که له فیدیو که ده ربکه مو بیشکینم و هه موو شریته کانی له ده ورمه وه تیکیان بشکینم، که هه میشه شانازیم پیوه ده کردن، چونکه خوشترین کاسیتی کچانی خیزانه ناوداره کانم ده ست که و تبوو، که ده گمه ن بون و زور له وانه شار اوه بون. کاتی له و پاله و انه پرسیار کرا، نه ی خیزانت و مندالت قه ده غه نه کرد بوو له چوون بو سالونه کان؟ و تی: به لام بی ناگایی من له گه ل خوشکی کی دا چوو بوو، نه مه ش داها تو و زانیمه وه.

ئهی چیت بهو کاسیّتانه کرد ئایا ههمووت کوٚکردنهوه؟ وتی: بهپیّچهوانهوه که زانی یان ئهمه ژنی منه برادهرانم زیاتر لهبهریان گرتهوه و دابهشیان کردن، به لکو کام هاوریّیه نزیکترینیان بوو زیاتر دابهشی ده کردن.

له کوتایی دا زانیمان ئهوه سزای خوایه، چونکه ناموسی خه لکیم حه لاّل کردبوو، لهم گرفته سودی زورم وه رگرت، زانیم خودا حهقه و گه پامهوه ریّی راست و چاکه و خراپهم له هاوریّکانم زانی، زانیم هاوریّی خراب هه ر خرابه و ئهم ژبانه قه رزو قه رزدانه وه یه .

له فهرموده دا هاتووه (..... لا تأذوا المسلمين، ولا تعيروهم، ولا تتبعوا عوراتهم فانه من تتبع عورة اخيه المسلم، يتبع الله عورته، ومن تتبع الله عورته يفضحه ولو في جوف رحله) رواه الترمذي/ اسناده حسن.

واته: ئازاری موسلمانان مهدهنو جنیویان پی مهدهنو سۆراغی شهرمگهیان مهکهن، کی سۆراغی شهرمگهو ئابروی برای موسلمانی بکات خوا سۆراغی شهرمگهو ناموسی دهکات، کی خوا سۆراغی بکات ئابروی دهبات گهر لهناو سوچی مالهکهشی دابیت.

چیوکی (۱۸) چیوکی دووهم ههر له سالونیکدا

گهنجی بهسهرهاته کی بو گیرامه وه، که له سالوّنیکدا روی داوه، جاریکیان بوّنه یه کی زهماوه ندی هاوسه ری له ئارادابوو، خوّم و خیّرانم چووینه ناو یه کی له سالوّنه کانه وه و لهبه ر سالوّنه که دا دامبه زاندو کچه کی بچوکی له گهلدابوو، پیّم گوت: دوای کات ژمیریّك رده گهریّمه وه.

دوای ئهوکاته گهرامهوه بینیم دور له سالوّنه که وهستاوه و سواری ترومبیّله کهم کردو به سهرسورمانهوه لیّم پرسی: بوّچی لیّره وهستاویت؟ وتی: خاوهن سالوّنه که گلاسی شهربه تی پیّدام ههستم به سهر سوران کردو خهریك بوو ببوریّمهوه، ههستم به ترس کرد، دوای ئهوهی موّبایلی له گهل پیاویّکدا ده کردو دهیوت: نایهی کچه که ت بهده دونی دانیم نهم ماسته موویّکی تیّدایه، بوّیه تهنیا راکردنم بهده ستهوه ماو کچه کهم بهدوای خوّمهوه راکیّشا. وا دیاربوو نهوان ترسان بوّیه به کچه کهوه هاتنه دوای من! دوای ماوه یه له راست نهم سالوّنه پرسیارم کرد، که داخرابوو، وتیان: داخراوه چونکه شوتنیّك بوه و بو خرایکاری. (خوا پهنامان بدات)!

چييزکي (۱۹) :

خانمینك ماره ماره سدردانی سالزندكانی دهكرد، گدیشته قدناعدتینكی گدوره، كه ندو سالزناند تدنیا پدردهییكن زور كاری خراپیان لدپشتدره دهكریت. ندم خانمد دهانی:

من وه کو ژنێ بو مهبهستی ئارایشو جوانکاری تایبهت به ژنان دهچوومه سالوّنه کانی ئارایش، بهزوری سهردانی سالوّنه کی ناودارم ده کردو بوبوم به کرێ گرتهی ئهوان، ئاوا مامهوه تا روّژیٚکیان سهیرم کرد گهنجێ چووه سالوّنه کهو، وام زانی هاتووه لهگهل ژنه کهیدا یان بو نهونه خوشکه کهی دا برواتهوه، بهلام بینیم بهریّوه بهری سالوّنه که به گهرمی یهوه پیّشوازی لی کردو بردییه ژوره کی لاوه کی یهوه، پاش ماوه یه گهنجه که له ژوره که هاته ده رو روّیشت. سهره تا گرنگیم به مه نهدا، ههرگیز به خهیالمدا نه ده هات ئهم سالوّنه ناوداره کاری ئاوا لهخوی بوه شینیّتهوه.

چیزکی (۲۰) لهگهڵ شارهزایهکی نارایشتدا:

یه کی له خانمه یسیوره کانی جوانکاری بهسه رهاتی کاری خوی لمناو سالونه كاندا بميان ده كات دهلين: كاتي لمولاتي خومموه گەيشتمە ئەوى ويستم بەدواى كارىكدا بگەرىم لەشانى من بى له گه ل شاره زایی مندا بیته وه، روزیکیان چاوم به ریکلامی که وت له رۆژنامەيەكدا نوسرابوو، كە يەكى لە سالۆنەكان يىويستى بە فهرمانبهري ههيه، منيش به يهله بهداوايهوه چووم تا ئهو ههله لهدهست نهدهم، كاتئ خاوهن سالونهكه چاوى يني كهوتم گورج قايل بوو. کارهکانی خوّم به ریّکی دهکردو زوّر به کارهکهم دلّخوّش بووم، به لام ئەم كامەرانيە تەمەنى دريْرْ نەبوو، بينيم زۆر كارى نائاسايى همیه لهبن یهردهوه نهنجام دهدرین، ههستم کرد داواکاری دهره کی زور لهو سالونهدا له کاتی ئیش دا رودهدهن. ئهوهها تهلهفون زایه لهی دی و خاوهن سالونه که به گومانهوه قسمی ین ده کاتو و هلام ده داتهوه. ياشان به يهكي لهو ستافانهي سالونهكهي دهوت: برو له دهرهوه كاريان ينته ... قاقاي ينكهنين بهرز دهبؤوهو دهجووه شويني دیاریکراو تورهگه کی پی بوو وام دهزانی نامرازی نارایشی تیدا

🛕 پەند وەرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەويستى

دهبات. لیرهدا شوفیره کی تایبهت همبوو دهیبردو دهیهینایهوه، کاتی کچه که ده گهرایهوه، ئهو بره پارهیهی دهیهینایهوه دهدهستی خاوهن سالوّنه کهی ده کرد، تا دابه شی بکات لهنیّوان خوّی و خوّیدا. ئهوهی گومانی بوّ دروستکردم له تهواوی کاره کانیاندا ئهوهبوو تا من لهگهلیاندا بچم بزهیان ده گرت و دهیانوت: ئیستا نه ع. ئاوا بهسهرگهردانی ده مامهوه، تا روّژیکیان بوّم ئاشکرابوو ثهو داواکاریه بو نهوانهیه ئاماده یی یان تیّدایه بو بره پارهیه ک ناموسی خوّیان ده فروّشن.

چپۆكى (۲۱) بەسەرھاتىكى تراۋىدى ئەنتەرنىت(سەرەرۆيى ھەرزەكارىك) :

دەسىپكى ئەم باسو خواسە بە تراژىدىاى مودمىنىكى شەرابو مهى دەست ين دەكات، كه خزى لهبهردەم ئەفسەرئكى لئكۆلەردا له سهردهمي لاوي دا دان په تاوانه کهي دا دننيت. که نهو پهر له سي سالٌ لهریّگای دوّستهکهیهوه (مهها)وه به (شیرین) ئاشنا دهبیّ، کاتیّ سهردانی ئهو شوققهیه دهکات، که بز خواردنی مادده هزشبهرهکان (المخدرات) به کرئ گرتبوو. ههر لهو ساتهوه ئاشنايهتي نيوان ئهو لاوهو شیرین دروست بوو، ئهنجا پهیوهندییان به زویبی گهرمو گور بوو، هدمیشه بانگی دهکرد بز شوققهکه بز شهونخونیو خواردنهوهی مادده هۆشبهرهكان. دەڭى: من رۆژ به رۆژ لى ى نزيكىر دەبومهوهو وهکو هاوسهران کاتمان بهسهر دهبردو کیشهی نهبوو له دوخی ئيدماني تهواودابوو، قەت حەلالو حەرامم لە يەكترى جيا نهده کرده وه و له ژباغاندا هیچ جلموی نهبوو قهت بایه خی بهوه نهده دا كه دواي شهونخوني زوو برواتهوهو، ههميش ليم دهيرسي: ثايا خيزانت ليّت ناترسن و ليّت نايرسنهوه، كه له كوي بووى؟ برّجي دواكهوتيت؟ هدرکاتی دهگهرایدوه مالدوه دوای شهونخونی کیشهی بو دهنانهوه، تا ئاستی که لهگهلی دا راهاتبون. روزیکیان له کاته کی چاوه روان نه کراودا له ده رگای مالدوه مانی دا جانتای جلو به رگه کانی پی بوو، رایگهیاند له مالدوه ده ریان کردووه و ناچاربوو بیته لای من له شوققهی مالدوه ماندا ده ریا، که دایکم لهگهلمدا بوو، که دایکم لیکمی ده پرسی، ده مگوت: هیچ له گوری نییه، نه وه هاوریمه لهگهلا نیمی ده پرسی، ده مگوت: هیچ له گوری نییه، نه وه هاوریمه لهگهلا خیزانی دا زویر بووه و داهاتو و چاك ده بنه وه. زیاتر له سالی شیرین و دایکم لهگهلمدا ژیانیان برده سهر، دوایی له مهسهلهیه کی مادده سرکه ره کان (المخدرات)دا زیندانی کرام، به هوی نیدمانی نه و ماددانه وه زوتریش گرابووم، دوای ده رچوونم له زیندانی، بینیم ماددانه وه زوتریش گرابووم، دوای ده رچوونم له زیندانی، بینیم شیرین لهگهل دایکمدا ده ژی جاره کی تریش بو نیدمان گهراینه وه.

ئەفسەرەكە لى پرسى: كى شىرىنى كوشت؟ ئايا ئەو ژنت بوو يان دۆستت بوو؟ گەنجە دان بە تاوانەكانى دىنىن دەلىن: كاتى لە زىندانى بووم بەردەوام شىرىن سەردانى دەكردم، كاتى دەرچووم شوققەيەكمان بەكرى گرتو رامان خست، چونكە ھەندى ھىرويىنمان فرۆشت، كاتى من لەناو شوققەدا زۆر لەباربووم داوام لى كرد بىكەمە ھاوسەرم، ئەويش رازى بوو. بەلام ھاوسەرگىرىيەكە بى

هۆشى بوو، چونكه ئەو كات مادده هۆشبەرەكانمان دەخوارد. كتو پر ئەفسەرەكە لى كى پرسى: تەرمى شيرين لە كوييە؟

زور بەئاسانى وتى: لە شوققەكەمە، لېرەدا ئەم ئەفسەرە دەستەپەك ھيزى يۆلىس بانگ دەكاتو بە راگەياندنى بەلگەكانى تاوانی هه لدهستی و هیزه که ده گاته شوققه که و کوره که شیان به كەلەپچەكراوى لەگەلداپە. ئەو شوققەكەي كردەوەو ھيزەكە چونە ژور، بۆنى كەلاكىكى بىسبان كرد، لەو شوققەمەشدا تەنيا چەند كەلو يەلى ھەبوو، تەرمى شىرىنيان لەوپىدا دۆزىيەوە، بشتى دابوو به دیوار نکه وه و جلی نوستنی له به ردابوو، وای نیشان ده دا ماوه په که مردووه، چونکه شینو مور بوبووه سرنجه کی له لابوو شوینه واری خويّني ييّوهبوو. يياواني بهلّگه تاوانيهكان (الادله الجنائيه) ههلسان شوینه موری ناو ژورهکهیان کیشا، لهوانه زور شتی حمرامیان بینی خوینیان پیوهبوو، سرنجی هیرویینی لی بوو بو لیدان ناماده کرابوو، تەيلەكە جگەرەي لى بوو، ير لە قونكە جگەرە بوو، ياشان تەرمى شیرین تاوی درایهو گهنجه که پهخسیر کرا، تا وهرگرتنی رایزرتی یزیشکی شدرعی دهست بهسدرکرا، رایزرتی یزیشکی شدرعی هات جهختی لهسهر ئهوه کردهوه، که هزکاری مردنی هیرزیینی زیادبووهو دلتي وهستاندووهو بهرگهي ئهو ژهمه زورهي نهگرتووه. له

لیّکوّلینهوه دا تاوانبار دانی بهوه دانا، که خوّی و شیرین مادده ی هوّشبه ریان خواردووه و، بهر لهوه کاری سیّکسی لهگهلدا کردووه، پاش نهوه ی نوستووه ژهمه کی (الجرعة) تری داوه تیّ له هیروّیین و بهرگه ی نهگرتووه و مردووه.

کاتی همستی به مه کردووه، که له خهو هه لساوه و بینیوه له سهر جینگادا که وتووه. راپورتی پزیشکی شهرعیش نهوه ی سهلاند، که په نجه کانی سهر باسکی کچه که هه مان په نجه ی نه و کوره ن. بویه گه نجه که به تاوانی کوشتنی نه و کچه یه به ژه مه زوریکی هیرویین پینج سال زیندانی کراو پاشان به ره و نه خوشخانه ی پزیشکی ده رونی ره وانه کرا بو پاشان به ره و نه خوشخانه ی پزیشکی ده رونی ره وانه کرا بو پاره کردن، تا دوای نه وه بو زیندانی بگه رینته وه بو ته واوکردنی ما وه ی به ندی یه که.

دوای همموو نهو شتانه چی بلیّین؟ به کی بلیّین؟ کوا خیّزان؟ نهی کاری نهو له راست خیّزاندا کوا؟ بوّچی به ها رهواو نارهواکان فیّری لاو ناکات. بوّچی فیّره نویّژی نهکردووه؟ یان ئایهته کی قورئانی پی دهرخ نه کردووه؟ بوّچی نهوانه خوّیان لهسهر رهوتی ئایینی راناهیّنن؟ ئهمه بهرپرسیارییه کی گهوره یه، نه که همر لاو به للکو خیّزانیش هه لی ده گری و نهو قوربانی باوانیشه، که به نهرکی بنه رهتی پهروه رده ی منداله کان هه لنه سازن.

چیږکی (۲۲)

ژوانی له شالی یهدا:

ئهمه بهسهرهاتیّکی واقیعی یهو مهبهستیش پهند لیّ و هرگرتنیهتی، حهقیقهتی ئهم بهسهرهاتهش له یادی خویّنهری دا پهش نابیّتهوهو پهندی تیّدایه بو ههر کهسیّ، که قهدهغهکراوهکان پیّ شیّل دهکاتو گالته به کچی خهلّکی دهکاتو پیّیان رادهبویّریّت.

ئهمه سهربورده ی پیاویدکه ههموو خهمیدکی لهخشته بردنی کچان بووه که به قسه ی شیرین و لوس فریوی داون و به لیّنی به دروّی پیداون کاتی کاری خوّی به جی هیّناو ، بازی داوه ته سهر کچیّکی ترو ئهوی فری داوه ، ئهم گهنجه هیچ پهرژینیدکی ئابروو دینی نییه پیشی پی بگری ، وه کو درنده یه که لهده شته کی دایه کویّرانه شویّن نیّچیری ده گهری برسیّتی خوّی پی بشکیّنیت. له گهشتیدگی دا کچیّکی ده کهویّته ناو توّره فریوده ره که یه نه نه نه که مسانی وه کو ئهو لهخشته ده چن ، ئهوه بوو ژماره ی موّبایلی ده داتی و پهیوه ندی پیّوه ده کات و گوی بر قسه به تام و شیرینه کانی ده گری و وای لی ده کات له جیهانی خوّشه ویستی و ئهوینداری دا مهله بکات ، وای لی کرد دلّی عهودالی خوّی بکات. ئه و نه گریسه ویستی دوای ئه وه ی زانی که چی کردو ه دوّخه که ی هه داش بووه ، کاتی ئه وه نه هاتو وه به ره که که

بچنیّتهوه، وهکو چون رابردو ئهنجامی داوه. بویه ویستی فریوی بداتو لهخشتهی ببات. به لام کچه که بهرهو روی بووهو ینی وت: به هاوسهرگیری شهرعی نهبی نابی توخنم بکهویت، چونکه خۆشەوپستى ئىمە ياكە لەنىواغاندا. كابرا زانى يلانى ئەو جارەي سەرى نەگرت، بۆيە ويستى تۆلە بۆ لەخۆبايى بوونەي بكاتەوەو وانەيەكى بداتى قەت لەيادى نەكات. بۆيە يەيوەندى يىرە كردو سۆزو ئەويىنى قولنى خۆى بۆ گوزارش كردو، ينى وت من سورم لەسەر ئەوە كە دەبىي داخوازىت بكەم، چونكە تۆ بۆ من وەكو ئۆكسجىنى ناتوانم لێى داببرێم، ئەگىنا دەمرم. چونكە كچەكە سادە بوو فریوی بهو خوشهویستی په خواردو لهگهل ئهو سهودای عیشقی خۆي بۆ كردەوه. بەردەوام ئەو خرايكارە ئيحاي بەدى خۆي بۆ كرد بە پەيوەندى تەلەفۆنى تا كليەي خۆشەوپستى پەكەي گەياندە دوند، به لیّنی دایه داهاتوو دیّته داوای، بهلام لیّرهدا چهند کاری ههیه لەسەر ھیلی تەلەفۇن ناگوترین دەبئ دوبەدو باس بکرین، كە پهپوهندي به ژباني هاوسهري داهاتوي ئهوانهوه ههپهو، ههر دهبي په کتری ببینن، دوای نهوهی رهفزی ده کاتو دهستی به رویهوه دهنی قایلی دهکات، که ژوانی دهکات، نهم خرایکاره دلی خوش بو، جیّگاو شویّنی بو دیاری کرد، شویّنه کهش شالی یه بوو لهسهر کهناری دریاو، کاته کهش سهر له به یانی بوو، هه ردوکیان ریّك که وتن.

ئمو نهگریسه چهپهله لهگهل هاورپیانی هاوشیوهی خوی دا قسهی کرد که سبهی کچی دیته شالی یه بهدوای مندا دهگهری، دهمهوی لهوی بن ههموو شته کی لهگهلدا بکهن. سبهی لهشالییه دانیشتن چاوه پی نیچیره که بوون، له و کاته دا کچی هات بانگی لیوه ده کات، نهوانه ش وه کو درنده هیرشی بو ده بهن و ناموسی ده شکینن، پاشان له پهلو پوپی ده خهن و له حاله تی دا به جینی دیلن شینی بو بکری، براده ره کان بهره و تروم بیله کهیان رایان کرد و سوار بونه وه، نه و فیلاوییه پیسه به ره و رویان هات کاتی بینیان به رویدا پی کهنین و وتیان چونت ویست وامان کرد.

گهنجه دلّی خوّش بوو لهگهلّیاندا چووه شالییه همتا تاوی به بینینی ئمو بهسته زمانه ئاو بخواتهوه، که لهدلّی داوهو قسمی شکاندووه.

کاتی چاوی پی کهوت که خهریکه گیانی دهربچی، هاواری کرد به برادهرانی دا نهی بی نرخینه نهوه خوشکمه، چیتان لی کردووه، ملتان بشکی، نهوه خوشکمه، نهی هاوار....به لام چی قهوما! خوا ویستی تؤله لهو خراپکاره بکاتهوه، به ههمان نه خشه که دایرشتبوو،

پەند وىرگرە لە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەويستى

ئهوهبوو نهو کچهی پلانی بۆ دانا بوو، کۆسپه کی هاته پێش نهیتوانی ئاماده بێ، به لام خوشکی ئهو لاساره ئیشی به کاکی ده بێ دێ سۆراغی بکاتو ده شزانێ بهزوری له شالییه ده سورێتهوه، بویه لههمان ژواندا لهوێ ئاماده ده بێ، بهم شێوهیه ئهم خراپه کاره ئهو چالهی بو ئهو کچهی لێ دابوو خوشکی خوٚی کهوته ناوییهوه! ئهمه ش چارهنوسی ههموو خراپکارو ستهمکارانه.

چیپزکی (۲۳) مامزستایه کی ثافرهتار قوتایی یه کی کچ:

يەكى لەمامۆستايانى ئافرەت دەلىن:

قەت نەمدەزانى ئەم خونچە جوانە خەمىنكى ھەلگرتووە شانى يەك خنىزان قورس دەكات. قوتابيەك ھنور بۆوەو بە چەند ھەنگاونكى نزىك لىم ھاتە پىشەوەو زۆر خەمبار بوو لەبەردەممدا دانىشت.

زانيم هاتۆتەوە سەرخۆو دەتوانى قسە بكات، ئەنجا وتى:

سەرەتاي بەسەر ھاتى مىن لەگەل دەسىت يىخ كردنىي يىشووي هاوینهی خویندنی رابردوو دهست یی دهکات. دایکم لهگهل باوکمدا گەشتىكىان كرد بۆ ھەندەران بەمەبەستى چارەسەركردن، بەچاودىرى يلكمي، كه نيمچه نهخونندهوار يوو لهگهل خوشكي بيچوكمي بهجي هێـشتم، مەبەسـتم لەنىمـچە نەخوێنـدەوار ئەوەپـە كەخوێنـدەوارى ههبوو، بهلام لهراست كاروبارهكاني ژيان وفهلسهفهكهي رؤشنبير نهبوو. من ههستم بهشه كهتي و پهستي ده كرد، ئهوه په كهم جاره لهدایکم داببریم. دهستم کرد بهرابواردن به نهنتهرنیت و جهند جينگايه کي گهرام. لـهژوره کي پرلهغلب هغلب دا وتووينوم درينوه پي دەدا، چونكه يەروەردەپەكى باش كرابورم لـمهيچ نەدەترسام. تبا رۆژنكىيان گەنجەكم دۆزىيەوە ھاوولاتى مىن بىوو لەشبوققەكى ترداده ژيا. بەمەبەستى كات بەسەربردن لەگەللىدا كەوتمە ئاخافتن، یاشان بز ژوانی رۆژانه گۆرا. داوای لی کردم لهسهر ماسینجر قسمی بۆ بكەم، منیش لەگەلیدا ریك كەوتم رۆژانە تا سبەی قسەی چەند سەعاتىم بىز دەگىراپسەرە.لەكاتى ئاخاوتنەكسە ھەردولا يەكترمان ناسى و بەسەر ژيانى يەكترىدا راگەيشتىن. زانىم لاوەكى خاوەن بەزمو رابواردنهو حهزى له گهشته و ههموو حهراميكي تاقي كردوتهوه. دیسان لهمه پر همندی کاری به سود قسه مان کرد له راست ژیاندا، به لیاقه ی خوم توانیم نویدی پی بکه م... ؟!دوای ماوه یه کی کورت راسته و خوشه ویستی خون بومن ده رخست، به تاییه تی که نه و گوراوه به قه ناعه ته وه ره فتاری گوراوه و ژیبانی رابردوی گه و جانه بووه تا دوایی.

سهرهتا دردونگ بوم، به لام دوایی بیرم کرده وه که نالوده ی بووم.

دیسان ههستم کرد، که به خته وه رترین کاتم نه و کاته یه له دیداری ماسینجر نزیك ده بینته وه. پهیوه ندی نیوانمان زور توند بوو، تاداوای لی کردم ژوانی بکه مو منیش قایل بووم که جینگایه کی گشتی بی و بو چه ند خوله کی بی تا روخساری مین ببینیت. روژی ژوان توانیم له ده ستی پور (پلک)م خوم ده رباز بکه م به و پاساوه ی ده مه وی سهردانه کی ده سته خوشکه که م بکه م، که داوای لی کردوم سهری لی بده م. همتا کاتی ژوانه که هات دلم راده چله کی تا روبه رو بینیم.

من نهم دهزانی شهوهنده جوان بسیّ، وه کو لهداستانی خهیالی دا ده لیّ (شوّره سواری خهونی من بوو). چهند خوله کی گفتو گومان کرد، شهویش روخساری منی زوّر به دلّ بوو وتی: زوّر لهوه جوانتری که من بیرم لیّ ده کرده وه، پاشان به جیّم هیّشت و به خوّشحالی یه وه بسوّ ماله وه گهرامه وه، له خوّشیان گهشکه م گرتبوو. نه وه نده دلّخوش

بوبوم تا هەلسو كەوتم لەراست خوشكاغدا گۆراو بوبوم بــ بليدسيەك خۆشەرىستى بىز ھەمور خىزانەكەم، خۆشەرىستى راست ئەرەي فيركردم. شيوازهكي ترمان بز گفتوگز بهكار هينا، ناكامي ههموو ئەوانە ئەوەبوو، كە بەلتىنى بىدام، كە دواى گەرانـەوەى خىنزانم دىتـە داخوازيم...بهلام من يهسهندم نهكرد تا خويندنم تهواو دهكهم. ماوهي یشودانه که سی جار دیداری په کتریان کرد، ههموو جار به قهدهر ههموو دنیا به کامهرانی دهگهرامهوه. لهم سهروبهینهدا خانهوادهم لەگەشتى نەخۆشيەكە گەرانەوە، بەلام چىونكە چارەكردنەكە سەرى نهگرتبوو پهستى كهشى خانهوادهكهمانى داگرتبوو. لهگهڵ دەست يى کردنه وهی و هرزی خویندن داوای دیداریکی لیم کرد، به لام من يهسهندم نه کرد، چونکه له گه ل بوونی دايکم دا ناويرم نمهم چاويي . کەوتنە بكەم، بەلام بەھۆى زۆرى كردن، كە گواپە مۇدەپەكى خۆشى هەڭگرتبووە قايل بوم.لەھەمان كاتى ژوانىدا چاومان يېك كەوتو ئەنگوستىلەي دەزگىرانىي يىي دام، زۆر شادمان بىوومو سىوربو كىه سهردانی خیزانم بکات، به لام به بیانوی خویندن قبولم نه کرد. ههمان رِوْرُ لهچهند ساته کی لاوازی دا تهسلیم به شهیتان بووین...که چهند ساته کی خهمؤك بوو، نازانم چۆن باسى بكهمو حهزناكهم همهر باسى

بكهم...من لهم كاتهدا خزم لهبارهكى تردا دهبينى...قهت من نهبووم كهلهسهر رهوشتو ئابرو رهنيو هينراوم..

من کیچینیم لهدهست داو لهگهانی دا ناموسو ئابروو شهرمو هموو شتیکم لهدهستدا. دوای ئهوه دلنهوازی دهکردمو پهیانی پیدام که دیته پیشهوه بو داخوازی. دوای ئهوه ئهم ژوانه بهمه کوتایی هات، که دوایی بیری لی دهکهمهوه و پاشان کاتی هاتنی بو داخوازیهکه دهستنیشان دهکهم، من به دلنی شکاوو پهریشانییهوه بو داخوازیهکه دهستنیشان دهکهم، من به دلنی شکاوو پهریشانییهوه بو مال گهرامهوه و چهند روژی لهمالدا کاتم بهسهر برد تاقهتم نهبوو کهسیک ببینمو زوری کارکرده سهر ئاستی خویندنم، بهلام ئهم کوره ی هموو روژی دلنیای دهکردمهوه که دی بو داخوازی کردنم. دوای ماوهیهکی کورت ههفتهیه بی سهروسوراغ بوو، ئهم ماوهیهش بو ئیمه زور بوو، که بی بههانه شوینه ون بی، ههولم دا چاوم پی

دوای نهو ماوه دریژه چاوه پیکردنه لهپوستهی خومدا نامهیه کم له پی گهیشت کبورت و سهرسبو پهینه در ببوو، لهناوه پوکی حالی نهده بوم، داوام لی کرد به تعلقفون تیم بگهیینیت. دوای کات ژمیری که پهیوه ندی پیوه کردم چاوم پیی کهوت زور خهمبار بوو داچو پابوو، ههولم دا لههویه کهی بگهم، به لام سبودی نهبوو، لههیک پا به کول

گريا، قەت يياويكم بەو دىمەنسە زۆر گرينسە نسەدىتبوو!! لەسسەر زۆرى گریان هەلدەلەرزى و ھەنسكى دەھباتن، وام زانىي كەسبېكى توشىي كارەساتى ھاتووە، ھەولام دا ھۆكارى خەمەكەي بزانم، بەلام وەلامىي نه دایه و ه و داوای لیکردم بر ماله و هم بگه ریمه و ه سهرم سورماو و تم هيّشتا كاتي نه هاتووه. ياشان داواي ليّ كردم لهيادي بكهم. نهمزاني مهبهست لهم یادکردنهی چی یه...منیش گریامو بهوه تاوانبارم کرد که دهیموی لهکول خویم بکاتهوه، بهلام لههیکرا دهستی کرد به قسان!! قدت روى خدمزكى ئدو لدياد ناكدم كاتي ييني وتم بهدرهنگهوه نهخوشی یهك لهودا سهری ههانداوه! مهبهستی كام نه خوّشیه به و کام در هنگه ؟مانای چیپه ؟ دوّسته کهم توشی (ئایدز) بووهو کتو پرپهرېکموت پهمهي زانيوه. نهمه په کورتي پهسهرهاتي منهو ههمیشه سهرگهردانمو چارهنوسم نادیاره، منیش توشی هاتوم، ئينستا نازانم جي بكهم، چنزن بهم كارهساته روم لهخيزانهكهم ىكەمەوە؟بان چى بكەم.....؟

لیره دا به کورتی به هه موو کچین ده لیین: خوتان بپاریزن و گوناهه گهوره کان به بیچوك داهاتوو گوناهه ده کات و گهوره ده بیت!

چيږکی (۲٤)

هيوايدكى لددهست چوو:

دایکی موحه ممدئافره تیکی ههراشه و لهچل ساله گوزهری کردووه و بهسهر هاتی خوی ده گیریتهوه:

ژیانه کی خوشم له گهل میردمدا به سهر ده برد، هه رچه نده پیکه وه گونجانسان که مسوو، میسردم شهو که سایه تیه به هیزه ی نه بوو لوتبه رزییه کانی من وه کو نافره ترازی بکات، به لام چاکیه که ی وای لینکردم چاو پوشی لی بکه م، چونکه خوم له مالندا بریارده ربووم له کاروباری ماله وه دا.

میردم زور ناوی برادهرو هاوبهشه که ی دهبرد له کاره که داو، زورجار له نوسینگه ی تایبه تی خوی دا، که به شی بوو له شوقه ی خوماندا بو چهند سالی کوبونه وه ی له گه لذا ده کات. تا جاریکیان باره که هات پیش و به خوبی و خیزانیه وه سهردانی کردین، چونکه زور دوستی میردم بوو به خیزانه وه سهری لی نه ده برین، وه نه مان ده زانی چهند جار سهردانمان ده کات و چهند کات و میردم یا که داده نیستین. تاجار هه بوو به ته نیا ده هات له گه ل مین و میردم دا پیکه وه به چهند سه عات داده نیستین. میردم زور متمانه ی له سه و به و روژگاری همات له ناشنا بووم، زور میمانه ی له به و به وی به و ناشنا بووم، زور ریک و پیک و به وی به وی مین ده سه به و ناشنا بووم، زور ریک و پیک و به وی به وی در وی مین

زورم دل چووه سهری، لهههمان کاته ههستم کرد ئهویش دلی کهوتوته سهرم.

دوای ئهوه کاره کان به رینگایه کی سهیر ده رویشتن، دوایی بوم ده رکهوت ئهوه ئهو کهسهیه روزی لهروزان سوراغم کردووه و دوای ئه و هه مووسالانه هاتوته وه بوچی ئیستا که وتوته به رچهنگانم؟

رۆژ بەرۆژ ئەم پیاوەم لەبەر چاوان بەرزتر دەبۆوەو میردەكەم لەبەر چاو رەشتر دەبوو، وەكو بلینى پیویستیم به ئەوە جوانى كەسايەتى ئەو ببینم تا دزیوى كەسايەتى میردم بدۆزمەوه.

کاروباری نیّوان منو ئهو کهسایه تیه به پیّزه لهو دالّغانه تی پهپی نهکرد که شهوو روّژ بهروّکی گرتبوم. نه ئهو ناو دلّی خوّی بوّمن باس دهکردو، نه من ناو دلّی خوّم بو ئهوده خویّنده وه، لهگهل ئهوه شدا ژیان لهلای من ههره سی هیّناو، میّرده کهم به لاوه تهنیا کهسیّکی لاوازو دوّراوو سهلبی یهو حهزم به چارهی نهده کرد. نهم دهزانی بو ههنده رقم لی داگرتبوو، دهمپرسی چوّن ئهوه نده ساله بهرگهی ئهو گرانیه م گرتووه و، من به تهنیا ملبه ملانه ی ده به ریّک و چونه کانی ژیان ده کهم. تاراده یی کاره کان له جیّگای خوّیان نه مان، که داوای جیابونه وهی لی تاراده یی کاره کان له جیّگای خوّیان نه مان، که داوای جیابونه وه ی لی بکهم، به لام له سهر داوای من ته لاقی دام و دوای مین بووه پیاوه کی

هـ مموو ئهوانـهش لـ هدوای ویّـران بـ وونی مالّمـداو روخـانی منداله کانمو میّردم به هوّی ته لاقدانم، لهروی خیّرانیه وه بارودوّخی ئهم پیاوه ش تیّك چوو، ژنه کـهی چـونکه ژن به خورسـکی زوّر ههسـتیارن ههستی کرد چی له دلّی میّرده کـهی دا شاراوه ته وه و ژبـانی ئهویـشی کرد به دوّره خ.

ئیره یی نهم ژنهی والی کرد شهویکی مالاو حالی خوی بهجی بیلی و کات ژمیری دووی بهیانی بدات بهسه رمداو هاوار بکات بگریی و تومه تبارم بکات، که خهریکه خیزانی نهویش ده رمیت.

دان بهوه دادینم که ئهم دانیشتنانه جوانانهمان که پیکهوه تی یداده ژیان ههلی ره خساند یه کتری بناسین به لام تهمهنه که گونجاو نهبوو.

خیزانی من و نهویش روخاو هه مموو شتیکم له ده ست دا، من ده زانم و هه لو مسمر و مه ریگا به وه نادات که هیچ هه نگاوه کی پوزه تیف بگرینه به ربو پهیوه ندیان به یه کترییه وه، ئیستا له هه موو کاتی کلول و داماوترم و له به خته وه ری یه کی ئه ندیشه یی و هیوایه کی له ده ست چو ده گهرینم.

چیپزکی (۲۵) سهربهسهر (واحده بواحده)

(ام احمد) قسهمان لهگه لادا ده کات و ده لنی: میرده که م کومه لی هاوری ی هه بوون هه مموویان ژنیان هه بوو، به حوکمی شهوه ی پهیوه ندیان خوش بوو هه فتانه له مالیّک دا داده نیستین بو به زمو ناهه نگو شه و نخونی.

خۆم لەكەشىخى نائارامدا دەۋيام، شەوانە خواردنو شىرنەمەنى و چەرەزات و شەربەت دەھات و دەنگى پىخكەنىن دەنگى دەدايەو،، ئەمەش بەھۆى گىزانەوەى نوكتەى ناشىرىن، كە زۆر جار لەسىنور ئەدەب دەچووە دەرەوە.

بهناو دۆستایهتی یهوه شهرم نهما، بهین بهینه پیکهنینی نهیننی لهنیوان فلآن پیاوو فیسار ژنهدا نهبیسترا، گالتهو سوحبهت زوّر جار سهری دهکیشا بو مهسهله ههستیاره کان وه کو سینکسو شتی تسری تایبهت به ژنانو، مهسهله که زوّر ناسایی بوو سهرنج راکیش بوو. ههرچهنده منیش لهو مهسهلانهوه گلابووم بهلام ویبژدانم سهرکونهی دهکردم، تا نهو روّژه هات که پهرده لهسهر نهم بهزمه بی شهرمی یه ههدارالا. دهنگی زهنگی تهلهفون هات گویم لهدهنگی یهکی لهو

دۆستانه بوو منیش بهخیر هاتنم كردو داوای لى بوردنم لى كرد چونکه میردم لهمال نییه. به لام ئهو وهلامی دایهوه من دهزانم من لهبهر چاوی تو ئه پهیوهندییهم کردووه! دوای ئهوهی داوای کرد دەستى لەگەل تۆكىملاو بكىم وروژامو لىزم تونىد كىردو زۆر قىسەى ناشیرینم یی گوت. به قاقاوه وتی: گهر راست ده کهی ئهو نازایه تیه لهگهڵ ميردت بنوينه، چاوديري بكه چي دهكات...ئهم قسه قهلهمي دەستو ييني منى شكاند، بەلام غيرەتم دانه خۆمو لەدلى خۆمدا وتم: لهوانهیه ئهم پیاوه مهبهستی بی مالی من ویران بکات. به لام توانی گومان لەراست ميردەمدا بۆ يەيدابكاتو دلى لى بيس بكەم. ياش ماوهیه کی کورت به لا گهوره که سهری هه لندا، دوزیمهوه که میسردم ناپاكيم لهگهل دهكاتو دهستي لهگهل ژنيكدا تيكهل كردووه. مەسەلەكە بۆ من ژيانو مردن بوو. روم لەمپردم كردو ييم وت: هــەر تۆ بەتەنيا ناتوانى يەپوەندى يەپدابكەيت، منيش ھەمان پرۆسەم بیشنیازکراوهو، ئه نجا به سهر هاتی هاوریکهیم، بز گیرایهوه، ئهویش بۆ يلەي شىلەقان سىدرگەردان ما. يىنم وت: گەر تىز دەتىدوى بە پەيوەندى نيوان تۆو ئەو ژنه رازى بم ئەوە سەر بـ سـ مره. قـسەكانى من لکهیه کی راش بوو به رویه وه گیانی نهوی هه ژاند، نهو ده یزانی من مەبەستم ئەرە نىيە، بەلام ھەستى بە كارەساتى كرد، كە

يهند ومرگره له (٥٠) به مهرهاتی قوربانیانی خزشه ویستی

دوچاری ژیانی ئیمه هاتووه، وه بهو ژیانه گهنده لهی لهناویدا ده ژیسن. زوّر سزام چیّژا تا میردم دهستی لهو داوین پیسه کرده وه، که دلّی پیّوه نوسا بوو. به لیّ وازی لیّ هیّناو بو خیّزان گهرایه وه، به لاّم کی میردم بو ناو دلّ ده گیریّته وه؟ کی ریّنرو شکوی جارانی لهناخمدا ده گیریّته وه؟ نهم برینه گهوره یه لهدلم دا بون سوّو پهشیمانی لیی دی دیّته دهر لهراست نهو دوخه بوگهنه، تا سهر وه کو شاهید حالی دهمیّنیّته وه بهسهر نهو بهزمو شهو خونیه بی تاوانانه، که لهناوه روّکدا بی تاوان نییه و داوای بهزه یی له خوای سه ربالند ده کات.

چیزکی (۲۹)

بنچوهی مراوی مدلدواند:

كچيّكه (١٩) سالهو بهسهر هاتى خۆيمان بىز دەگيريتموه: مىن کچه کی بچکولانه بووم به دووچاوه بی تاوانه کانم سهیری ئے و بهزمو شهونخونيانهم دهكرد، كه دۆستاني خيزاني لهناوي دا مۆلگهيان دەبەست. من لەيادمە تەنيا يەك يياوم لەناو ئەواندا دەبينى، ئەويش باوكم بوو، من سەيرى ھەمموو جوڭەو ھەلسو كەوتو ھەلسانو دانیشتنه کی نموم ده کرد، سمیری ته ماشا کردنه کانی نموم ده کرد که خەرىك دەبور ئەر ژنانە قاچر سنگيانر بەرۆكيان ھەلبلوشى، بەچارى فلانهو قرى فيسارهو به ژني ئهوه كهى تريان خۆشهويستى دەردەبىرى. دایکه قوربهسهرهکهم ناچار بوو نهو جنزره میوانداریانه سازبکات، ئەو خانمەكى زۆر سادە بىوو. لىمناو ئىمو ژنانىمدا ژنينىك ھىمبوو زۆر سهرنجی باوکمی راده کیشا جاری به نزیك بونـ دوه و جاره کی تـر بـه ههانسو کهوته می پینه کانی، ههرچی من بووم زور به گرنگی پهوه سهره نجى باوكم دهدا، دايكيشم لهجيشتخانه سهرقالي ميوانداري بسوو. لسههيكرا ئسهم كۆيۈنەوانسه يسچران، بسهم تەمەنسه بسچوكهم لەھۆپەكانى دەگەرام، بەلام نەمتوانى سەربكەوم.

ئەرەى من لەيادم نەچۆتەرە ئەرەپ دايكم لەركاتدا بەتدوارى رمابو تاقەتى ئەرەى نەمابور گوئ بىز بىستنى نارى باركم بگرى لەمالدوەدا. لەمالدو، گونى لەھەندى وشدى شارارە دەببور، كە

گهوره کان له دهورمدا ده یانچرپاند وه کو: (ناپاکی، ژوری نوستن، به چاوی خوّم بینین، ئه و به در هوشته، لهباره کی بی ئابرویی دابوو...) که ته نیا گهوره کان له و وشه سهره تایی یانه تی ده گهن.

گدوره بدوومو حالی بدوومو لههدموو پیاوانم قین دا گرت، هدموویان ناپاکی ده کهن، دایکم ژنه کی تی شکاو بوو، هدر ژنه کی ده هاته مالمان دلی لی پیس ده کردو به پیاو فریدوده ر ناوی ده بدر گواید باوکم له خشته ده باتو، هدر خدریکی هیواید تی باشی خویدتی، نه و ژنانی راوده نان، به لام له ده ره وهی مالدا نه ک له ناوه وه مالدا.

تهمهنی ئیستام (۱۹) ساله، بهلام زور لهلاوان دهناسم، کاتی تولهان لی دهسهههوه ههست به چیژه کی زور ده کهم، ئهوانه فوتوکوپی باوکمن، من ههمیشه فریویان دهدهم، بی ئهوه دهست له الله موویکم بدهن، ناتوانن جولهو له نجهو ئاماژه به مهبهسته کانم لهناو خهلک و بازاره کاندا دهستیان پیم ناگات، قهت موبایلم بی دهنگ نابی، ههندی جار ههست به شانازی بهو کارانهوه ده کهم که توله بو ره گهزی می یینه ده کهمهوه، ههندی جاریش ههست به به بهدبه ختی و دوران ده کهم تا ئاستی خنکان، ژیانی مین ههوره کی گهوره ی رهش دایگرتووه، که ناوی باوکمیان پیوهیه.

چیپزکی (۲۷) بهر لهوهی تهوراس(۲) به سهری بکهویت

کچینك ئەزموونى خۆى دەگیرپتموەو دەلى:

رۆژێ لەرۆژان بىيرم لىەرە نىدەكردەرە، كىه بىارودۆخى كارەكىەم ناچارم بكات تۆكەڵ بەپياوان بىم، ئەمەش بەراسىتى بەسەرم ھات، سەرەتا خۆم لەراست پياواندا دەمامكم بەكاردەھۆنا، بەلام ھەنىدى لەدۆستانم وتيان ئەم بەرگە زياتر سەرنج بەرەو لاى مىن رادەكۆشى، بۆيە باشترە دەمامك يان سەرپۆش لابدەم، بەتايبەتى چاوەكانم، كەھەندى ئەدگارى تايبەتى يان پۆرە دياربور.

لهبهر ئهوه ههانسام دهمامکم لهسهر چاوم لادا، چونکه پینم وابوو ئهمه چاکتره. لهگهال تینکهولاوبوونم لهگهال هاورینیانم دا بینیم مسن لهناویاندا دهگمهنو ناویزه ههانکهوتووم، وشکمو قسمه لهگهال کهس ناکهمو روم نادهمه کهس، ههموویان لهم ژنه دوره پهریزه خویان لادهدا، یهکی لهوانه لهروی دام، که حهزناکات مامهاله لهگهال کهسینکی لهخوبایی وا مامهاله بکات، ههرچهنده به پینچهوانهوه

⁽²) (الفأس): تهوراس، تهوداس، بيور.

ههرگيز من وانهبوو، بۆيه بريارم دا ستهم لهخوّم نهكهمو نهيخهمه ناو بازنهيمكي قيزهوهنموه له كمهل هاوريكافدا، بؤيمه دهستم كرد به کردنه وهی ده رگای گفترگز له گه لیاندا، تا هه مووان گهیشتنه ئهم بروایه من توانای قسه کردن و کار تی کردیم همیه، ههمیسان به ورهوه دەدويم، هەروەها لاي هەندى برادەر جيڭاي سەرنج بوو، تا بينيم كارم كرده بەرپرسەكەمان و جولەو شيوازى قسەكانى من دەيىشيواندو زەردى دەكرد. ھەندى جار خۆى بابەتىكى دەوروژاند تا مىنى تىدا بخاته دەنگو لەسەبركردنەكانى بوغزو زەرد ھەلگەران تيبينى بكەم، من نكۆلئى لەرە ناكەم ئەر ييارە ھەندى بىركردنەرەي بۆ يەيداكردبور، هدرچهنده بیرکردنهوهی من واقعی لهوه ورمابوو چنزن نهوهنده به ئاسانی پیاو دهکهویته داوی ژنهکی پابهندهوه، چ جای ژنهکی روتو خزی داوای خرایه کاری لی بکات؟ بهراستی قهت به ریْگای ناشهرعی بیرم لئی ندده کرده وه، به لام سهره تاو کزتیایی تا ماوه په کی زور رويەرئكى لەبىرى من داگىركىرد، بىدلام سىدرېلندى و روسىورى خىزم رنگای به مهنه دا بیمه نافره تی بر دهست گهرم کردنه وه و چیژه کانی ئەو يياوە نامۆيە، تا بۆ چێژەكى مەعنەويش، بۆيە ھەلسام بەتەواوى ههمووئهو رێگايانهم يچراندن، که ناچارم دهکهن لهگهڵي دا دابنيـشم به تهنیایی. له کوتایی دا بهم ناکامانه گهیشتم:

يەند وىرگرە لە (٥٠) بەسەرھاتى قرربانيانى فۇشەريستى

(۱): سهرنج راکیسشانی نیدوان ژنو پیاو لهههمو شیوازه کی تیکه لاوی دا پهیداده بی، ههرچهنده پیاوو ژنه که نکولی لی بکهن، به مهشروعی دهست پی ده کاتو به ناشه رعی کوتایی دیت.

(۲): تا ئەگەر خۆشت داوين پاك رابگرى لەداوەكانى شەيتان دور نابيت.

(۳): کاتی مروق زامنی خوی بور به سنوره کی ریتی چوو مامه لهی له گه ل مروقد اکرد ناتوانی زامنی هه ستی که سی به رامبه ری بکات.

(٤): دواجار تێکه لاوی سودی تێدانییه، بهرههمی چاکی لێ ناکهوێتهوه، به ڵکو هزری ساغو بیرکردنهوهی دروست له کار دهخات.

چیپزکی (۲۸) کوا غیات یباواتی!

کاتی خوم لهبازار بوو بو کرینی ههندی که لو په له هه لوی سته که بو پهیدا بو، چومه جینگایه کی ئارایش و ئیکسسیواره کان، براکهم که یانزه سالانه بوویاوه رم بوو دیمنینکی سهیرم بینی، له و دوکانه دا ژن و میردی و دوکانداره که وهستابوو، ژنه که لهههندی ده رمانی جوانکاری ده گهرا، که له گه ل وینه ی ده م چاوو پیستی شهودا بسازی، کاتی خاوه ن دوکانه که زانی له شته کی ده گه دی نایدوزیته وه، پینی وت: رهنگی ده م و چاوت چونه ؟ وتی: رهنگه کهی ناوایه. خاوه ن دوکانه که وتی: پیستی ده م و چاوت کت و مت چونه تا رهنگی ماکیا جه کهت له وه بده مین میرده که ش ره ق وه ستابو، خوزگه هه ر ئاوا ده مایه وه و و ی به ژنه که ی: بو ده م و چاوت ناکه یه وه، له کاتی پیویستی دا و ی به ژنه که ی: بو ده م و چاوت ناکه یه وه، له کاتی پیویستی دا چوو ئیمه ده مانه و پستی دا چوو ئیمه ده مانه و پست بزانین چی گه ره که، له و کاته دا ژنه که ویستی چوو ئیمه ده مانه و پست بزانین چی گه ره که، له و کاته دا ژنه که ویستی

په ند ومرگره له (۵۰) به صدرهاتی قوربانیانی خوشه ویستی

لهو کاته دا به خوّم نه وه ستام و پیّم وت له خوا بترسه چون له به و قتوه سورو سپیاوی دهم و چاوی ژنه که ت به ده ره وه ده خهیت؟ کوا مهر دایه تیت؟

ژنه کهم هه ندی دورخسته و او پیم وت: ده توانی لیستی ره نگه کان له خاوه ن ئارایشگه که و او ربگری و بیبه یه ماله و اله نه له شاره زابی له و بواره دا، ئه ویش سوپاسی کردم و چووم لیستی ره نگه کانم بر هینا، به رله و ای خزی و خیزانی برون له و جیگایه دا میرده که ی به منی وت: نه ی کچی روسیی خوا یا داشت بداته و ه.

ظَهَرَ مِنْهَا﴾ (النور:۳۱) (القرطبي) له (تفسير القرطبي)دا ده لين: مهدمه رمههست له دهم و چارو دهسته، كه شهرمگه نين، وه كو فهرموده ي پيغهمبه رخين له راست (اسماء) دا نه وه ده رده خات. (يا اسماء اذا ان المرأة اذا بلغت المحيض لم يصلح ان يرى منها الا هذا / واشارالي وجهه وكفيه). واته: گهر كچ گهيشته حهيزو مه هك نابي له دهم و چارو ده ستى زياتر به ده ره وه بينت، به لام له مهذوهه بي ماليكي دا ههموله شي نافره ت شهرمگه يه همتا نينزكه كانيشي نابي به ده ره وه بن. له هه ندي و لاتاني ئيسلامي دا حوكم به وقسمي ماليكي ده كريت و ژنه كان دهم و چاريشيان ده مامكي له سهره، كه به (نيقاب) ناسراوه. به لام ريره وي شافيعي ليره دا راستي پيكاره و سوننه تيه.

چيرزکي (۲۹)

تەنيا لەبەر ئەرەي ژنەكەي لەبەر چارى بيار بيارىزىت:

لهسهرده می یه کی له پادشایانی عهبباسی دا به ناوی (معتضد) ژنی بو لای یه کی له قازیه کان ده پروات، سکالاً له میردی ئه کات، که (۰۰۰) دینار له ماره یی یه که ی بداتی، پیاوه که ش نکولی له وه ده کات، نه ویش ده پروات شاهید بو خوی بینیت، له دادگادا و تیان ده مانه وی روی ژنه که ببینین نایا نه م ژنه یه یان نه ی کاتی له سه ر نه وه سوربون ده مامکی لابدات، میرده که و تی: نا ده مامکی لامه ده ن ژنه که م راست ده کات، نه م پیاوه بویه دانی به مه دا تا پیاوان روی ژنه که ی نه بینن، ژنه که ش که زانی له به رئه و میردی دانی به مه داناو قیامه تدا به مه داناوه تا پیاوان روی نه بینن و تی: میردم له دنیاو قیامه تدا گه ردنی نازاد بیت.

چیپزکی (۳۰) خزت لدمزبایل بیاریزه

ئهم بهسهرهاته بهر لهچهند رۆژئ لهکچێکم بیستووه، که بههێی خـراپ بـهکارهێنانی مۆبایـل ژیانی لهدهسـت داوه، ئـهم روداوه مشتێکه لهخهروارێك، چیروٚکێکه لهههزاران چیروٚکی راستهقینه، کـه ههموو روٚژێ دوباره دهبنهوه، ئهم بهستهزمانه دهڵێ:

ئهم گهنجهم لهرینگای مزبایلهوه ناسی، پهیوهندی پینوه کردمو لهراست مالی فیسار کهس لیبی پرسیم؟ پیم وت: ژمارهکهت ههلهیه، من قسهی نهرمو شیرینم لهگهلاا کرد...وریابن بزانن قسهی نهرمی ژنان چهند کار لهدلی بیاوان دهکات.

ئهنجا جاری دووهمو سی یهمو چوارهم زهنگی بیز لیدامهوه... پهیوهندیم لهگهلی دا خوشتر بوو، وهك بلی ی دهساله ناسیومه، ئهمهش تهنیا وهسوهسهو نیحای شهیتانی نهفرین لی کراو بوو، شهو به منی وت لهیهکهم ساتهوه به پاکی خوشم ویستوویت، ههموو ئهوهش بهر لهوهی چاوی به من کهوتبیت.

ئهم بهستهزمانه بهم قسه لوسو شیرینانه فریو دهخوات و شهیتان لهخشتهی دهبات، خوا راستی فهرمووه: ﴿فَلَا تَخْضَعُنَ بِالْقُولُ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلاً مَعْرُوفاً ﴾ (الأحزاب: ٣٢). واته: قسه كانتان به نهرمي مه كه ن له گه ل پياواندا، نهوه كو شهو كهسهى دل نه خوّشه ته ماعتان تى بكات و قسهى باش بكهن (له كاتى ئاخاوتنتان دا).

دەلىن: لەرىڭاي مۆپايىلو نامەكاغانىدوە جىدند جارى چاو يىي كەوتنمان كردو بەلىنىمان گۆرىنــەوە، ئــەو چـاويى كەوتنانــە نهــينى بوون، خزمانم ینیان نددهزانی، من دروم لهگهانیاندا دهکردو دهمگوت من دەچمە لاى دەستە خوشكەكەم، كە كىچىنكى رىنىك باشەو زۆرم خۆش دەوێ، ياشان دەچـومە دىـدارى ئـەو، گـەر دەمبـينى سـۆزو خۆشەرىستى و ياكى بۆ من دەردەخست و واي پېشاندەدا يەك سات ناتواني ليم دوريكهويتهوهو ژياني بهبي من وهكو دوزهخيكه، ههندي ويّندي خوّمي ليّم وهرگرتو لهگهل مندا ويّندي گرت. دواي جوار سالّ تهمهن داوای داوین پیسی لیم کرد، وتی: گوی مهدهیه نهم کاره ئيمرز بي يان سبهي قهيدي نييه، منو تو ههر هاوسهرگيري دهكهين. من لهم قسانه رامامو كموتمه بيركموتنهوه، همستم به ترسمه كي زور کرد، چی بکهم، هاندهرهکانی بروا لهدالمدا جولان، که چهند سالی بوو لی یان بی ناگا بووم، ویژدانی لهمیزینهی مردوم کهوته جولهو بیدار بۆوه، بەلام كاتى وەختى بەسەر چووەو لەمىيۋە لەبىي ئاگابىي دابووه.

لهخوّم پرسی: کوا هاوسهرگیری؟ کوا دین و خرمو ناموس و شاگرو خدلکو شهره ف و کچیّنی، ئهمهیان بی شهرمی و بی ثابرویی یه.

وتم: تا نهچینه ناو ژیانی هاوسهری یهوه شتی وا رونادات، که خزت بهلیّنت داوه.

وتی: بهسته زمان، گهر خوّت بهدهستهوه نهدهیت، لای خزمانت و خه لکی نابروت دهبهم، من به لگهم لهدری توّ ههیه، ئهوه تا ویّنهت و قسه کانت ههمووی لای من توّمار کراوه و نهیّنی و توّو خیّزانتم لایه.

ئهم کچه بهستهزمانه دوای ئهو ههموو ئارام گرتنهی ناچار کرد بو ئهم کاره خراپهو به ناموس شکاوی و دهست بهتالی گهرایهوه، کوا هاوسهرگیری و شهوی زاوایی و ماره یی، تهنیا خهمو دهست خهرویی و ئابروچونی تا سهر بر مایهوه. چی به خیزانی و براکانی بلی، که متمانههان داوه تسی، چسون نسم تهمهنهان لهگهلدا بهسه بهری ... دهیوت: خوایه ههموو ثهو لکهداری یه لهبهر یه قسه بهوه که بهسهر خوم هینا.

چيزکی (۳۱)

ژیانی ئابروچون رابواردن:

كسجيك لهسه كي له دەولەت عدرەبەكاندوه (٢٥) سالەبە لە لهزانكۆيەكى عەرەبىدا دەخوينى و جوارساللە توشى ئايدز بووە دەلىم: هدموو ئهو قوربهسدریهم بههزی ژیانی بی ئابرویی و رابواردن توشی هات، گوناهی منی تیدا نهبوو، بهلکو گوناهی باوکم بوو، قهت ئاوری لیه مین نهدایهوه، بهتاییهتی دوای مردنی دایکمو ژن هينانهوهي. روزيك لهمني نهيرسيهوه بي كوي دهجي؟ هاورييانت كيّن؟ چــۆن كاتـت بەســەردەبەيت؟ زۆر لى ى يارامــەوە بايــەخم يــى بدات، بروام یی بکهن هیشتا نازانی له کام ئاستهی خویندندام، نازانی كه كچيكى هەيه. لاويكم ناسى،بەلكو زياتريش لەگەليان دەچومە دەرو يياسەم دەكرد گەر روپا ماييش بى گرنگى يان يىيم دەدا، هدموو شته کی نارهوام کردو ماددهی هزشبهرم خواردو رؤیشتم، هدموو ناوچه کانی ندو ولاتدی لدناوی دا ده ژیاین له گه لیاندا گدرام، هدتا توشی نایدز بوومو، کاتی هدستم بدوه کرد، کددوای ندوهی یشکنینی بزیشکیم بر کرا له نهخزشخانهدا، پاش نهوهی ههستم کرد به ماندویی و لاوازی و داهیزرانی گشتی، تیا ئیستا باوکم به

پهند ومرگره له (۵۰) به سهرهاتی قوربانیانی خوشهویستی

نهخوّشیه کهم نازانیّت، تهنیا مانگانه سهریّکمان لیّ دهدات بوّ خهرج کیشافان.

زور حهزده کهم بمرمو له کول ببسهوه، به لام ده ترسم خوشکانیشم چاره نوسیان به چاره نوسی من بیت. خهمو پهژارهم بو لای خوای خوم بهرزده که مهوه.

چیزکی(۳۲) ئافرەتیکی سەرگەردان

من كچيكم حدز به قديدويهندو فدرمانهكان ناكهم، دلهم بهوه تهنگ دهبوو، که خیزانم نهو شیوازهی لهگه لمدا به کارده هیناو منیان خستبر ژیر چاودیریپهوه، من ژیانه کی پر لهسهره رؤیبی و نکاوو تراژیدیاو خەمەكانم برده سەر، ھەندى جار بىر لى خۆكوشتانو خىز رزگارکردن دهکهم له خهمه کانی دنیا. لهسهره تای قزناغی زانکنزیی دا دەستم كرد بەبرىنى بەربەسىتى ئاسايىشىو ئىەمنى، كىه خينزانم لهسهرویهری یی گهیشتنو ههرزهکاری دا خستبویانه سهرم، ههنگاوی په کهم له گرتنی ههندی هاوری بوو له زانکودا به و هرگرتنی ژمارهی مزبایلو تەلەفزنەكان. ئەم قزناغە زیاتر لە ھەموو شتى بەرى كردنى كاتو رابواردن بوو. دواى ئەوە لەسەر ئەوە راھاتم گالتىم بىه هەلويستى لاوان بكەمو بەربەستى چاودىرى خانەوادە بشكىيىنمو، حەزم لە يېشكەوتنى زىاتر لەمسەش دەكىرد، ئىموەش دژوار نىمبوو، سهراهتا پرسپارم له همندي له داسته خوشکه کانم کرد، نموان همندي رنگای بی ترسیان رینوینی کردم ...یهکهم جار لهریگای کارگهی ژنانهوه بوو، کهژنه کی پسپۆر سهرپهرشتی ده کرد و همهموو جوره دیداره کانی تاکی و ناهه نگی به کومه لی ریك ده خست.

ئەم ئەزمونە وروژينەربوو لەگەل گيانى سىدرەرۆيى مىن دەسازا، به لام بيّ باكو بيّ درواري نهبوو، جونكه من شتهكي گهورهم له ثياغدا وهكو مي بينه له دهست دابو، همتا كجينيه كهشم بهداخهوه، بهلام زور لهو هموایه نوییه دور نهده کهوتهوه که چومه ناویههوه، خزم هەستم بە سەركەوتن دەكرد بەسەر ئەو كۆتەدا خيزانم توندوتۆلنى كردبوو بهسهرمهوه، بهرلهوهى هيچ بهالگهيهكيان بهسهرهوه ههجم: هەندى جارلىيم دەكەوتنە گومانەوە، بەلام زۆرم لا گرنگ نەبوو. دواي ئىدوەي توشىي زۆر كلىزلى ئىازار ھاتى لەگىدل ئەوانىدا كىدوەكو شەمشەمە كويرەبى يەي شەوانە بۆ ھەموو جـۆرە بـەزمو رابواردنــــى شهويان بەسسەر دەبسرد. مسن لسه خۆشەويسستو ئەوينسدارەكى راستهقینه وه پاش سهرده می بوومه پیلاوی، بارم خراب بوو تا دنیا لهبهر چاوم رهش بوو، خزمانیشم ههستیان بهوه کرد. دایکم بردمیه لای شیخو دوعاگزیی قورشانی بهسهرداخوینندمهوه منیش گریامو قورئان کاری تیم کردو وام لی هات بهریکی نویژان بکهم، بهالام زوری نهبرد خەمەكانى خۆم بە نامەيەك بۆ يەكى لە گۆڤارەكان رەوانـەكرد. نامه کهم ده کهوینته ژیرده سنتی سه رنوسیه ره که وه، شهویش همولی دا

ر بهند ومرگره له (۵۰) به معرفاتی قوربانیانی خوشهویستی

بمناسی، کاتی ثاشنای یه کتری بووین باره که م خراپتربوو توشی سهره نگری تر بووم تا ثیستا لی ی ده ربازنه بووم: کچینکی خزمم پی ی وتم: که کچینکی پابه ند بوو، گزشاری خینزان (الاسرة) گرنگی به کیشه کانی ده رونی ده دات، بویه من نامه م بو ناردوون و به سه رهاتی خوّم بو نوسیونه وه، وه من ثیستا له شوم ترین روز انی ژیاندام.

چیزکی(۳۳) من یدشیّمانم

من کچیکی (۲۳) سالم، به باریکی دهرونی زور خرایدا رهت دەبم، ھۆيەكەشى ھەلسوكەوتى ھەللەشە كەمتەرخەمى منه، مىن دان به و هه لانهم دا دینم و که و تومه ته ناو ده ریای په شیمانی پهوه. دایکم مردو بر پرکردنهوهی برشایی سززیو دهرونیم یهنام برده بهر ئەنتەرنىت، خۆم سەرقال دەكىرد تىا لىەو خىمەو يەسىتى يىدى خىزم بدزمهوه، که مردنی دایکم بهجی ی هیشتبوو. لهو ریگایهوه گەنجينكم هەر لەشارى خۆمىدا ناسى و چەند كاتىژميرى ئاخاوتنم لهگهالدا کرد، زوری نهبرد گهنجه کی ترم ناسی که هاوسنوری شاری خۆم بو. وه زۆر گەنجو لاوى تىرى كىورو كىچم ناسىي. لەگلەل ئىدو گهنجهی دوایی دا، که هاوسنوری شاری من بوو میشتو مرمان پتر بوو، پاشان داوای ژمارهی تهلهفونی لهمن کرد، منیش نهمدایه، دوای ییداگرتنی ژمارهی مزبایله که دایه، وای لیهات یهیوه ندی زۆرم پیره بکات. دوای ئهوه داوای ژوانی لیکردم، منیش پهسهندم نه کرد، دوای سور بوونی قایلی کردم که له شوینه گشتیه کان چاومان بهبه کتری بکهوی و نهو دیدارانه مان فره سوون. لهو سهرو بهینه دا گه نجیّکی زور جوانم ناسی، که شاره زایی زوری له جیّگاکانی ئه نتسه رنیّت همهو بازا په کانی ده زانین، شهوه ی نه مده زانی لیّ ی فیربوم، گفتر گور ده مه قالیّمان زور بو داوای ژماره ی موّیایله که می فیربوم، گفتر گور ده مه قالیّمان زور بو داوای دیداری کردم و دیداریشم لیّ کرده و دیداریشم کرد و هه مو شتیک له نیّوانهان دا پویدا. ئیستاش سه رم لیّ تیّک چووه نازانم چی بکه م؟ بروا بکه ن نازانم پاشان گه نجی سیّ یه مم ناسی که له همهمو ویان نه رم و جوان تربوو، هه ستم به خوشه ویستی کرد له گهلیدا، دو و گه نجه کانی ترم لا وه کو برا لیّ هاتبوو، گویّم له هه واله کانیان ده گرت و به ژداری چاره کردنی کینشه کانیانم ده کرد، به م شیّوه یه پهیوه ندیم به سیّیانه وه مایه وه تا خوشکه که م پی ی زانی. شهویش پهیوه ندیم به سیّیانه وه مایه وه تا خوشکه که م پی ی زانی. شهویش ناموژگاری کردم، منیش پهیانم دایه که وازیان لیّ دیّنم، تا به ردی لهسه ر دابنیّت.

زوری نهبرد لاوی هاته داخوازیم، زور کوری چاك بوو، زور دلّم خوّش بو چونکه له کول کیشه کان دهبومه وه و له دهست نهنته رنیّت قوتارم دهبوو. خوازبیّنیه کهم تهواو بوو داوام له و سی گهنجانه کرد کولّم لی بدهن، دوانیان رازی بوون یه که کهی تریان رازی نهبوو، بویه وه کو نهریتی نهوانه ی کومپیته و به کاردیّن کهوته دانانی سیخوری بهسه و پوسته ی نه لیکرونیمدا، دوو نامه ی منی بو دوو که سو

نامهی نهوانی برّمن دهست کهوتبوو چاپی کردببوون و به ناونیسانی مالّی من ناردبونی، کاتی بهرچاوم کهوتن خهریك له حهیفان شهق بیمه، بهپهله چووم سوتاندنم نهوه کو بکهونه بهر دهستی میرده کهم، نهمنی خوّشدهوی منیش نهوم خوّشدهوی، بهلاّم لهوه دهترسم پسی ی بزانی و نهینیه کهم ناشکرا بی وازم لی بینیت، ههست به گوناهه کی گهوره ده کهم له راستی دا.

هدر لهزهنگی مالا یان مزبایل یان نامهی تایبهتیم بر دی ههست بهترس ده کهم، یان ههر که مالاهوه مان سهره باسیک ده کهنه وه ترقم ده و ده زانم به پهیوه ندی هه له شدی منیان زانیوه، مین زورماندوم، خززگه مردبام، مین مامزستام به لام ههست ده کهم شایانی نهم کاره پیروزه نیم. شایان نیم خیزانم متمانه م پی بکهن. من پهشیمان، تکایه نامه کهم بلاو بکهنه وه تا ببی به پهندی بر ههموو نهو کچانهی گهمه و رابواردن به کومپیوته رده کهن و ده کهنوه ناو بوسه وه.

چيزکی(۳٤)

كردارى مندال لهباربردنم هدلبژاردووه يان خزكوشتن!

من کچیکم تدمدنم(۲۰)سالآندید، لـدزانکودا دهخوینم، دهسته خوشکه کم هدید له هدموانم لا به پیزتره، بـدلام یـدك نـدنگی هدید، ئدویش خوناساندند بـد گـدنجان، لهگهالیاندا پشوی خوی دهدا، وه دهسته خوشکه کی به ئدمه که و له کاتی ناخوشی دا شان به شانی مـن ده وهستیت. ئدوه ی گرنگ بی ئدو هدول ده دات لاویکم پی بناسینی، به لام من رازی نایم، چونکه حدز بدم ریگاید ناکدم، هدمیشه پـی ی ده لـیم نهم مدر بدم پیگاید ناکدم، هدمیشه پـی ی ده لـیم نهم نه در موند ا بـیم در بـیم نه نهم نه در بـیم در بـیم نه ده بی نهم نه در بـیم در بـیم نه در بـیم در بـیم نه بـیم نه در بـیم نه نه بـیم نه

هدمیشه هدولی لهگه لمداتا توشی کردمو دیداره کی به بی ناگایی من سازدا ندو کوره سه لامی کردو منیش به ریزه وه لامم دایدوه.

لهگهل نهو دیداره خیرایددا ژمارهی مزبایلی خوشی دامی، منیش ژمارهی مزبایلی خوم داید، دووهم روژ مزبایلی بوکردمدوه، سدره تا له کردنهوهی هیل لهگهلی دا دردونگ لام، بهلام بهریزهوه دواو له راست شته کی خویندن پرسیاری کردو، پاشان وتی: لهزانکودا بهیه که ده دوای ماوه یی پهیوه ندیان خوش بوو، ههستم کرد نهمه پهیوه ندییه که خوشم ده وی و شته کی تازه یه له ژیاندا و خهمم لی

دەروپنېتەوه. گەنجەكە شكۆدارو جوان شيرين بوو لەگەل رۆژگاردا گێرودهي بووم. شهوانه بهدرهنگهوه ئاخاوتنمان دهکرد نامهوێ زوٚري لەسەر برۆم داواي كرد لـ شوققەكەيدا سەردانى بكەمو وتىي بـ هاوريكهت بلّي نهو شوينهكهم نيشانت دهدات. نهوه بوو واقيعهن چومهوه ئهوي و دهسته خوشكه كهم به تهنيا بهجي ي هيشتين. ئهو كوره ههر خزى لهمن نزيك دهخستهوه و سززى نيشان دهداو ههستم دەكرد دەپەوئ ئارەزوى خۆى لە مىن بىشكىنىت و بەس، لەساتەكى لاوازی دا ئارەزوی خزی لەمن دامرکاندو هەموو ژیانی لـهناو بـردم، ئينستا من لي ي دوگيان بووم. ئەنجا بىشتگوي ي خستوم دواي مانگي زانكۆ ديتهوه، چي بكهمو خيرزانم نازانن، تهنيا من و ئهو هاوریپهم دهزانین، که سویندی بز خواردم ئهم گهنجه تهنیا دهیهوی دیدارم بکاو بناسیت. ئهنجا پیشنیازی کردووه له باری بهمو يزيشكي هديه بهدزييهوه مندالان لهباردهبات. جي بكهم خهريكه خرّم بکورّم یان منداله که لهبار ببهم.. چاره چی یه؟ بیستومه زور کچ مندالیان لهبار بردوه، ئهی پیاوانی دینی رزگارم بکهن، له ژیانی خۆم جارەس بووم، ھەروەھا لەم نھينى يە بەدرەوشىتى يىدى ھىدموو رۆژى دەمكوژىت (¹⁾!!

^{(&}lt;sup>4</sup>) بینگومان نهم روداوه تهنیا روداویّکه لهههزاران روداونن کهله نه نجامی تیّکه لاّوی کچوکوپوه پهیداده بیّ، لهریّگای ده لاّلّو مزبایل و نه نته رنیّت و نامه و ریّگای ترهوه و کو هاوریّی خراب.

چیزکی (۳۵) کدنیشکدی مدسینجدر

من کیچیکم له متافی لاوی دام، وه کو کیچه کانی تر نه نته رنیت به کاردینم، روژیکیان که سینکم له مه سینجه ردا زیاد کرد له لای خوم دا، داها توو زورم خوش ویست، گهر روژیکی نهم دواندبایه دلته نگ ده بووم، نیوه نازانن چه نده که یفم پینی ده هات، هه میشه داوای لی ده کردم به موبایل له گه لی دا قسه بکه م، به لام مین به توندی ره تم ده کرده وه، به حوکمی نه وه ی جینگای متمانه ی گشتی بووم، زور هم هه ولی دا، به لام رازی نه بووم که روژی له روژان په یوه ندیم له گه ل هیچ که سینکدا هه بی هم واب به مه سینجه ریش.

نزیکهی مانگی پهیوهندیان بهردهوام بوو لای خوشکهه المهسینجه دا زیادم کردبوو، نهو نهیدهزانی نهو خوشکهه اوژیکیان لهمن پچپاو زیاتر لهههفتهیه دهنگی لی راگرتم. ماوهیه کی زور توپهبووم، کاتی گهرایهوه بپوام نهده کرد، چونکه گومانم وابوو ناگهریتهوه و لهوکاته شدا سوربوم لینی بگهریم، به لام قسمیه کی وای کرد نهوه ی لهیاد کردم، به لکو زورتر پیدوه گیروده بووم، له کوتایی قسه کاندا داوای لی کردم به ته له فون قسه ی له گه لندا

پهند ومرکره له (۵۰) به مهرهاتی قوربانیانی خوشهویستی

بکهم، به لام من رازی نهبووم. دوایسی مهسینجهرم کردهوه که له نارادابوو قسمی له گه لاا نه کردم. ناچاربووم مهسینجری تایبه ت به خوشکه کهم بکهمهوه لهویدا دهستی به قسه کردو داوای کرد خوی بناسینیت. له و ساته دا ههستم به ناپاکی کردو قسه کانم ته واو کرد، نهیزانی من کیم، پاشان لهمهسینجری تایبه تی خوّمدا قسهم له گه لاا کرد، نهیزانی نه وه هه در منم قسهم له گه لاا کردووه.

چيزکی(۳۹)

وتوويژيكى نيوان باوكو كچى لەخەرندا:

ئه مه ناخارتنی که له نیوان باوکیک و کیچیکی مردوی له خهوندا، که ئهم کچه ی به نازاریکه وه سهرده نیته وه و فرمیسک به چاوه کانی گور گور دینه خواره وه. باوکی له خهونی ده یبینیت و قسمی له گه لندا ده کات به باوکی ده لی:

كچ: (حسبى الله ونعم الوكيل)

باوك لهترسان هه لده الهرزى: كهم لهدهست كمى خوت بهنا دهدهت؟

كج: باوكه دەتەوى لەدەست كى خۆم پەنا بدەم بە خودا؟

باوك: كچەم بلى لەكى ؟

کچ: باوکه چی به سهردینیت؟

باوك: تۆلەي بۆت لىن دەكەمەوە؟

کچ: ئایا دوای بهسهرچونی کات تۆلهی لی وهردهگریت؟

باوك: بدلني، تۆلەت بۆ دەكەمەرە، بدلام كييه؟

كج: ئايا خوّى ليّ پهنا بدهمو (حسبى الله...) ليّ بكهم؟

باوك: توخوا بيلي وخيرا پيم بيژه..

كچ: (حسبى الله ...) دەكەم..

پاشان زور توره بوو دهموچاوی جوانی ناشیرینودزیو بوو، وای لمباوکی کرد نارهقه بکاتو لهترسان همالبلهرزیت..

کچهکه وتی: (حسبی الله علیك)بکهم. نهی نهو کهسهی گویّت پی نهدامو نهو راسپاردهیهت ناپاکی لهگهلدا کرد، (حسبی الله...) لهتی دهکهم که گویّت پی نهدام لهدنیای نهت پاراستمو وات لی کردم نهمهم بهسهر بیّت.

باوك: ئيستا تو لهكويي؟

كچ: دواي ئاخەكى درين من لەچاللەكى ئاگردام.

باوك: كچم چيم بهسهر داهينايت؟

كچ: لهمن دهپرسى؟ ئايا منو براكانمت پشت گوي نهخستبوو؟

باوك: نەخير كچم ئەي ھەموو پيويستىيەكانم لەخواردنو بـەرگو

خۆش گوزەرانىم بۆ فەراھەم نەكردبوون؟

كچ: ئەمە ھەمور شتى نىيە.

باوك: دواى ئەمەكچەكەم چى بكەم؟

كچ: لەزۆر شت دا بەرەلات كردبووين!!

پاشان زور ناشیرین تر بوو وه ک بلی ی دوکه لی لهچاوه کانی بهرزینتهوه. تنو بنو نویدی به یانیان بیدارت نه کردینهوه و، گهر دهچووینه بازار به ته نیا گویت لی نهبوو! له فیلمه سیکسی یه کان که

يه ند ومرگره له (۵۰) به سهرهاتی قوربانیانی خوشهویستی

رەوشتى رماندىن رىڭات لى نەگرتىن، شەوانە بەدىار فىلمەكانەو، بى چىاودىرى دادەنىيىشتىن، بەدەنگى مۆسىيقاو، دەخەوتىن كە رات ھىنابوويىن، دەچووينە دوكانى تۆمارگايەكان كاسىتى وامان دەكىرى خاوەنەكەى جنىئوى بىى دەدايىن، ئىمە بىئزار نەدەبويىن چونكە لەتەلەفزىۆنوڤىدىۆو، راھاتبويىن، كە بە ئازادى بە پارەى خىقت بىقت كرى بوويىن. لەھيكرا باوك لەخەونەكە راسىت بىۆوە، ھەلدەلەرزى، ھەرچەندە پەرۆشى چارەنوسى كىچەكەى بىوو، بەلام حەزى دەكىرد گفتوگۆكە تەواو بايە ئەنجا ھەلسابايە، چونكە بريارى دا خىقى لەھھەلانە دوربگرى و مىندالەكانى ترى لى رزگار بكات.

چیزکی (۳۷)

نەزۆك دەبىت:

گهنجی به گهشت و گوزار ده رواته ههنده ران و شوققه یه کی راخراو به کری ده گری، کچانی شهوانه ده ده ن به سهری داو شهویش خوی بو ناگیری له و جهنگه دا سه رناکه وی و توشی نه خوشی سوزه نه ک (السیلان) و فه ره نگی (الزهری) ده بینت. دوای چهند سالی ژن دینی، کاتی ژنه کهی مندالی نابی ده رواته لای یه کی له پزیشکانی نه زوکی شلهی تووی بو شیته ل ده کات، ده بینی سه رجه م زینده وه رانی تووی نه و مردون، چونکه نه خوشیه که لهناوی بر دون و چاره کردنیش تازه به سهر چووه. پزیشک پینی وت: نه وه سزای خوایه له دنیا دا گه رتوبه نه که ی سزای دواروژ توند تریشه.

چیزکی(۳۸) شاهید بن من کچی خزم لیّ مارهبریوه:

ئەم بەسلەرھاتە لىم دىھەشلىقدا رودەدات،كىچىنكى ھلەراش ھەللە ههموو رۆژى دەرواته زانكۆ بۆخويندنو باوكىشى سەرۆكى لقى دەبى لهم زانكۆيەدا. رۆژێكيان ساردو سەرمايه، ئاسمان ھەور دايپۆشىيوه، ئيواره بهستهرداهات ببووه بروستكهو كرمته بناران وتنهزرهي قهبته دەبارى، كە خەرىك دەبور سەرى خەلكى بىشكىنى، ھەمور رايان دەكردە بەر ھەر نسپيەك بۆ خۆ يەنادان.كچەكە لە زانكۆ ھاتــه دەرو رای دهکردو ههلدهلهرزی و بغ پهناگایهك دهگهرا لهو گهردهلوله پهنای بدات، تەر بورەر نازانى بۆ كوى بروات و سەرى خۆى ھەلبگريت. تا دێ تەزرە زۆر دەبارێ لە دەرگايەكى خۆماڵى لە گەرەكـەكان دەدات، گەنجى دەرگاكە دەكاتەوەو يېشوازى لى دەكات تا گەردەلولەكە تەواو دەبى و ھەلدەبرىنگىنى و ھىچ كامىش ئەوى تىر ناناسىت. تەنيا ئەرەندە نەبى لىھ ھەمان زانكىزدا دەخىوينى وبەتلەنيا دەۋى و ژنىي نه هيناوه و له ژوريك و سالونيكي دهره كي و دايوشراو و گهرماوه كي جيا له ژورهکهدا ژیان بهریوه دهبات. گهنجه که داوای لی کرد له ژورهکهدا یشو بدات تا گهرده لول و رهشه باکه خنوش ده کاته وه و سنویه ی بنو دەباتو تا خزى گەرم بكاتەوەو دواى يى لاى بېات. دواى ماوەيى كچەكە لەسەر جِنگاكەدا دانىشتورەو ھەلدەلەرزى خەر دەساتەرەر خزى بەسەر جيڭاكەدا دەخاتو دريىث دەبيىت. گەنجە دەرواتىه ژور دەبىنى خەوتوھو وەكو يەرى زادەسەكى بەھەشىتەو سىۆپەكە دەباتىه دەر، بەلام وەسوەسەي شەپتان دەرواتە دلىسەوەو شىيوەى ئەو كىچە درنژبوهی ژورهکهی دهخاته بهر چاو تا فرسوی بدات.کیچهکه بندار دەپئتەرە دەپىنى لەسەر جنگا كەرتورەر نازانى چى قەرمارە، سەرەر دەرگا رادەكات دەبىنى گەنجەكسە لەبسەر دەرگاكسە كسەوتوەو بوراوه تهوه. کچه دهرواتو ناور ناداتهوه تا دهگاتهوه مالهوهو خوی فری دەدات باوەشى باوكىلەوە، كى ھەمبور ئىدو شەۋە سىۆراغى کردووه و نەيدۆزىتەرە، ھەمور بەسەر ھاتەكەي بۆ گێرايەرە، سوێندى خوارد نازاني چي بهسهري داهاتوهو ههرچي روي دابي لهژير ويستي ئەو دانەبورە. باوكەكە چووە زانكۆو سۆراغى ئەو گەنجانەي كرد ئىمم رۆژە نەھاتوون، بىنى يەكى سەفەرى كردوەو ئەوى تىر لەنەخۆشىخانە كەوتووە. باوكە كە چووە نەخۆشخانە تا تىنـوەتى خىزى بـشكينى،و تۆلەي لى بكاتەرە، كەچى دەبىنى گەنجەكە لەوى دەستى بـ لـەفاف بهستراوه. له نوژدار دهیرسی چی بووه؟ نوژدار وتی: هاتوه قامكهكاني سوتاوه. باوكهكه وتي: توخوا يسيّم بلّـيّ چـي روي داوه، بــه لام بــيّ ئــهوهي بزانــيّ بــاوكي كــچه كهيه، كــه دويّنــيّ لاي ئــهو بووه. گەنجەكە وتى: دويننى كچى پەناي بىز ھينام لەدەست بارانو منیش له ژوری خوّمدا حاواندمهوه، کاتیه چومه ژوورهوه بینیم پهري زاده سهك له پهرېزاده كاني به هه شتو له سهر جېڭا خهوتووه، داوای لی بوردنم له خوا کردو سۆپهکهم بردهدهر. بهلام شهیتان هاته دلمهوه وينهى جواني ئهوى خستمه بهرجاو فريوم ببدات كه لهتهك منهوه له ژوره که دا که وتووه . کاتی خوام هاته پادو ترسان لهزیناو شهیتان وهسوهسمی بنز ده کردم. منیش چنومه سنهر نمه سنزیه داگیرساوه قامکیکم خسته سهری تا سزای دوزهخی بکهویتهوه یاد، تاسبوتاو ليه سبوي ي نازاره كيه پوراميهوه، نيهمزاني تيا خيزم ليه نه خوّشخانه بینی یهوه. لهو کاته دا باوکه که هاواری کرد: شاهید بن کچي خوّم دايه ئهو کوره. بهليّ ئهمه بهرههميّکي داويّن پاکي په. کی لهسهر حهرام سهبرو ئارام بگری و بشتوانی بیکات، خودا بدرهدمينكي حدلالي لدباتي ندوه يي دهبدخشيت.

چیزکی(۳۹) بەسەرھاتی (ئیمان)

کچی خالام که تهمهن (۲۰) سالانه بیوو نیهو رهفتاره هینورهو رهوشته جوانهی زور کاری کردبووه سهر دلام، پاشان بیههوی قیسهی شیرین و روشنیری رهسهنی و شهرمی زوری بیهره و وهرعو خوپاراستنو ناشتی دهبردم. له ژیانه کی پی لیه نیارهزو بیازی دا نیهو کیچینکی خوپاریز بوو.

زور قسه رون بوو که له ره وشته که ی سه رچاوه ی ده گرت تا که سانی تر تی بگهیه نی. بویه ئیمان بووه قسه ی سه رزاران و له میان کیچانی خیزاندا غونه ی پی ده هینراوه ، که له گه لا ره وشته به رزه که شعی دا که له ری گای کاره جوانه کانیه وه پیشانی ده دا ، چونکه زور هو گری قورئان بوو له ده رخ کردن و خویندن و پیاده کردنی دا ، هه مان کات به ژیریش ناوزه ده کرا. کاتی هه له یه کم ده کرد و دایکم سه رکونه ی ده کردم و ده یوت: نه ی عه بیر ده مه وی ناوا بکه یت وه کو نیمان وابه ، له وکاته دا نیره بیم پی ی ده برد.

منیش زور بههارو هاجی وه لامم ده دایه وی دایه نیمان ناوسه ری من نییه لهمن گهوره تره. له راستی دا له ناو خزما غانداو نه له ده سته خوشکانی قوتا بخانه مدا کجینکی وه کو نیمان دانسته نه بوو.

بهداخه و زورینه یان دنیا فریو خواردوی کردبوون، به زم و فیلمه کان گهوره ترین خهمیان بوو دوا موده رواله تیان بوو، به لام ئیمان به پیچه وانه وه ئافره تیکی ده گمه ن بوو موده ی به لاوه گرنگ نه بوو، که له خانه ی ده رخ کردنی قورئان ده گه رایه وه ده وری روزانه ی ده کردنه وه و یاریده ی پورمی ده دا له کاری ماله وه ی دا، که ده چوه شوینی نویژ کردنی به ملکه چی یه وه نویژی ده کردو ده پارایه وه.

ئیمان ژیانی ئاوا روزانه دهبرده سهرو خشته کهی روزانهی ئاوابوو، قهت قسمی ئهوانه کاری تی نهده کرد، که سفوربوون و شوین ئازادی و روزشنبیری سهرده م کهوتون، به لکو به متمانه وه لهسه ربروای خوی بوو شانازی پیوه ده کردو به لوژیکی راستی و کارزانی ده مهقالی له گه لیدا ده کردن و تا به سهریاندا زال ده بو و به سهریاندا سهرده که و ت

له یادمه جاریکیان بو ئیواره میوانداری کراین لهلایهن یه کی له خزمانهان یه کی له خزمانهان یه کی له نیمانی ده روانی وتی: تو هیشتا مندالی بو ههنده دینت به توندی گرتووه؟

ئیمان به هینمنی وه لامی دایهوه: مردن بچوکی و گهوره بی نازانی نادانی نه چاره نوسه ی خودا له هیک هدیمان ده کوتیته سهرو که س نازانی کهی و بز کوی و چزن؟ که سینکی تریان به تویسه وه و تی: به لام زهمه ناز و ده بی شان به شانی سهرده م بروی و دوای ناخر موده ی

هاوچەرخ بكەوپت، نىەك ئەوجلوپەرگە لەبەربكەي كەوەكوژنىەكى وهناوكهوتو دهرده كهوى وئه نجاله قاقاى ينكه نيني دا. ئيمان به برواوهوتی: باشهلهبهرکردنی جلی سفوری که جوانیهکانی له شم بهدهرهوه دهخات وام لئي ده كات شارستاني بم؟ ئايا ييويسته دەسىتەگەمەيەك بم بەدەسىت ئەوكەسسانەوە كسە مودەكسانى دنیاداده ریّبژن، کهبه ویسستی خویسان جلویسه رگم بکهنه بسه رو روتم بكەنەرە؟ ئەوانەي والەمن دەكەن بە شوپن كەرتنيان خوم تېك بىدەن، ئاپائەمەشارستانى يە؟يان چاولى كەرى خەلكى خرايە؟سى بەميان وتى: تۆسىنوردەبەزىنى خوابەروحمەولى بوردەيمە. ئىمان بـ (بـي فيزييهوه) هه لسايي ووتى: به لي وايه له هه مان كاتدا سزاشي تونده. لهوساتهدا ئامادهبوان بهشهرمهوه لهيهكتريان رواني وتعريق بونعهوه له وگهمه یعی کردنه یاندا به شهو. روزیکیان بلکم هات مردهی داواكارى ئيماني هيناويهشادماني وتي: سوياس بوخواي يياوهكي بهدین و باشی بوته دهزگیران کهیی ی رازییه. دایکم به شادمانی يهوه وتى: خوشكم يدروزي بين يهشيماني بهدواوه نهبي خواي له گه لذابي و ئيمان شاياني ههموو چاكه نيكه من به دهوري خوم ليم یرسی: یورم کهی زهماوهندی بوده کرینت اوه لامی دایه وه: لهیشوی هاوینی دابهویستی خوا، نهخشهش لهتر نهی عهبیر. به سهرهاتی ئیمان لهم سنورهدا نهوهستا، روزگار روداوی سهیری هینا، شهوهی واقی ورماندم، دوای مارهبرینی کچه پلکم نیوهیی مارهیی یه کهی دادەمەزرىنىي، نەك ھەرئەوەندە، بەلكورازى نابى ئاھەنگەكى فىراوان بۆزەماوەندەكەي سازېكرى، تەنيائەوەي ھەلبدارد خزموكمەسو كارى لهمالي خوّياندا ميواندارييه كيان بوّ ئاماده بكريّت. ئهوه يراستي بيّ ئەم ھەلسوكەوتەي يرسيارى زۆرى لەدلدا بۆدروست كردم...ئاباكچى تردەتوانن لەوچاخە سەرمايەدارو يرلە خۆشگوزەرانى يەدا ئەم كارە ژنانیه بکات؟ئیمان ئەوتەقوابەي لە كوي بورە بۆپەرەنگاربونـەرەي ھەواوئارەزوەكانى وھيزى لەكوى بىوو جىەنگى يىي لەگلەل شىھىتانو وهسوهسم كانى بكات؟بهراموهى له گمل شميتاندابكه ومه جمنگ دلنيابووم كەپابەندبوون سەرى مروق بەرزدەكاتەوە، ئەو مروقەي خوى دەفرۇشى بۆپە ھەشت. ئەرەي لىه دلامىدابور نىدما، ئىدوەي شىرىنى گرتهوه سوربونم بوو لهسه رگرتنی ریکای ئیمانی کجه خالم، داواكارم لهخوا رينومام بكاتو سهقام كيرم بكات ئهو بيسهرو زانياره.

چیرزکی (٤٠) کاتیّ داویّن یاکی نامیّنیّت:

بهداخهوه ههندی لاو کاتی ویستیان ژن بیّنن، زیاترسیّره دهخهنه سهر جوانی... بالای چونه؟ پانی چهنده؟ رهنگی چونه؟کیّشی چهنده؟ دریّژی قری؟ وبهس! بهلام قهت لهراست ئاینه کهی لیّ ی ناپرسین، بهلکو ههندی گهنج گهرکهسی پیّی بلّی شهو کچه بهدینه دهلّی نامهوی زور تونده، من کچیّکی کراوهم دهوی نه ک داخراو!

ئەمسە يسان لسەم چەشسنەيە، ئسەم گەنجسە پالسەوانى ئسەم سەربوردەيەمانە، كە سۆراغى كىچيۆكى جىوانو شىۆخ دەكات، ئىەو كەسەيە ئافرەتىۆكى دىندارى ھەلنەبژارد دەسىتى خىۆش ببىي، بەلام ژيان بۆ ئەو كەسەنىيە كاتى بانگ دەكرى (فاظفر بىذات الدين تبت يداك) رواه البخارى.

ئه و گهنجه ئهم ئافره ته جوانهی بهدهست هیّنا، که خویّندکاریّکی زانکوّ بوو ئه و به به به تهنیا وه کو شوفیّریّکی نه و بوو.

رۆتىندكى بە ئەشكەنجە بوو، سبەينان لەخەو ھەلدەستاو دەيـبردە زانكۆو پاشان دەچووە سەركارى خۆىو دواى نيوەرۆش دەچـوو هــهلى دەگرتو دەيبردەوه مالدوه.

رِوْرَیْکیان بردییه زانکو خوشی چووه کارخانهی و دوای کات رُمیْری که له نوسینگهی بوو دهنگی زهنگی تهلهفون هات، که پیاوانی ئاسایش بوونی: تو فلانی؟ وتی: بهلیّ: وتیان: فیسار نزیکی تویه؟ وتی: بهلیّ؟

پۆلىس وتى: بەيارمەتىت وەرە نەخۆشخانە بە خىرايى.

وتى: بۆچى چى رويداوه؟

وتى: ئاسانەو دوامەكەوە.

تەلەفۆنەكىمى داناو كلۆلەكىم بەپەلىم راى كىردە نەخۆشىخانەو، كەوتە بىرو ئەندىشەى جۆراوجۆرەوە... كە دەبىي چى بەسىەر خانمە جوانەكەي ھاتبىت؟

گهیشته نهخوشخانه و نوتومبیله کهی له جینگایه کی نایاسایی دا پاگرت و وه کو شینت پای ده کرد و چووه ژوری فریاکه و تنه وه و پیاوانی ناسایش له وی بسوون. و تسی: چسی پویسداوه ؟ بردیانه ژوری بوژانه وه (الانعاش)، نهی له و کاره ساته! ده بینی نه و شیخ و شهنگهی ده یبرده زانک و شالالی خوینه و که و توته ژیرباری نا زارو برینی خهسته وه و هه مو و له شی گرتوته وه ، به لام نازاری نه و ناب پو چونه زور له وه تالتر و گه و ره تره . هاوار دهکات: چی قدوماوه؟ نهفسهره که پین ی ده نین اله گه لا دوسته کهی بووه له فلان شیوه لهناو ترومبین لدابووه ندو روداوهی به سهردا هاتووه. لیره دا زمانی گیراو دنیا له به رچاوی دا ره شکهو پینشکهی کردو روی له ژنه در وزنه کهی کرد: تو ناپاکی و زور جنیوی به و رووه دا که ناپاکی پی کردوه. نه نجا پین ی وت: توم ته لاقدا، توم ته لاقدا، توم ته لاقدا، توم ته لاقدا، نه نجا تفی کرده رووه به خوینه کهی. ندی خودا نازارو نابرو چون و ته لاقدان و مردن. دوسته کهی مردو میردی ته لاقی داو نابروی خزمانی شکاندو خوشی گوج و نیفلیج بو و براید خانه ی گیج و نیفلیج بو براید خانه کا گیزج و نیفلیج کان، تا له وی دا ژیان به کا نیزی و نه شکه نجه به سه ربه ریت، که س نه یبرده وه ماله وه. خودا له تو په یی و سزاو توله می عانپاریزیت.

چيزکي(٤١)

خزمى ميرد لهناوچونه (الحمو الموت)!

پيّغه مبهر-دخ- راستى فهرمووه (اياكم والدخول على النساء) فقال رجل من الانصار: افرأيت الحمو؟ قال: الحمو الموت) متفق عليه.

واته: نه کهن بچنه ژوری ژنان، پیاوی له یارمهتی دهران وتی: نهی نه گهر خزمه میرد بی (وه کو براو مامو خال و کوره کانیان) قهرموی: خزمی میرد لهناوچونه.

ئەمە بەسەرھاتىكى واقىعى يە لەشارى(الرياض) دا رودەدات، پياوەكى راستگۆ بۆى گىرامەوە، كە خىزى شاھىد حالى روداوەكە بووەو ئاكامەكەى بەچاوى سەر بىنىوە، رۆژىكىان لەنەخۆشىخانەدا، كە خۆى وەكو ژماريار(الحاسب) كارى تىدا دەكات ژنەك پىاوىكى بى سەر دەبىنى پىاوانى ئاسايش تەرمەكانيان بىر ئەوى دىنىن. ئەمەش درىدەى ئەو بەسەرھاتە دائتەزىنەيە:

لیّره دا دو ناموزا یان دو کوپه مام دهبن لهته کی یه کتره وه نو همریه که یان زور خوش همریه که یان زور خوش دهبیّت. روژی کیان ده رواته که لله ی یه کیّکیانه وه و وهسوه سه ی بی یک دوست ده کات و نه ویش شویّن خوت خوتوّکه ده که وی دهست ده کات

بهدهست تینکه لاو کردن له گهل ژنی ئاموزای دا تا ده گاته ئاستی زینا (خوا بانیاریزیت).

ئهمهش لهکاتی دا روی ده دا که ناموزاکهی سهر لهبهیانیان ده چو سهرکارو نهویش نه و ههلهی ده قوسته وه و کاره سیخسی یانه روی ده دا وه کو لهنیوان ژنومیسرد روده دات. ماوه یه ک نهم خراپکارییه ده وامی کرد. روزیکیان نه و پیاوه زیناکاره پیلاوه کانی لهده ره وه ی شوققه که دا له یاد ده چیت و له و بینایه دا پیاوه کی تر له سهریانه و ده ژیت، کاتی دیته خوارو نه و پیلاوانه ده بینی گومانی بی دروست ده بین، چونکه ده زانی میردی ژنه که له سهر کاره، نه ی ده بین شه و میوانه ناوه خته کی بیت؟

له روزی داهاتودا چاودیری دهخات سهرو له نزیکه وه ده روانی و گوی ی له ده نگه کان ده بی تابوی ده رکه و گوی ی له ده نگه کان ده بی تابوی ده رکه و تابوی که له کاتی خویه تی، بینی نه و پیاوه زیناکاره ناموزای کابرایه که له کاتی سه رکاردا ده رواته لای.

ئهم دراوسی یه بریاری دا ئهم به سهر هاته بو خاوهن ماله که بگیری ته وه که ناموزاکهی ناپاکی به ژنه کهی ده کات، نهوه بوو قسمی خوّی هینایه جیّ، تا بو خوّی روداوه که ببینیّت.

کاتی ئیواره میرده کهی گهرایه وه به ژنه کهی وت: جلوبه رگه کانم کویکه وه تا چوار روز بی فلانیه شاره به سه فهر ده روزم. له به یانی داهاتودا پیاوه که جانتای سه فهری تاوداییه به و پاساوه ی ده رواته گهشتی، جانتاکه ی خسته ناو ترومبینله که یه وه که می له مالا دورکه و ته و و تا نزیکه ی کات ژمیری خوی هیشته وه.

کاتی مالی به جی هیشت ئاموزاکه ی له کونی شوقه که یه خوی لی گرتبوه مهم که دلنیابوه رویشت روی له ژنی ئاموزاکه ی دوسته که ی گرتبوه کاری خراپی له گه لا دا کرده هه ردوکیان به روتی له سهر جینگاکه دا که وتن و دوای نه وه چوونه خهوینکی قوله وه دوای ئه وه کات ژمینه که ویاده که گهرایه وه ماله وه و ترومبینله که ی دور له ماله وه راگرت، تا ژنه که ی ههست به هاتنه وه ی نه کات، پاشان به پییان چوه ماله وه و به هینی یه وه له سه ره قامکه کانی در دروشت تا که س له ماله وه ههست بی نه کات.

گهر دهرگای شوققه که ی کبرده وه و چووه ژوری نوستن چ ببینی ! دهبینی ژنه که ی و ناموزاکه ی دوبه دو به روتی خهویان لی که و تووه ! نه و پیاوه ش چووه هه ردوکی کوشتن ! خوا یه نامان بدات...

چیپزکی (٤٢) ٹاکامیّکی تری داریّن ییسی!

بهر لهچهند سالّی لهدیمهشق دوسته کهی خوّی ده بات ه شوقه کهی خوّی، ههوا زوّر ساردو سپ ده بیّ، پیاوه مهقالهیه که دهست ده داتی خوّی، ههوا زوّر ساردو سپ ده بیّ، پیاوه مهقالهیه که دهست ده داتی ره ژوو خهلوزی تیدایه ده یهینته ژوره وه تا خوّی پسی گهرم بکه نهوه دوای خوّ گهرم کردنه وه و داویّن پیسی کردن نوستن، ژوره که بیچوک ده بی دوای نهوه به هوّی نهمانی نوّکسجین لهژوره که دا به هیوی خهلوزه وه ده خنکین و ده مرن. دوای (۲ ـ ۳) روّژ دراوسی یه کانیان به بوّن ده زانن مردون، ناچار ده رگاکه ده شکینن و که ده چنه ژوره وه له دیمنیکی زوّر قیّزه ون و گوناهدا ده یان بینن. خوا پهنامان بدات.

﴿فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ﴾ (۱۰ الحشر/۲). بيّگومان خودا به جزري له جيّگايه كهوه سزاى ناردنه سهر كهقهت بيريان ليّ نهكرديوه!

چيرزکي(٤٣)

من درستى خوم دەويت:

خۆم له ژوری چاودیّری توندا روّژانه به کاره کان هدلّدهستام له نهخوّشخانهی(کهندی) دا، که خویّندنی بالآی نوژداریم لهویّ دا به به به به به به به به ده برد، سه رنجم دایه (محمد) ناویّ له سه و قدره ویّلهی ژماره (۳) به ماوه یه کی زوّر له روخساری نهوم روانی و سهیری جوانی یه کانی ده موچاوی نهوم ده کرد، که له ژیّر بوّریه کانی ده زگای بوژانه وه دا ده مریّت. نهو لاوه کی (۲۵) سالآنه بوو توشی نه خوّشی خهریکه ده مریّت. نه و لاوه کی (۲۵) سالآنه بوو توشی نه خوّشی نهمانی به رگری ده ست که و توو (المناعة المکتسبة - نایدز) بوبو، به هوی همویّکی تیژی سی یه کان به رله دو روّژ خرابویه ناو نه خوّش خانه و باره کهی ترسناك بوو نیمچه نائومیّدی یه کی پیّوه دیاربوو، نه مه شه یه کهم موسلمان نه بوو له ولاتی خوّر ناوادا چاره ی بکهم، به ده ست خوّم دایه نهم کوره.

 شیرنه مه نی هه بوون، له ته له فونه که دا حاله تی کوره که یم پی راگه یاند زه نگی مه ترسی هه ر پتر به رز ده بووه له و ده زگایه ی به کوره وه گهیه نرا بوو، که ئاماژه ی داب ه زینی توندی سوری خوینی ده کرد، له گه لا قسمه کردندا له گه لا دایکی دا شله ژام و پیم وت: پیویسته ئیستا ئاماده بی وتی: من سه رقالم دوای کار دیم، وتم: ئاخر دره نگه و تماده نیم داخسته وه.

دوای نیو کاترمیّر نهخوّشهوانه که داوای کرد که ناماده بم بیق چاوکهوتن به دایکی نهخوّشه که که ته مهمنی مام ناوه ند، هیچ سیمایه کی نیسلامه تی پیّوه دیارنه بوو، شاهٔ ژابوو، بارودوّخی مهترسی داری کوره کهیم پی گهیاند، نهویش له قورپی گریانی دا. ویستم هیّوری بکه مو پیّم وت: داوای چاك بونه وهی بوّ لهخودا بکه. بهسهر سورمانه وه سهیری کردم ووتی: چی؟ وتم بوّی لهخوا بیاریّوه! وتی: توّ موسلمانی؟ وتم(سوپاس بوّ خودا). وتی: ئیّمه ش موسلمانی. وتم(ماشاء الله) نهی بوّچی ناچی ههندی قورئان له ته که سهری بخویّنی شایه د خوا باری سوك بکات؟ له و کاته دا زوّر به جوّش گریاو وتی: نازانم، وتم: چوّن نویژ ده کهی؟ وتی: هه در له وکاته وه پیّمان ناوه ته شهم ولاّته یه تهنیا جهژنان نویّژ ده کهین، بهلام ده چمه سهردانی گوری

بابو باپیرانم له لوبناندا لهههردو سالی داو نزایان بوّ ده کهم، بی نهوهی میّردم پی بزانی، من ژنه کی ئاین پهروهرم.

له دائى خۆمىدا وتم: (خواپه ديىن پهروهر نوپنو ناكاو قورئان نازاننت)! لمراست حالى كورهكميم يرسىي؟ وتى كورهكى دل ياكمو ژیانی خوش دهوی، به لام سالی رابردو لهگهان ئه و کیجه په دا خوشی ويستبوو توشى ههندي لادان بوو، حالي باش بوو. وتم ئايا نويدي دهکرد؟ وتي: نهء، به لام له نيهتي دابوو له ساته کاني پيرې دا حمج بكات. (لهدائي خوّمدا وتم: كيّ گرنتي ئهوهت دهداتيّ سيو چلو يهنجاو شهست سال بژي، زؤر كهس بهراله بيست سالهيي مردون). دوایی لهو کوره ههژاره نزیك کهوتم كهله گیانه لادابوو دهزگای ورپاکردنهوه دهنگی زیاتر بهرز دهبتوهو دایکیشی بهکول دهگریاو نهخوشهوانه کان بهسه پرهوه ده پانروانی، زور ههولم دا، (شههاده) تەلقىنى ئەم گەنجە بكەم، بەلام ئەوبى وەلام بوو. چەند جارى ھەولام دا، گەنجەكە تا راددەسى ھاتەرەسسەرخۇر يىيم وت: بلىي: (لا الله الا الله)، لاوه که به هموو ئهندامه کانیه وه همولی ئهوه ی داو فرمیسك به چاوی داده هاتنه خواره وه، بینیم رهش دا دهگهرا، پاشان کهوته قسه کردن و وتى: دەرمانه کى هيورکه رەوه (المسکن)م دەوي ئازارم بشكيّنيّ. وتم: ئهي لاو بلّيّ: (لا اله الا الله) ليّوهكاني دهجولان وتم:

خوایه ئیستا قسه بکات. به ئینگلیزی وتی(I cant I cant) مین دۆستەكەم دەوى ناتوانم. ترىلەكان كەم دەبونلەرەو ھەر (ھاورىكلەم دەوێ ناتوانم) دوبارەي دەكىردەوەو ترپەكانى دلىپى دادەبەزىو همناسه کانی کهم دهبونهوه. خوّم بو نهگیراو لهپرمهی گریانم داو وتم: تكايه ئمى لاو شههاده بيّنه، ئهو دەيگوت: ناتوانم. تريهكان له ليّدان كموتن ومن بهسه رسورماني تمواوهو دهستي لاوهكم كرتبوو دایکیشی کهوتبوو بهسهر سنگی لاوهکهداو هاواری دهکردو دهموچاوی لاوهکه رهش داگهرا بوو، بهدهست خنزم نهبوو ههموو نەرپتەكى يزيشكيم لەياد كردو لە ھەستيارى ھەلۆيستەكە تاسامو بهروی دایکی دا هاوارم کرد: تنز بهرپرسیاری، تنزو باوکی شهو راسپاردەبەر لەدەست دا، خوا لە كۆلتان بكاتەرە. داپك بەتاسپانەرە ده گريا. لمو كاته دا نهم ئايه تهم هاته وه ياد ﴿ أَمْ حَسبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّنَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّـذينَ آمَنُـوا وَعَملُـوا الـصَّالحَات سَـوَاء مَّخْيَاهُم وَمَمَاتُهُمْ سَاء مَا يَحْكُمُونَ ﴾ الجاثية/٢١(٥).

^{(&}lt;sup>5</sup>) نهم (٤٣) بهسهر هاتهمان له(ضحایا الحب/ یوسف الحاج) وهرگرتووه. (۷) چیرِوّکه کهی ترمان لهدموع تائیه/ یوسف الحاج) وهرگرتووه، مهبهست لهم حموت بهسهرهاته نهوهیه که دهرگای توّیهی خوا کراوهیه بوّ نهو کهسانه ی لهکاتی دهرفه تدا توّیه ده کهن به له ده کهن تا کات بهسهر نهجووه!

چیپزکی(٤٤) ئایا بز دایکی خزت ییّ خزشه؟

(ئه جمه د) له (مسند) ه که ی داگیرایه وه: گه نجی هاته خزمه ت پیخه مبه رو-دخ- ووتی: روخسه تم بده یه زینابکه م، دانیشتوان رویان تی کردو سه رکونه یان کرد و تیان: بی ده نگ به.

پێغهمبهر-دخ- فهرموی: نزیك بکهوه، نهویش نزیك بۆوهو هاته بهر دهمیهوه دانیشت. پێغهمبهر-دخ- فهرموی: بـێ دایکی خـێت پێت خۆشه؟ وتی: لهبهر ئـهوهی لهگهل پێغهمبهردا (ﷺ)دا قسه ئهکات ئـهبی بلی: "خواهکا بـهقوربانیت" نـه، فهرموی(ﷺ): خدلکیش بێ دایکانی خوّیان حهزناکهن. پاشان فـهرموی(ﷺ): بــێ کچی خوّت پی خوشه؟ وتی: نهء بهقوربانت بم نهی پێغهمبهری خوا. فـهرموی(ﷺ): بێ خوشکی خوّیان حهزناکهن . پاشان فـهرموی(ﷺ): بێ خوشکی خوّت حهزده کهیت؟ وتی نهبه خـوا گیانم فیرموی(ﷺ): بێ خوشکی خوّیان حـهز ناکهن. فیرموی(د.خ): بێ خوشکی باوکت (پلك-پور)ت پــێ خوشه؟ وتی: نهء خوام بهقوربانت بکات. فهرموی(ﷺ): خدرکور) تـــن خوشه؟ وتی: نهء خوام بهقوربانت بکات. فهرموی(ﷺ): بێ خوشکی خوّیان حـهز ناکهن. خوشکی خوّیان حـهز ناکهن. فهرموی(ﷺ): بێ خوشکی دایکت(پلک) پێت خوّشه؟

په ند ومرگره له (۵۰) به سهرهاتی قوربانیانی خوشه ویستی

وتى: نەبەخوا بەقوربانت بم. فەرموى(ﷺ): خەلكىش بۆ پلكى خۆيان حەزناكەن.

ئه نجا پیخه مبه ر-د.خ- دهستی له سه ر داناو فه رموی: (خوایه لی ی خوش به و دلنی پاکژبکه وه و داوین پاکی بکه). دوای نهوه لاوه که قهت ناوه ری له هیچ شتی نه داوه له زیناو (زینای له به رچاو که وت).

چیزکی(٤٥) (فوضه یل بن عییاض)

نهم پیاوه نهوینداری کهنیزه یدك ده بی و به نینی ده داتی شه و به دیداری بگات. کاتی سهر دیوار که وت گوی ی له که سی بو قورشانی ده خویندو ده یوت: ﴿ أَلَمْ یَأْنِ لِلَّذِینَ آمَنُوا أَن تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِکْرِ اللّهِ ﴾ (الحدید: ۲۱)؟ واته: ئایا کاتی نه وه نه ها تووه بز نه وانه ی بروایان هیناوه دلیان له خوابترسی ؟ شه نها به ره و دوا گه رایه و هو تسی: به لی به خوا ئیستا کاتی ها تووه. به شه و چووه که لاوه یه که همندی خه لکی کاروانچی لی بوو ههندی ده یانوت فوزه یل ریدگری ده کات. همندی و تیان بارده که ین و ههندی و تیان: تا به یانی ده وه ستین فوزه یل دیت هسر ریدگامان و چه ته یی له نیم هده کات. و تسی: له موسلمانان زنده قیان کرده وه و تم: من شه وانه گوناه ده که مو ههندی له موسلمانان زنده قیان چووه ، به خوا خوا بزیه منی نارد و ته باو نه وان تا بترسم. خوایه من توبه می به خوا خوا بویه منی نارد و ته به ی به خوا خوا بویه منی نارد و ته به ی به ی به ی به خوا خوا بویه منی نارد و ته به ی به ی به ی به یک در دوه و توبه شم ها و سینیتی که عبه ی به ی بو تربه تا

چیپزکی(٤٦) تزبدی(کیفل)

(احمد)له (مسسند)داو(الترمدذي) له (سسنن)ه که یدا له پینه مبه ری (احمد) گیراوه ته وه (کیفل) پیاویکی به نو ئیسرائیلی بوو، قهت له گوناهو تاوان نه ده گه پایه وه، ژنه کی هاته لا (۲۰)دیناری دایه تا زینای له گه لذا بکات، کاتی له گه لی دا جوت بوو وه کو جوت بوونی ژنومیرد ژنه که له رزی و گریا. کیفل وتی: تنز ناوا ده که ی قهت کاری ئاوات نه کردوه، ده برق بق خوت بی . نه نجا وتی: مه رج بی قهت من له م رقبه دواوه گوناه نه که م، نه و شهوه گیانی سپاردو له سه رده گای نوسرابوو خودا له کیفل خوش بووه.

چیپزکی(٤٧) تزبدی راهیبینکی بدنوئیسرائیلی:

بهیههقی له (ابن مسعود) گیراویهوه: (خواناسینك (۱۰) سال له پهرستگاکهی خویدا خوای پهرست، نه ازنی هات هاته ته نیشتی یهوه و شهش شهوان خراپهی لهگهلاا کرد، پاشان له دهستی راکردو پهنای برده بهر مزگهوتی و سی روز مایهوه هیچی نهخوارد، پاشان نانه نهستوکه کی هینا کهرتی کرد، پارچه کی دایه کابرایه کی لای راستی و پارچه کهی تری دایه کهسینکی لای چهپ، لهو کاته خوا له رینگای فریشتهی مردن گیانی کیشا، ههر شهسته که خرایه تای ترازوه که شهر شهش شهوه کهش خرایه تای ترازوه کهی ترهوه نه و گرانتر بوو، پاشان نهستوکه که دانرا لههم شهشه که گرانتر بوو.

چيزکی(٤٨)

تۆبەي بەشىرى حافى:

بهشير لهماله كهى خۆيدا لهگهل هاوريكانى سهرخوش دهبى بەزمو ئاھەنگو يارى خۆيان دەكەنو سەرگەرمى ئىموە دەبىن، يىلاو چاکی (بهناوی پیشهوا موسای کاظم-ر- که له پیشتی پیغهمبهره-د.خ-(وهرگێـــر) بهلايانــدا رهت دهبــێو لهدهرگاكــه دهدات، يــهكێ له كهنيزه كان دهرواته لاي ويي ي دهفه رمي: خاوهني ئهم ماله ئازاده یان بهندهنیه؟ وتی: نازاده. فهرموی: راست دهکهی گهر بهنده بایه ئەدەبى خواپەرستى بەكاردەھيناو وازى لە رەقسىو سەما دەھينا؟ بهشیر گوی ی له ناخاوتنیان دهبئ به ینی ی پهتی و سهری روت دەرواتە دەرو پياو چاكەكە دەرواتو بەكەنىزەكە دەڭى: ھاوار بىز تىز كيّ قسمى له گه لندا كردى؟ ئمه همواله كمه بن گيرايه وه . وتى: به كويدا روت بوو؟ وتى: ليرووه. بهشير شوينني كهوت تا دۆزىيدوه، وتى: گەورەم تىز بىووى لەبەر دەرگاكە وەسىتاپتو قىسەت لەگەلا كەنيزەك داكرد؟ فەرموى بەلىن. وتى: چىت فەرموو؟ ئەويش فهرمایشته کهی بق دوباره کردهوه. بهشیر روی خنوی له خنول وهرداو وتي: بهلي من بهندهم، ياشان ههر به سهري روتو يعي ي خاوس مايهوه تا ناونرا(حافي) واته: يي يهتي.

چیزکی (٤٩) (الربیع بن خیثم)و تزبدی نافرهتیك:

(ابن قدامة) له (التوابين) دا گيراويهوه: كۆمهله كهساني ژنهكيان راسیارد که زور جوان دهبی خوی پیشانی (رهبیع بن خهیشم) بدات که خواناس و زانایه کی ناودار ده بی شایه د له خشته ی بیات، گهر سەرېكەوي ھـەزار درھـەمى دەست خۆشـى دەبيـت. ئـەم ئافرەتـە جوانترین یوشاکی ده کاته بهرو خوشترین بون لهخوی دهدات، یاشان كاتى له مزگەوت دېتهدەر دەروات يېشى يىدوه. ئىدويش سىدىرى کردو، ئهم کارهی زور لا گهورهبوو، روی تی کرد که روی کراوهبوو، ئەنجا رەبىع يى يى وت: باشە گەر خودا توشى سىي بەرۆوتان بكات رەنگو جوانىت بگۆرى چى دەكمىت؟ يىان ئەگمەر فريىشتەي مىردن دابهزیّته سهرتو رهگی ملت ببری چی دهکهیت؟ پان ئهگهر نهکیرو مونكير ليّيان يرسيت جي دهكهيت؟ لهو كاتهدا ژنه هاوارهكي ليّ بمرزبووهو كموت بورايموه، بمخودا كمهر هاتموه هوش نعوهنده لهخوابهرستي دا قولنووه گيهر ميرد وهکو لقيهدارهکي سوتاوي ليّ هاتبوو.

چيزکی(۵۰)

تۆبەي گەنجىنك كچىنك:

(جاء عن عمرالنخعی)گیّراویهوه وهکوله(التوابین ابن قدامه) داهاتووه: لهکوفهدا کوره کی زورجوانوخوا پهرست ههبوویه کیّ بـوو لهزاهیدو سوفیه کان، بووه میوانی کهسانیّکی نهفعی، چاوی به کـچیّ کهوت لهوی دازورجوان بوو مهستوحهیرانی کردو، نهویش بهههمان شیّوه. بویه چودا خوازی کرد. بـاوکی وتـی: بوتاموزاکهی نـاوی لیّ هیّنراوه. سهودای نهوینو عیشق له کهللهی دانو توشی دهرده سهری هاتنو نازاری نارهزولیّ ی دان، نهو کچه ههوالی بوتارد: زانیومه تـو زورت من خوش دهوی، بـومنیش گرفتاری پهیـدابووهو تـوم خوش دهوی، من خوش دهوی، بـومنیش گرفتاری پهیـدابووهو تـوم خوش دهوی، من خوش دهوی، به و کچه یان من ریّگات بو خوش ده کهم سهردانی به کهیان ناکهم

(قُلْ إِنِّيَ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَدَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) الانعام/١٥.

له ئاگری دهترسم قهت خاموش نابی و ناکوژیتهوه. ئه نجا همواله که به و کچهیه گهیشتهوه. که وتی: من دهبینم له گهل ئه وهشدا ئه و زاهیده و له خوا ده ترسیت؟ به خوا بن ئهم ئه رکه کهس له ئه ویتر له پیشترنییه، ئه و خوای هه موو به نده کانه. پاشان کیچه که له دنیا دا

بپاو پشتی تی کردو بهرگی خوری کرده بهرو، بهپاستی خودای پهرست، لهگهل نهوهشدا له ئهوینی لاوه کهدا ده کولاو ئاخی بو ههلاه کیشا تا له سوزی نهودا لاواز بوو تواوه و مرد. ئهم لاوه نیدان نیوان سهردانی گوری ده کرد. شهویکیان له خهوی دا بینی، که وه کو مانگی چوارده بوو له جوانی دا، وتی: ها چونی و دوای من چیت لی هات. کچه که وتی:

نعم الحبة يا حبيبي حبكما

حب يقود الى خير واحسان

وتى: چيت بەسەر ھاتووە؟ وتى:

الى نعيم وعيش لازوال له

في جنة الخلد ملك ليس بالفاني.

پیّی وت: لهوی له یادم مه که منیش له دنیا له یادت ناکه م. وتی: به خوا قهت له یادت ناکه م، له خوای گهوره ی خوما نمان داواکرد که به ههول و ماندوبوون یارمه تی نهوه ی دام. پاشان روّیشت. پی ی وت: کهی نه تبینمه وه ؟ وتی: زوّر نابات ده گهیه لامان. دوای نه و خهونه کوره که له هه فته یه کی پتر نه ژیا. (خوا روحم به هه موو لایه ک بکات و له نیّمه و هه موو لایه ک خوش بیّت).

(دوا وتهمان)

ئدهوهی خویندمانده به به به به به به به به که به که به ناره زوه کی سین کسی زوّر ره فته نی و شده به هوه ته کی به هیزو و شده ی گدرگی چاوبرسی مروّیی به دروّو به به بیر کردنی لاده رانه ، یان موبایله کی فریوده را یان له ریّگای ثه نته رنیّت و براده ری خراپه و توشی تراژیدو کلّوّلی و ئازار هاتوه و بوّته قوربانی خوّشه ویستی. ئه وانه به خامدی خویّنی خوّیان و روباری فرمیّسکه کانیان به به سه رهاته کانی خوّیان نوسیونه و تا بده و وشانه که سانی وه کو خوّیان رزگاربکه نو شه وانیش نه بن به نیّ چیری به ده ست خراپه کارانه وه ، که ده یانه وی ناموسی خه لکی بشکین و شده ره فی کیان ببه نو ژیانی لاوییان لیّ بکه ن به دوزه خ ، له میرد و خیّزان و مندال و خرم دایانبین و ، دوا جار توشی سزای دنیایی و قیامه تی خواییی بین!

هیوادارم ثهم بهسهرهاته وهکو چیپ وکه کهی به شاگردان نهبن بن زاخاوی میشک کات بهسهربردن بخوینرینهوه، به لکو ریگایه کی روناك بن بخ کوران و کچان و برایان و خوشکان و دایکان و باوکان، که دهیانهوی ریگای راست بگرن و له ههردوو دنیا سهرفیراز و به خته و هربن!

(وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله الطاهرين وازواجه واصحابه الى يوم الدين).

چیوهی سهرو ۲۰۰۸/۱۰/۲۰

پهند ومرگره له (۵۰) به سهرهاتی قوربانیانی خزشه ویستی

ناوەرۆك

لايدره	بابهت
Ĺ	(پیشدکی)
٨	چیږکی (۱) کچینکی (۱۲) سالانه هارار دهکات به شرم بدهن
١.	چيدکي (۲) بارکه بلن نامين !
١٠	چیدکی (۳) نافره تان له والاتی نیره دا شاژان
١٣	چپرزکی (٤)بارکه تز لهنارت بردوم رئیستاش هاتوریت داگریت
۱۵	چیدکی (۵) کاسیتی فیدیز ژیانی منی لهناوبرد
٧.	چیدکی (۲) یاداشته کانی بیماژنی له گهل خزشه ریستی ناپاکی دا
Y£	چيدکي (٧) شهيتان چوارهم که سمان بور
**	چيدكى (٨)كوليتى خدمان (كوخ الاحزان).
4.	چیزکی (۹) ندو جواندی ژبانی منی ریرانکرد :
٤١	چیزکی (۱۰) قرربانیه کمر قازی
٤٥	چیدکی (۱۱) سه ته لایت (الدش) ژیانی منی ریران کرد
٠٥	چیزکی (۱۲) عادلی کورم :
٥٢	چيدکی (۱۳) خالیدی کورم :
٥٢	چيزکي (۱٤)سوعادي کچم :
01	چيزکی (۱۵) ندمدلی کچم :
0.0	چيزكى (١٦) سەتەلايتى شوم (الدش المشؤم)
٦١.	چيزکی(۱۷) بهسدرهاتن له يدکن له سالوندکاندا
76	چیزکی (۱۸) چیزکی دروام هدر له سالونیکدا
٦٥.	چیدکی (۱۹) خافینك ماره ماره سهردانی سالونه كانی ده كرد
17	چیزکی (۲۰) له گهل شارهزایه کی نارایشندا
٦٨	چیزکی (۲۱) بدسدرهاتیکی تراژیدی ندنتدریت (سدره رزیی هدرزه کاریك):
٧٢	چيزکي (۲۲) ژوانن له شالي يددا :
۷٦	چیدِکی (۲۳) مامزستایدکی ثافرات و قرتابی یدکی کچ
۸۲	چیزکی (۲٤) هیوایدکی لهداست چور:
٨٥	چيڙکي (۲۵) سەريەسەر (واحده بواحده)
۸۸	چیزکی (۲۹)پتچروی مراوی مدلدواند

پهند ومرکره له (۵۰) به سهرهاتی قوربانیانی خوشه ویستی

۹٠.	چی <u>ز</u> کی (۲۷)بدر لدوی تدوراس ^(۱) به سدری بکدریت
44	چیزکی (۲۸)کرا غیات پیاراتی!
40	چیزکی (۲۹) تدنیا لدېدر ندودی ژندکدی لدېدر چاری پیار بیارنزیت
47	چيرکي (٣٠) خزت لهمزبايل بياريزه
19	چیمذکی (۳۱) ژیانی فابردچون و رابواردن:
1.1	چیزکی(۳۲) نافرهتیکی سهرگهردان
١٠٤	چيزکي(۳۳) من پدشتِماتم
1.4	چهزکی(۳٤)کرداری مندال لهباربردنم هدلبژاردروه یان خزکرشتن
1.4	چیزکی (۳۵)کدنیشکدی مدسینجدر
111	چيد کې (٣٦) رترويژيکي نيران باولسر کچي لهخه وندا
116	چيزکي (۳۷) نهزاك دمينت:
١١٥	چیزکی(۳۸) شاهید بن من کچی خزم لی مارمبریره
114	چیزکی(۳۹) بدسهرهاتی (نیمان)
177	چیزکی (۱۰)کاتی دارین پاکی نامینیت:
. 170	چيراكي (٤١) خزمي ميرد لدناوچونه (الحسر الموت)!
174	چهزکی (٤٢) ناکامینکی تری دارین پیسی
144	چیز کی (۲۳) من درستی خزم دمریت:
188	چیرزکی(۱٤) تایا بر دایکی خزت یی خزشه؟
170	چیزکی(۱۵)(فرضه یل بن عییاض)
187	چيارکي (٤٦) تربدي (کيفل)
184	چيزکی(۲۷) تزېدی راهيېټکی بەنوليسراليلی
174	چیزکی(۱۸) تزیدی بدشهی حانی
189	چیزکی (۱۹) (الربیم بن خیثم)ر تزیدی نافرهتیك
11.	چیرزکی(۵۰) درېدی گالمېنالدر کېمېناله
127	درا راتهمان

^{(&}lt;sup>6</sup>) (الفأس): تهوراس، تهوداس، بيور.

هەردەم ئەچاوەروانى بەرھەمى نوى دابن..

بلاوکراوهی کتیبخانهی حماجی قاوری کویی بو هروشتن و چاپکردن و بلاوکردنهوه

אליני - אראדיי וד. איליני - איני - א

نرخى ومن الديناره